COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 15.12.2020
COM(2020) 825 final

2020/0361 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2020) 432 final} - {SWD(2020) 348 final} - {SWD(2020) 349 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

În perioada care a trecut de la adoptarea Directivei 2000/31/CE[1] („Directiva privind comerțul electronic”), în cadrul societății informaționale au apărut o serie de servicii (digitale) noi și inovatoare, care au un impact asupra vieții de zi cu zi a cetățenilor Uniunii și influențează și transformă obiceiurile acestora în materie de comunicare, conexiune, consum și afaceri. Aceste servicii au contribuit într-o măsură semnificativă la transformările societale și economice care pot fi observate în Uniune și în întreaga lume. În același timp, utilizarea acestor servicii a devenit și o sursă de noi riscuri și provocări, atât pentru societate în ansamblul ei, cât și pentru persoanele care utilizează aceste servicii. Serviciile digitale pot sprijini atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă prin contribuția pe care o au la asigurarea sustenabilității economice, sociale și de mediu. Criza provocată de pandemia de COVID-19 a demonstrat importanța tehnologiilor digitale în toate aspectele vieții moderne. Ea a demonstrat în mod clar dependența economiei și a societății noastre de serviciile digitale și a scos în evidență atât beneficiile, cât și riscurile care decurg din cadrul legislativ actual care reglementează funcționarea serviciilor digitale.

În comunicarea intitulată „Conturarea viitorului digital al Europei”[2], Comisia s-a angajat să actualizeze normele orizontale care definesc responsabilitățile și obligațiile furnizorilor de servicii digitale, în special ale platformelor online.

În acest sens, Comisia a ținut cont de aspectele identificate în rapoartele din proprie inițiativă ale Parlamentului European și a analizat propunerile cuprinse în acestea. Parlamentul European a adoptat două rezoluții în temeiul articolului 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), una referitoare la „Actul legislativ privind serviciile digitale – îmbunătățirea funcționării pieței unice”[3] și a doua referitoare la „Actul legislativ privind serviciile digitale: adaptarea normelor de drept comercial și civil pentru entitățile comerciale care își desfășoară activitatea online”[4]. Parlamentul European a adoptat, de asemenea, o rezoluție în cadrul procedurii fără caracter legislativ referitoare la „Actul legislativ privind serviciile digitale și chestiuni privind drepturile fundamentale”[5]. În esență, rezoluțiile sunt complementare sub numeroase aspecte. Ele pledează cu fermitate în favoarea menținerii principiilor de bază ale Directivei privind comerțul electronic și a protejării drepturilor fundamentale în mediul online, precum și a anonimatului online, ori de câte ori acesta este posibil din punct de vedere tehnic. Rezoluțiile subliniază importanța transparenței, a obligațiilor de informare și a răspunderii furnizorilor de servicii digitale și pledează pentru impunerea unor obligații eficace în vederea combaterii conținutului ilegal online. De asemenea, ele susțin meritele exercitării supravegherii publice la nivelul UE și la nivel național, precum și ale cooperării dintre autoritățile competente din toate jurisdicțiile în ceea

[1] Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

[2] https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication-shaping-europes-digital-future-feb2020_en_4.pdf

[3] Parlamentul European, Rezoluția referitoare la îmbunătățirea funcționării pieței unice [2020/2018 (INL)].

[4] Parlamentul European, Rezoluția referitoare la adaptarea normelor de drept comercial și civil pentru entitățile comerciale care își desfășoară activitatea online [2020/2019 (INL)].

[5] Parlamentul European, Rezoluția referitoare la Actul legislativ privind serviciile digitale și chestiuni privind drepturile fundamentale [2020/2022 (INI)]

ce privește asigurarea respectării legii, în special atunci când este vorba de chestiuni cu caracter transfrontalier.

Rezoluția referitoare la „Actul legislativ privind serviciile digitale – îmbunătățirea funcționării pieței unice” pledează în favoarea unei reforme ambițioase a cadrului juridic existent al UE privind comerțul electronic, cu menținerea, însă, a principiilor de bază ale regimului de răspundere prevăzut de acesta, respectiv interzicerea monitorizării generale și clauza privind piața internă, pe care le consideră în continuare valabile. Confirmând obiectivele Directivei privind comerțul electronic, rezoluția lansează un apel la întreprinderea de măsuri care să se axeze pe protecția consumatorilor, prin includerea unei secțiuni detaliate privind platformele multilaterale online, și să asigure încrederea consumatorilor în economia digitală, respectând în același timp drepturile fundamentale ale utilizatorilor. Rezoluția pledează, de asemenea, pentru adoptarea de norme care să stea la baza unui mediu digital competitiv în Europa și consideră că Actul legislativ privind serviciile digitale poate servi drept exemplu și punct de plecare pentru elaborarea unor standarde mondiale în domeniu.

Rezoluția referitoare la „Actul legislativ privind serviciile digitale: adaptarea normelor de drept comercial și civil pentru entitățile comerciale care își desfășoară activitatea online” pledează pentru o mai mare echitate, transparență și răspundere a procedurilor de moderare a conținutului ale serviciilor digitale, cu respectarea drepturilor fundamentale și garantarea unei căi independente de atac în justiție. Rezoluția solicită totodată instituirea unui mecanism detaliat de notificare și acțiune prin care să se combată conținutul ilegal, adoptarea unor norme cuprinzătoare privind publicitatea online, inclusiv privind publicitatea țintită, precum și crearea condițiilor favorabile pentru dezvoltarea și utilizarea contractelor inteligente.

Rezoluția fără caracter legislativ referitoare la „Actul legislativ privind serviciile digitale și chestiuni privind drepturile fundamentale” evidențiază necesitatea clarității juridice pentru platforme și utilizatori și a respectării drepturilor fundamentale în condițiile dezvoltării rapide a tehnologiei. Rezoluția lansează, de asemenea, un apel la adoptarea unor norme armonizate în ceea ce privește combaterea conținutului ilegal online, exonerarea de răspundere și moderarea conținutului. Rezoluția prevede, de asemenea, responsabilități clare în materie de raportare și transparență pentru platforme și autorități. În concluziile sale[6], Consiliul a salutat, la rândul său, anunțul făcut de Comisie cu privire la adoptarea unui act legislativ privind serviciile digitale, subliniind „necesitatea unor norme clare și armonizate bazate pe dovezi cu privire la responsabilitățile și răspunderea pentru serviciile digitale, care să garanteze intermediarilor de servicii de internet un nivel adecvat de securitate juridică” și „necesitatea de a consolida capacitățile și cooperarea autorităților naționale, păstrând și întărind principiile fundamentale ale pieței unice, și necesitatea de a consolida siguranța cetățenilor și de a proteja drepturile acestora în mediul digital, la nivelul întregii piețe unice”. Acest apel la acțiune a fost reiterat în concluziile Consiliului din 2 octombrie 2020[7].

Pornind de la principiile-cheie stabilite în Directiva privind comerțul electronic, care sunt valabile și astăzi, prezenta propunere urmărește să garanteze cele mai bune condiții pentru furnizarea de servicii digitale inovatoare pe piața internă, să contribuie la siguranța online și la protecția drepturilor fundamentale și să stabilească o structură de guvernanță solidă și durabilă pentru supravegherea eficace a furnizorilor de servicii intermediare.

[6] Concluziile Consiliului privind conturarea viitorului digital al Europei, 8711/20 din 9 iunie 2020, https://www.consilium.europa.eu/media/44389/st08711-en20.pdf

[7] https://www.consilium.europa.eu/media/45910/021020-euco-final-conclusions.pdf

Propunerea definește responsabilități clare și un regim de răspundere pentru furnizorii de servicii intermediare, în special pentru platformele online, cum ar fi rețelele de socializare și platformele multilaterale. Prin stabilirea unor obligații clare de diligență pentru anumite servicii intermediare, inclusiv a unor proceduri de notificare și de acțiune pentru conținutul ilegal și a posibilității de a contesta deciziile în materie de moderare a conținutului ale platformelor, propunerea urmărește să îmbunătățească siguranța online a utilizatorilor în întreaga Uniune, precum și protecția drepturilor lor fundamentale. În plus, obligația ca anumite platforme online să primească, să stocheze, să verifice parțial și să publice informații privind comercianții care utilizează serviciile lor va asigura un mediu online mai sigur și mai transparent pentru consumatori. Recunoscând impactul deosebit al platformelor online foarte mari asupra economiei și a societății noastre, propunerea stabilește standarde mai ridicate de transparență și răspundere pentru furnizorii de astfel de platforme cu privire la moderarea conținutului, publicitate și procesele algoritmice. Prezenta propunere stabilește obligații de evaluare a riscurilor generate de sistemele lor în vederea dezvoltării unor instrumente adecvate de gestionare a riscurilor care să protejeze integritatea acestor servicii în fața tehnicilor manipulatoare. Pragul operațional pentru furnizorii de servicii supuși acestor obligații include platformele online cu un număr important de utilizatori în Uniune, estimat în prezent la peste 45 de milioane de utilizatori destinatari ai serviciului. Acest prag este proporțional cu riscurile care decurg din numărul de utilizatori al platformelor în Uniune; în cazul unei variații cu nu anumit procent a populației Uniunii, Comisia va ajusta numărul de destinatari luați în considerare pentru calcularea pragului, astfel încât acesta să corespundă constant unui procent de 10 % din populația Uniunii. În plus, Actul legislativ privind serviciile digitale va stabili un mecanism de protecție în materie de coreglementare, bazat inclusiv pe inițiativele de voluntariat existente.

Propunerea menține normele în materie de răspundere prevăzute în Directiva privind comerțul electronic pentru furnizorii de servicii intermediare – act recunoscut ca fiind una dintre pietrele angulare ale economiei digitale și, totodată, ca având un rol esențial în protejarea drepturilor fundamentale online. Aceste norme au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, care a oferit clarificări și orientări deosebit de utile. Însă, pentru a se asigura o armonizare eficace în întreaga Uniune și pentru a se evita fragmentarea juridică, este necesar ca aceste norme să fie incluse într-un regulament. De asemenea, este necesar să se clarifice anumite aspecte ale acestor norme pentru a se elimina factorii care îi descurajează în prezent pe furnizorii de servicii intermediare să efectueze investigații proprii pe bază voluntară pentru a garanta siguranța utilizatorilor lor și să se aduce unele clarificări privind rolul pe care îl joacă aceștia din punctul de vedere al consumatorilor, în anumite circumstanțe. Aceste clarificări ar trebui să îi ajute pe furnizorii mai mici și inovatori să se extindă și să se dezvolte, beneficiind de o mai mare securitate juridică.

Pentru a avea o piață unică a serviciilor digitale aprofundată și fără frontiere este nevoie de o cooperare consolidată între statele membre astfel încât să se asigure o supraveghere și o respectare eficace a noilor norme instituite prin propunerea de regulament. Propunerea stabilește responsabilități clare pentru statul membru care supraveghează respectarea de către furnizorii de servicii stabiliți pe teritoriul său a obligațiilor prevăzute în propunerea de regulament. În acest fel se asigură în modul cel mai rapid și mai eficace respectarea normelor și protejarea tuturor cetățenilor UE. Scopul propunerii este de a stabili proceduri simple și clare, atât pentru cetățeni, cât și pentru furnizorii de servicii, pentru a găsi soluții în interacțiunile lor cu autoritățile de supraveghere. În cazul în care apar riscuri sistemice în întreaga Uniune, propunerea de regulament prevede supravegherea și asigurarea respectării normelor la nivelul Uniunii.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Actualul cadru juridic al UE care reglementează serviciile digitale se bazează, în primul rând, pe Directiva privind comerțul electronic. Prezenta propunere de regulament nu aduce atingere Directivei privind comerțul electronic, bazându-se pe dispozițiile acesteia, în special pe principiul pieței interne prevăzut la articolul 3. Propunerea de regulament prevede un mecanism de cooperare și de coordonare pentru supravegherea obligațiilor pe care le impune. În ceea ce privește cadrul orizontal al exonerării de răspundere pentru furnizorii de servicii intermediare, prezentul regulament elimină articolele 12-15 din Directiva privind comerțul electronic și le reproduce în regulament, menținând exonerările de răspundere ale acestor furnizori, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

În funcție de sistemul juridic al fiecărui stat membru și de domeniul de drept în cauză, autoritățile judiciare sau administrative naționale pot adopta ordine prin care să impună furnizorilor de servicii intermediare să ia măsuri împotriva anumitor elemente specifice de conținut ilegal. Astfel de ordine trebuie, mai ales atunci când prevăd obligația furnizorului de a împiedica reapariția conținutului ilegal, să fie emise în conformitate cu dreptul Uniunii, în special cu interzicerea obligațiilor generale de monitorizare, astfel cum a fost interpretată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene[8]. Prezenta propunere, în special articolul 8, nu aduce atingere acestei jurisprudențe. Prezenta propunere ar trebui să constituie o bază adecvată pentru dezvoltarea unor tehnologii robuste care să împiedice reapariția informațiilor ilegale și să fie însoțită de cele mai puternice garanții astfel încât să se evite eliminarea eronată a conținutului legal; astfel de mecanisme ar putea fi dezvoltate pe baza unor acorduri voluntare negociate între toate părțile interesate și ar trebui încurajate de către statele membre; este în interesul tuturor părților implicate în furnizarea de servicii intermediare să adopte și să aplice astfel de proceduri; dispozițiile în materie de răspundere ale prezentei directive nu ar trebui să împiedice dezvoltarea și operarea eficientă, de către diferitele părți interesate, a sistemelor tehnice de protecție și identificare, precum și de recunoaștere automată care au fost făcute posibile prin utilizarea tehnologiilor digitale, în limitele prevăzute de Regulamentul 2016/679.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Regulamentul propus introduce un cadru orizontal pentru toate categoriile de conținut, produse, servicii și activități bazate pe servicii intermediare. Caracterul ilegal al unor astfel de conținuturi, produse sau servicii nu este definit în prezentul regulament, dar decurge din dreptul Uniunii sau din legislația națională adoptată în conformitate cu dreptul Uniunii.

Instrumentele sectoriale nu acoperă toate lacunele în materie de reglementare evidențiate în raportul de evaluare a impactului: ele nu prevăd norme în adevăratul sens al cuvântului privind obligațiile procedurale legate de conținutul ilegal și includ doar norme de bază privind transparența și răspunderea furnizorilor de servicii și mecanisme limitate de supraveghere. În plus, legislația sectorială acoperă situațiile în care sunt necesare abordări adaptate. În ceea ce privește domeniul lor de aplicare, aceste acte legislative sunt limitate din două puncte de vedere. În primul rând, instrumentele sectoriale vizează un subset restrâns de probleme (de exemplu, încălcări ale drepturilor de autor, conținut cu caracter terorist, materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau discursuri ilegale de incitare la ură, unele produse ilegale). În al doilea rând, ele privesc exclusiv diseminarea unui astfel de conținut prin anumite tipuri de servicii (de exemplu, subsetul de platforme online pentru încălcarea drepturilor de autor, doar platformele de partajare a materialelor video și numai în ceea ce privește conținutul

[8] De exemplu, Hotărârea din 3 octombrie 2019, Glawischnig-Piesczek (C-18/18).

audiovizual cu caracter terorist sau discursurile de incitare la ură). Este însă important să se clarifice relația dintre noul regulament propus și instrumentele sectoriale.

Regulamentul propus completează legislația sectorială existentă și nu afectează aplicarea legislației UE existente care reglementează anumite aspecte ale furnizării de servicii ale societății informaționale, care se aplică ca *lex specialis*. De exemplu, obligațiile prevăzute în Directiva 2010/13/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/1808, privind furnizorii de platforme de partajare a materialelor video („DSMAV") în ceea ce privește conținutul audiovizual și comunicările comerciale audiovizuale se vor aplica în continuare. Cu toate acestea, prezentul regulament se aplică furnizorilor respectivi în măsura în care DSMAV sau alte acte juridice ale Uniunii, cum ar fi propunerea de regulament privind combaterea diseminării conținutului online cu caracter terorist, nu conțin dispoziții mai specifice aplicabile acestora.

Cadrul stabilit în Regulamentul (UE) 2019/1150 privind promovarea echității și a transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online, menit să garanteze faptul că întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online și utilizatorii profesionali de site-uri beneficiază, în legătură cu motoarele de căutare online, de un nivel adecvat de transparență, echitate și de căi de atac eficace, se va aplica ca *lex specialis*.

În plus, normele stabilite în prezenta propunere vor fi complementare acquis-ului în materie de protecție a consumatorilor, în special Directivei (UE) 2019/2161 de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivelor 98/6/CE, 2005/29/CE și 2011/83/UE, care stabilesc norme specifice pentru sporirea transparenței în ceea ce privește unele caracteristici propuse de anumite servicii ale societății informaționale.

Prezenta propunere nu aduce atingere Regulamentului (UE) 2016/679 (Regulamentul general privind protecția datelor) și nici altor norme ale Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal și confidențialitatea comunicațiilor. De exemplu, măsurile privind publicitatea pe platformele online completează, dar nu modifică normele existente privind consimțământul și dreptul la opoziție față de prelucrarea datelor cu caracter personal. Acestea impun obligații în materie de transparență față de utilizatorii platformelor online, iar aceste informații le vor permite, de asemenea, să își exercite drepturile în calitate de persoane vizate. Ele permit, de asemenea, controlul de către autorități și cercetători agreați a modului în care reclamele sunt afișate și direcționate către un anumit public-țintă.

Prezenta propunere va fi completată prin acțiuni suplimentare întreprinse în temeiul Planului de acțiune pentru democrația europeană COM(2020) 790 final, cu obiectivul de a consolida rolul cetățenilor și de a construi democrații mai reziliente în întreaga Uniune. În special, normele privind codurile de conduită prevăzute în prezentul regulament ar putea servi drept bază și ar putea fi completate de un cod de bune practici privind dezinformarea revizuit și consolidat, bazat pe orientările Comisiei.

Propunerea este, de asemenea, pe deplin convergentă cu strategiile în materie de egalitate adoptate de Comisie în contextul Uniunii egalității și le consolidează. Propunerea nu aduce atingere inițiativei Comisiei care vizează îmbunătățirea condițiilor de muncă ale persoanelor care lucrează pentru platformele digitale.

Nu în ultimul rând, propunerea de regulament se bazează pe Recomandarea din 2018 privind conținutul ilegal[9]. Ea ține seama de experiența dobândită cu ocazia eforturilor de autoreglementare sprijinite de Comisie, cum ar fi angajamentul privind siguranța produselor[10], Memorandumul de înțelegere privind vânzarea prin internet a mărfurilor contrafăcute[11], Codul de conduită privind combaterea discursurilor ilegale de incitare la ură[12] și Forumul UE pentru internet, în ceea ce privește conținutul cu caracter terorist.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Temeiul juridic al propunerii este articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede stabilirea de măsuri care să asigure funcționarea pieței interne.

Obiectivul principal al prezentei propuneri este de a asigura buna funcționare a pieței interne, în special în ceea ce privește furnizarea de servicii digitale transfrontaliere (mai exact, servicii intermediare). În conformitate cu acest obiectiv, propunerea urmărește să asigure condiții armonizate pentru dezvoltarea de servicii transfrontaliere inovatoare în Uniune, prin abordarea și prevenirea apariției unor obstacole în calea unor astfel de activități economice rezultate din diferențele în materie de evoluție a legislațiilor naționale, ținând seama de faptul că mai multe state membre au legiferat sau intenționează să legifereze cu privire la aspecte precum eliminarea conținutului ilegal online, obligația de diligență, procedurile de notificare și de acțiune și transparența. În același timp, propunerea prevede supravegherea adecvată a serviciilor digitale și cooperarea dintre autorități la nivelul Uniunii, sprijinind astfel încrederea, inovarea și creșterea în cadrul pieței interne.

• Subsidiaritate

Având în vedere caracterul inerent transfrontalier al internetului, eforturile legislative la nivel național menționate mai sus împiedică furnizarea și primirea de servicii pe întreg teritoriul Uniunii și sunt ineficiente în a garanta siguranța și protecția uniformă a drepturilor cetățenilor și ale întreprinderilor din Uniune în mediul online. Armonizarea condițiilor necesare pentru dezvoltarea unor servicii digitale transfrontaliere inovatoare în Uniune, menținând în același timp un mediu online sigur, poate fi asigurată numai la nivelul Uniunii.

Întreprinderea de acțiuni la nivelul Uniunii oferă previzibilitate și securitate juridică și reduce costurile de asigurare a conformității în întreaga Uniune. În același timp, în acest fel se promovează protecția în mod egal a tuturor cetățenilor Uniunii prin garantarea faptului că acțiunile de combatere a conținutului ilegal online întreprinse de furnizorii de servicii intermediare sunt coerente, indiferent unde în Uniune sunt stabiliți furnizorii respectivi. Un sistem de supraveghere bine coordonat, consolidat la nivelul Uniunii, asigură, de asemenea, o abordare coerentă cu privire la furnizorii de servicii intermediare care își desfășoară activitatea în toate statele membre.

Pentru a-i proteja în mod eficace pe utilizatorii online și pentru a evita ca furnizorii de servicii digitale cu sediul în Uniune să aibă un dezavantaj concurențial, este necesar să fie incluși în

[9] Recomandarea Comisiei din 1.3.2018 privind măsuri de combatere eficace a conținutului ilegal online [C(2018) 1177 final]

[10] https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/product-safety-and-requirements/product-safety/product-safety-pledge_en

[11] https://ec.europa.eu/growth/industry/policy/intellectual-property/enforcement/memorandum-understanding-sale-counterfeit-goods-internet_en

[12] https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combatting-discrimination/racism-and-xenophobia/eu-code-conduct-countering-illegal-hate-speech-online_en

domeniul de aplicare al regulamentului și furnizorii de servicii relevanți stabiliți în afara Uniunii care își desfășoară activitatea pe piața internă.

- **Proporționalitate**

Propunerea urmărește să încurajeze, din partea furnizorilor de servicii intermediare, un comportament responsabil și care să respecte obligația de diligență, astfel încât să existe un mediu online sigur, care să le permită cetățenilor Uniunii și altor părți să își exercite în mod liber drepturile fundamentale, în special libertatea de exprimare și de informare. Aspecte-cheie ale propunerii limitează domeniul de aplicare al regulamentului la ceea ce este strict necesar pentru atingerea acestor obiective.

În special, propunerea stabilește obligații asimetrice de diligență pentru diferite tipuri de furnizori de servicii digitale, în funcție de natura serviciilor lor și de dimensiunea lor, astfel încât să asigure faptul că serviciile lor nu sunt utilizate pentru activități ilegale și că furnizorii își desfășoară activitatea în mod responsabil. Prin această abordare, problemele identificate sunt gestionate numai acolo unde se materializează, fără a-i împovăra pe furnizorii care nu sunt vizați de aceste probleme. Anumite obligații de fond se adresează doar platformelor online foarte mari, care, având în vedere numărul lor mare de utilizatori, au dobândit un rol central și sistemic în facilitarea dezbaterii publice și a tranzacțiilor economice. Furnizorii de foarte mici dimensiuni sunt scutiți în totalitate de aceste obligații.

În ceea ce îi privește pe furnizorii de servicii digitale stabiliți în afara Uniunii care își oferă serviciile în Uniune, regulamentul prevede numirea unui reprezentant legal în Uniune pentru a asigura supravegherea eficace și, dacă este necesar, asigurarea respectării legii.

Într-o manieră proporțională cu obligațiile și ținând seama de caracterul transfrontalier al serviciilor digitale, propunerea va introduce un mecanism de cooperare între statele membre, cu o supraveghere sporită la nivelul Uniunii a platformelor online foarte mari. În plus, propunerea nu modifică legislația sectorială specifică sau mecanismele de asigurare a respectării legislației și de guvernanță stabilite în temeiul acesteia, ci prevede un cadru orizontal de referință pentru aspectele care nu se încadrează în conținutul specific sau în subcategoriile specifice de servicii reglementate în actele sectoriale.

Prin instituirea unui cadru clar, prin cooperarea pe care o prevede între statele membre și cu acestea și prin autoreglementare, prezenta propunere urmărește să consolideze securitatea juridică și să sporească încrederea, rămânând în același timp relevantă și eficace pe termen lung datorită flexibilității cadrului de cooperare.

- **Alegerea instrumentului**

Articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene oferă legiuitorului posibilitatea de a adopta regulamente și directive.

Comisia a decis să prezinte o propunere de regulament pentru a asigura un nivel uniform de protecție în întreaga Uniune și pentru a preveni divergențele care împiedică libera furnizare a serviciilor relevante în cadrul pieței interne, precum și pentru a garanta protecția uniformă a drepturilor și obligații uniforme pentru întreprinderi și consumatori în cadrul pieței interne. Acest lucru este necesar pentru a oferi securitate juridică și transparență atât pentru operatorii economici, cât și pentru consumatori. Regulamentul propus asigură, de asemenea, o monitorizare coerentă a drepturilor și a obligațiilor, precum și sancțiuni echivalente în toate statele membre, precum și o cooperare eficace între autoritățile de supraveghere din diferite state membre și la nivelul Uniunii.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările ex-post/verificarea adecvării legislației existente**

Prezenta propunere se bazează pe evaluarea Directivei privind comerțul electronic, care a fost efectuată simultan cu evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere. Obiectivele specifice ale Directivei privind comerțul electronic au fost de a asigura (i) o piață internă pentru serviciile digitale care funcționează corespunzător, (ii) eliminarea eficace a conținutului ilegal online, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și (iii) un nivel adecvat de informare și transparență pentru consumatori.

În ceea ce privește **eficacitatea** Directivei privind comerțul electronic, evaluarea arată că, deși Directiva privind comerțul electronic a oferit un stimulent important pentru creșterea pieței interne pentru serviciile digitale și a permis intrarea pe piață și dezvoltarea unor noi furnizori de astfel de servicii, obiectivele sale inițiale nu au fost îndeplinite pe deplin.

În special, creșterea dinamică a economiei digitale și apariția unor noi tipuri de furnizori de servicii generează noi provocări, care au fost abordate diferit de statele membre, motiv pentru care trebuie clarificat setul inițial de obiective. În plus, aceste evoluții îngreunează și mai mult atingerea obiectivelor respective, așa cum o demonstrează fragmentarea juridică sporită.

Evaluarea a arătat, de asemenea, că, deși unele dintre noile instrumente normative contribuie în mod semnificativ la realizarea unora dintre obiectivele de politică stabilite în Directiva privind comerțul electronic, acestea oferă doar soluții sectoriale pentru unele dintre problemele subiacente (de exemplu, în ceea ce privește abordarea proliferării anumitor tipuri de activități ilegale). Prin urmare, ele nu abordează în mod coerent astfel de probleme la nivelul întregului ecosistem digital, dat fiind că se limitează la anumite tipuri de servicii sau la anumite tipuri de conținut ilegal. În plus, deși inițiativele de autoreglementare au avut, în general, rezultate pozitive, asigurarea respectării acestora nu este posibilă din punct de vedere juridic și ele nici nu se adresează tuturor participanților la economia digitală. În ceea ce privește **eficiența** Directivei privind comerțul electronic, aceasta a impus costuri suplimentare limitate pentru administrațiile statelor membre și pentru furnizorii de servicii ale societății informaționale. Evaluarea nu a evidențiat costuri deosebit de ridicate sau disproporționate și nu s-au exprimat preocupări substanțiale cu privire la impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii. Principala preocupare în această privință este legată de lipsa de claritate a mecanismului de cooperare între statele membre, care este oneros și antrenează duplicarea costurilor, în pofida faptului că directiva urmărește un obiectiv contrar, în special în ceea ce privește supravegherea platformelor online. Acest lucru a redus, în esență, eficiența sa în ceea ce privește menținerea bunei funcționări a pieței interne.

În ceea ce privește întrebările referitoare la **relevanța** în prezent a obiectivelor urmărite de Directiva privind comerțul electronic, evaluarea arată că obiectivele Directivei privind comerțul electronic rămân valabile, existând totuși unele evoluții noi care nu sunt bine reflectate în obiectivele de politică publică existente.

În primul rând, consultarea publică deschisă, contribuțiile specifice ale părților interesate, rapoartele publicate de Parlamentul European[13], precum și concluziile Consiliului[14] confirmă faptul că principiile și obiectivele existente ale Directivei privind comerțul electronic sunt

[13] Parlamentul European, ibidem

[14] Conturarea viitorului digital al Europei, disponibil la adresa: https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8711-2020-INIT/ro/pdf.

valabile și în prezent. Cu toate acestea, de la intrarea în vigoare a directivei au apărut noi asimetrii informaționale și riscuri, legate în special de apariția platformelor online, în special a celor foarte mari, și de amploarea transformării digitale. Acest lucru este valabil, de exemplu, în ceea ce privește deciziile algoritmice (care au un impact asupra modului în care fluxurile de informații sunt intermediate online) sau sistemele de publicitate online.

Evaluarea a arătat că Directiva privind comerțul electronic este **coerentă** cu alte intervenții ale UE care au avut loc după adoptarea sa. De asemenea, evaluarea nu a identificat nicio incoerență internă a Directivei privind comerțul electronic.

Nu în ultimul rând, cel puțin o parte din beneficiile efective ale Directivei privind comerțul electronic care au fost identificate în cadrul evaluării ar putea fi considerate o **valoare adăugată europeană**. Este probabil că statele membre ar fi continuat să aplice propriile sisteme normative fără niciun set comun de principii și că unele state membre ar fi continuat să funcționeze fără norme orizontale. Cu toate acestea, în absența unor dovezi solide, nu este posibil să se tragă concluzii ferme cu privire la importanța acestei valori adăugate europene.

- **Consultările cu părțile interesate**

În ultimii cinci ani, Comisia s-a consultat cu diverse părți interesate, inclusiv furnizori de servicii digitale, cum ar fi platformele online și alte servicii intermediare, întreprinderi care desfășoară activități comerciale online, editori media, proprietari de mărci și alte întreprinderi, parteneri sociali, utilizatori de servicii digitale, organizații ale societății civile, autorități naționale, reprezentanți ai mediului academic, comunitatea tehnică, organizații internaționale și publicul larg. În ultimii ani, au avut loc, în mai multe etape, consultări specifice în cursul cărora au fost colectate în detaliu opiniile părților interesate cu privire la aspecte legate de serviciile digitale și platforme.

Consultarea publică deschisă referitoare la Actul legislativ privind serviciile digitale a fost accesibilă timp de 14 săptămâni, între 2 iunie și 8 septembrie, și a primit 2 863 de răspunsuri și aproximativ 300 de documente de poziție din partea a diverse părți interesate. Majoritatea contribuțiilor primite au venit de la publicul larg (66 % din partea cetățenilor Uniunii, 8 % din partea cetățenilor din afara UE), de la întreprinderi/organizații de întreprinderi (7,4 %), asociații de întreprinderi (6 %) și ONG-uri (5,6 %). Au urmat autoritățile publice (2,2 %), institutele academice/de cercetare (1,2 %), sindicatele (0,9 %) și organizațiile consumatorilor și de mediu (0,4 %).

În general, există un consens general între părțile interesate cu privire la necesitatea de a acționa, atât pentru a aborda problema siguranței online, cât și pentru a sprijini dezvoltarea pieței interne pentru serviciile digitale.

Părțile interesate sunt de acord că principiile de bază ale Directivei privind comerțul electronic sunt în continuare relevante și trebuie menținute, inclusiv principiul pieței interne pentru supravegherea serviciilor digitale, regimul răspunderii și interzicerea obligațiilor generale de monitorizare.

De asemenea, părțile interesate sunt de acord, în linii mari, asupra necesității de a moderniza cadrul juridic în lumina provocărilor actuale, prin stabilirea unor obligații clare pentru furnizorii de servicii, armonizate în întreaga UE. Majoritatea respondenților, indiferent de categoria profesională, au indicat că au avut de a face în mediul online cu conținut, bunuri sau servicii dăunătoare și ilegale și au remarcat în mod specific o creștere alarmantă a acestora în timpul pandemiei de COVID-19. O mare parte dintre respondenții care au declarat că au notificat conținut sau bunuri ilegale furnizorilor de servicii digitale și-au exprimat nemulțumirea cu privire la răspunsul primit și la ineficacitatea mecanismelor de notificare

odată semnalată ilegalitatea conținutului sau a bunurilor. În plus, în percepția utilizatorilor, există o neconcordanță între politicile declarate ale furnizorilor și acțiunile lor concrete.

Există un consens larg, inclusiv în rândul furnizorilor de servicii care au răspuns la consultare, cu privire la necesitatea unor obligații de notificare și de acțiune simple, standardizate și transparente, armonizate la nivelul pieței interne. Acestea sunt considerate esențiale pentru a permite luarea unor măsuri rapide de combatere a conținutului ilegal și pentru a spori claritatea juridică pentru utilizatorii platformelor și pentru platformele mici care încearcă să se extindă pe piața internă. Respondenții sunt de acord și cu privire la importanța unui mecanism de atac.

În ceea ce privește piețele online, mai multe părți interesate au semnalat necesitatea unor măsuri mai specifice, cum ar fi identificarea vânzătorilor.

De asemenea, respondenții sunt, în general, de acord că domeniul de aplicare teritorial al acestor obligații ar trebui să îi includă pe toți actorii care oferă bunuri, informații sau servicii în Uniune, indiferent unde își au sediul. O mare parte dintre respondenți au subliniat, de asemenea, importanța acestor aspecte, în special în ceea ce privește platformele mari.

Există un consens larg în rândul părților interesate cu privire la faptul că un conținut „dăunător” (dar nu sau, cel puțin, nu neapărat ilegal) nu ar trebui definit în Actul legislativ privind serviciile digitale și nu ar trebui să fie supus obligației de a fi eliminat, acesta fiind un domeniu delicat, cu implicații grave pentru protecția libertății de exprimare.

Cu toate acestea, modul în care sistemele algoritmice influențează fluxurile de informații online este preocupant pentru un număr mare de părți interesate. Mai multe părți interesate, în special societatea civilă și mediul academic, au subliniat necesitatea răspunderii algoritmice și a unor audituri în materie de transparență, în special în ceea ce privește modul în care informațiile sunt ierarhizate în funcție de prioritate și modul în care sunt direcționate către un anumit public-țintă. În mod similar, în ceea ce privește publicitatea online, opiniile părților interesate au reflectat preocupările generale legate de marja redusă de acțiune a utilizatorilor și de lipsa unei supravegheri și a unei asigurări eficace a respectării normelor.

În ceea ce privește asigurarea respectării normelor, există un punct de vedere împărtășit de majoritatea părților interesate conform căruia ar trebui să existe o mai bună cooperare între autorități atât la nivel transfrontalier, cât și în cadrul fiecărui stat membru. Supravegherea la nivelul UE este considerată esențială, iar majoritatea respondenților par să fie în favoarea instituirii unei entități de supraveghere unice.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Etapele pregătitoare ale propunerii se bazează pe o serie de studii și asistență de specialitate, inclusiv pe o serie de studii juridice comandate care s-au axat pe punerea în aplicare a Directivei privind comerțul electronic și pe fragmentarea juridică[15], pe studii privind transparența și răspunderea algoritmică[16], precum și pe studii interne privind costurile moderării conținutului, regimurile de răspundere pentru intermediari și costul non-Europei, realizate cu sprijinul Centrului Comun de Cercetare al Comisiei Europene. Pentru a culege punctele de vedere și percepțiile publicului larg, Comisia a efectuat un sondaj Eurobarometru

[15] Van Hoboken J. et al (2018), *Hosting Intermediary Services and Illegal Content Online*, și Schwemer, S., Mahler, T. & Styri, H. (2020). *Legal analysis of the intermediary service providers of non-hosting nature,* ICF, Grimaldi, *The Liability Regime and Notice-and-Action Procedures*, SMART 2016/0039

[16] Optimity Advisors, SMART 2017/0055 *Algorithmic Awareness building — State of the art Report și LNE, Governance and Accountability Mechanism for Algorithmic Systems* (în curs de elaborare). SMART 2018/37

în 2018, cu un eșantion reprezentativ de peste 33 000 de respondenți din toate statele membre[17].

Analiza juridică se bazează și pe o colecție bogată de jurisprudență, alcătuită în special din hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene, pe o serie de dispoziții ale Directivei privind comerțul electronic și ale actelor conexe, cum ar fi dispozițiile privind interpretarea conceptului de „servicii ale societății informaționale”[18] sau dispozițiile privind răspunderea furnizorilor de servicii intermediare[19]. De asemenea, Comisia a obținut avizele și părerile experților în cadrul unor consultări specifice și activități participative, inclusiv în cursul unei serii de ateliere, conferințe, interviuri cu experți și judecători, consultări ale Grupului de experți privind comerțul electronic, precum și numeroase reuniuni bilaterale și analize ale documentelor de poziție ad-hoc și ale studiilor de cercetare elaborate de diferite organizații, reprezentanți ai sectorului, organizații ale societății civile și membri ai mediului academic.

Nu în ultimul rând, analiza se bazează și pe recenzii din literatura de specialitate, pe studii și documente de cercetare prezentate de cadre universitare în cadrul consultării publice deschise și pe alte studii independente, inclusiv pe colecțiile de studii efectuate pentru Parlamentul European[20].

- **Evaluarea impactului**

Comitetul de control normativ a emis un aviz pozitiv cu rezerve cu privire la evaluarea impactului și a formulat sugestii de îmbunătățire[21]. Raportul de evaluare a impactului a fost revizuit din nou ținându-se cont de acest feedback, în special prin clarificarea legăturilor dintre Actul legislativ privind serviciile digitale și cadrul normativ mai larg, prin oferirea unei descrieri mai detaliate a opțiunilor de politică, precum și printr-o analiză mai detaliată a dovezilor subiacente abordate în raportul revizuit de evaluare a impactului.

Importanța serviciilor digitale în economia și societatea noastră, dar și riscurile tot mai mari care decurg din utilizarea lor vor continua să capete amploare. În scenariul de referință, Comisia va continua să asigure respectarea normelor în vigoare, inclusiv cu privire la aspectele sectoriale, și va sprijini eforturile de autoreglementare existente. Cu toate acestea, având în vedere evoluția constantă a problemelor cărora trebuie să le facă față, statele membre vor continua să legifereze în mod independent. Fragmentarea juridică și mozaicul de măsuri naționale care decurg din această stare de fapt nu numai că vor compromite eforturile de combatere eficace a activităților ilegale și de protejare a drepturilor fundamentale ale cetățenilor în întreaga UE, ci vor împiedica și dezvoltarea unor servicii noi și inovatoare pe

[17] Sondajul Eurobarometru TNS. (2018, iulie). *Sondajul Eurobarometru Flash 469: Conținutul ilegal online*

[18] De exemplu, cauza C-108/09, Ker-Optika, ECLI:EU:C:2010:725, cauza C-291/13, Papasavvas, ECLI:EU:C:2014:2209, cauza C-484/14, Tobias McFadden/Sony Music, ECLI:EU:C:2016:689; Cauza C-434/15 Asociación Profesional Élite Taxi, ECLI:EU:C:2017:981 sau cauza C-390/18 Airbnb Ireland UC, ECLI:EU:C:2019:1112.

[19] Cauzele C-236/08 - C-238/08, Google France și Google/Vuitton, ECLI:EU:C:2010:159; Cauza C-324/09, eBay, ECLI:EU:C:2011:474; Cauza C-70/10, Scarlet, ECLI:EU:C:2011:771; Cauza C-360/10, Netlog, ECLI:EU:C:2012:85; Cauza C-314/12, *eBay*, ECLI:EU:C:2014:192; Cauza C-484/14, Tobias McFadden/Sony Music, ECLI:EU:C:2016:689 sau cauza C-18/18, Glawischnig. ECLI:EU:C:2019:821.

[20] Actul legislativ privind serviciile digitale: îmbunătățirea funcționării pieței unice, disponibilă la adresa: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0272_RO.html. Actul legislativ privind serviciile digitale:adaptarea normelor de drept comercial și civil pentru entitățile comerciale care își desfășoară activitatea online, disponibil la adresa: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0273_RO.html. Actul legislativ privind serviciile digitale și chestiuni privind drepturile fundamentale, disponibil la adresa: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0274_RO.html.

[21] Linkuri către fișa rezumat și către avizul pozitiv al CCN vor fi incluse după publicarea acestora.

piața internă, consolidând poziția celor câțiva actori care își pot permite costurile de conformare suplimentare. Prin urmare, definirea normelor și asigurarea respectării lor sunt în principal apanajul companiilor private foarte mari, ceea ce accentuează asimetria informațiilor dintre serviciile online, utilizatorii acestora și autoritățile publice.

În plus față de scenariul de referință, au fost evaluate trei opțiuni principale de politică. Opțiunea 1 ar consta în codificarea recomandării din 2018: s-ar stabili o serie de obligații procedurale pentru platformele online astfel încât să se combată activitățile ilegale desfășurate de utilizatorii lor. Obligațiile ar include, de asemenea, garanțiile necesare pentru protejarea drepturilor fundamentale ale utilizatorilor și pentru asigurarea transparenței. Opțiunea 1 ar consolida, de asemenea, mecanismele de cooperare administrativă, permițând autorităților să soluționeze problemele transfrontaliere prin intermediul unui Centru de schimb de informații, care ar facilita fluxurile de informații. În plus față de măsurile prevăzute în cadrul opțiunii 1, opțiunea 2 ar elimina factorii care îi descurajează pe furnizorii de servicii să ia măsuri voluntare de combatere a conținutului ilegal și ar introduce măsuri de sporire a transparenței în ceea ce privește sistemele de recomandare și publicitatea. Mecanismul de asigurare a respectării normelor și de cooperare ar urma să fie consolidat prin numirea unui coordonator central în fiecare stat membru. Opțiunea 3, care se bazează pe măsurile prezentate în opțiunile anterioare, include măsuri specifice, asimetrice, cu obligații mai stricte pentru platformele online foarte mari, care sunt susceptibile să antreneze cele mai ridicate niveluri de risc pentru societatea și economia UE, precum și anumite clarificări limitate ale regimului de răspundere pentru furnizorii de servicii intermediare și un sistem de guvernanță al UE cu competențe consolidate de supraveghere și de asigurare a respectării legii.

Evaluarea impacturilor economice și sociale identificate și compararea eficacității, eficienței, coerenței și proporționalității sale au arătat că opțiunea 3 ar îndeplini în modul cel mai eficace obiectivele urmărite prin acțiunea la nivelul UE prin stabilirea unui cadru proporțional, adecvat pentru a permite adaptarea la noile provocări ale unei lumi digitale dinamice. Componentele incluse în opțiunea 3 se bucură, de asemenea, de o largă susținere în rândul părților interesate, inclusiv din partea Parlamentului European și a statelor membre.

Opțiunea preferată ar sprijini accesul la piața internă al furnizorilor de servicii intermediare din Uniunea Europeană și capacitatea acestora de a se dezvolta prin reducerea costurilor legate de fragmentarea juridică. Deși se preconizează unele costuri legate de îndeplinirea obligațiilor de diligență, se estimează că acestea sunt contrabalansate de reducerea fragmentării actuale care ar decurge din armonizare. Se preconizează că această opțiune va avea un impact pozitiv asupra competitivității, inovării și investițiilor în serviciile digitale, în special în startupuri și în întreprinderile în curs de expansiune din Uniunea Europeană care oferă modele de afaceri bazate pe platforme, dar și, în grade diferite, în sectoarele care se bazează pe comerțul digital și a căror dezvoltare e accelerată prin contribuția comerțului digital.

În cadrul opțiunii preferate, se intenționează să se definească repartizarea adecvată a responsabilităților între serviciile intermediare, destinatarii acestora și autorități în ceea ce privește combaterea conținutului ilegal online. În acest scop, opțiunea preferată introduce o abordare asimetrică a obligațiilor de diligență impuse platformelor online foarte mari: este o abordare supravegheată în materie de gestionare a riscurilor, care recunoaște un rol important sistemului de guvernanță în asigurarea respectării legii. Obligațiile asimetrice sunt impuse numai platformelor online foarte mari, care, conform datelor actuale, au nu numai cel mai mare număr de utilizatori, ci sunt și întreprinderile mari cu o cifră de afaceri importantă. Prin urmare, deși măsurile specifice sunt mai restrictive decât cele impuse altor întreprinderi, ele sunt proporționale cu capacitatea întreprinderilor în cauză de a se conforma.

Pentru autoritățile publice, opțiunea propusă ar reduce costurile generate de ineficiențele și suprapunerile identificate în cadrul de cooperare actual. Deși statele membre ar urma să suporte costurile numirii unei autorități competente noi sau ale desemnării unei autorități deja existente, se preconizează că beneficiile în materie de eficiență care ar rezulta vor contrabalansa aceste costuri: pentru autoritățile în cauză, prin mutualizarea resurselor, îmbunătățirea fluxurilor de informații și simplificarea procedurilor de interacțiune cu omologii lor de pe piața internă, precum și cu furnizorii de servicii.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificare**

Evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere consideră că valoarea adăugată adusă de intervenția Uniunii în ceea ce privește combaterea riscului de fragmentare juridică generat de abordările divergente în materie de reglementare și supraveghere (fără a se ține așadar seama de siguranța și încrederea sporite în serviciile digitale) ar consta numai într-o posibilă creștere a comerțului digital transfrontalier cu 1 până la 1,8 %, adică echivalentul unei creșteri a cifrei de afaceri generate la nivel transfrontalier cuprinsă între 8,6 miliarde EUR și 15,5 miliarde EUR.

În ceea ce privește valoarea adăugată rezultată în ceea ce privește asigurarea respectării normelor, inițiativa generează câștiguri importante de eficiență în materie de cooperare între statele membre și de mutualizare a unor resurse pentru acordarea de asistență tehnică la nivelul UE, pentru inspectarea și auditarea sistemelor de moderare a conținutului, a sistemelor de recomandare și a publicității online pe platformele online foarte mari. La rândul său, acest lucru conduce la o eficacitate sporită a măsurilor de asigurare a respectării normelor și de supraveghere, în timp ce sistemul actual se bazează în mare măsură pe capacitatea limitată de supraveghere a unui număr mic de state membre.

- **Drepturile fundamentale**

Cetățenii Uniunii și nu numai sunt expuși unor riscuri și prejudicii tot mai mari în mediul online – de la diseminarea de conținut și activități ilegale până la limitarea libertății de exprimare și alte efecte negative asupra societății. Măsurile de politică avute în vedere în prezenta propunere legislativă vor îmbunătăți în mod substanțial această situație, oferind un cadru de guvernanță modern și pregătit să facă față provocărilor viitorului, care protejează în mod eficace drepturile și interesele legitime ale tuturor părților implicate, majoritatea - cetățeni ai Uniunii. Propunerea introduce garanții importante pentru a le permite cetățenilor să se exprime liber, consolidând totodată marja de acțiune a utilizatorilor în mediul online, precum și exercitarea altor drepturi fundamentale, cum ar fi dreptul la o cale de atac eficientă, nediscriminarea, drepturile copilului, precum și protecția datelor cu caracter personal și a vieții private în mediul online.

Regulamentul propus va atenua riscurile blocării în mod eronat sau nejustificat a intervențiilor online, va aborda efectele de intimidare a libertății de exprimare, va stimula libertatea de a primi informații și de a avea opinii și va consolida posibilitățile utilizatorilor de a exercita o cale de atac. Anumite grupuri sau persoane pot fi vulnerabile sau dezavantajate din punctul de vedere al utilizării serviciilor online din cauza considerentelor de gen, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală. Aceste grupuri sau persoane pot fi afectate în mod disproporționat de restricțiile și măsurile de eliminare a conținutului din cauza unor biasuri (inconștiente sau conștiente) pe care este posibil ca utilizatorii și părțile terțe să le fi integrat în sistemele de notificare și care este posibil să fi fost reproduse în instrumentele automatizate de moderare a conținutului utilizate de platforme. Propunerea va atenua riscurile de discriminare, în special pentru aceste grupuri sau persoane, și va contribui la protejarea drepturilor copilului și a dreptului la demnitate umană în mediul online.

Propunerea nu va impune decât obligația eliminării conținutului ilegal și va impune aplicarea de garanții obligatorii atunci când se elimină informațiile utilizatorilor, inclusiv prin furnizarea de informații explicative utilizatorului, prin prevederea de mecanisme de gestionare a plângerilor cu sprijinul furnizorilor de servicii, precum și printr-un mecanism extrajudiciar de soluționare a litigiilor. În plus, propunerea va garanta faptul că cetățenii UE sunt protejați și atunci când utilizează servicii furnizate de furnizori care nu sunt stabiliți în Uniune, dar care își desfășoară activitatea pe piața internă, întrucât acești furnizori intră, la rândul lor, sub incidența prevederilor propunerii.

În ceea ce privește libertatea furnizorilor de servicii de a desfășura o activitate comercială, costurile suportate de întreprinderi sunt compensate de reducerea fragmentării pe piața internă. Propunerea introduce garanții pentru a ușura sarcina furnizorilor de servicii, inclusiv măsuri împotriva notificărilor nejustificate repetate și a verificării prealabile de către autoritățile publice a notificatorilor de încredere. În plus, anumite obligații vizează platformele online foarte mari, care sunt adesea expuse celor mai mari riscuri și care au capacitatea de a absorbi sarcina suplimentară.

Legislația propusă va menține interzicerea obligațiilor generale de monitorizare prevăzută în Directiva privind comerțul electronic, care este, în sine, esențială pentru asigurarea unui echilibru adecvat necesar al drepturilor fundamentale în mediul online. Noul regulament interzice obligațiile generale de monitorizare deoarece acestea ar putea limita în mod disproporționat libertatea de exprimare a utilizatorilor și libertatea de a primi informații și ar putea crea o sarcină administrativă excesivă pentru furnizorii de servicii și, prin urmare, ar putea afecta în mod nejustificat libertatea acestora de a desfășura o activitate comercială. Interdicția limitează, de asemenea, stimulentele pentru supravegherea online și are implicații pozitive pentru protecția datelor cu caracter personal și a vieții private.

Toate măsurile din propunere sunt pe deplin conforme și convergente cu standardele ridicate de protecție a datelor cu caracter personal și de protecție a vieții private și a vieții private stabilite în legislația UE.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Impactul bugetar al propunerii va fi acoperit de alocările prevăzute în CFM 2021-2027 în cadrul pachetelor financiare ale programului Europa digitală și ale Programului privind piața unică, astfel cum sunt detaliate în fișa financiară legislativă care însoțește prezenta propunere de regulament. Aceste implicații necesită, de asemenea, reprogramarea rubricii 7 din Perspectiva financiară.

Fișa financiară legislativă care însoțește prezenta propunere de regulament acoperă implicațiile bugetare pentru regulamentul în sine.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia va stabili un cadru cuprinzător pentru monitorizarea continuă a realizărilor, a rezultatelor și a impactului prezentului instrument legislativ la data aplicării sale. Pe baza programului de monitorizare stabilit, se are în vedere o evaluare a instrumentului în termen de cinci ani de la intrarea sa în vigoare.

- **Explicație detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Capitolul I stabilește dispozițiile generale, inclusiv obiectul și domeniul de aplicare al regulamentului (articolul 1) și definițiile termenilor-cheie utilizați în regulament (articolul 2).

Capitolul II conține dispoziții privind exonerarea de răspundere a furnizorilor de servicii intermediare. Mai precis, acesta include condițiile în care furnizorii de servicii de simplă transmitere (articolul 3), de stocare în cache (articolul 4) și de găzduire (articolul 5) sunt exonerați de răspundere pentru informațiile provenite de la terți pe care le transmit și le stochează. Capitolul II prevede, de asemenea, că exonerările de răspundere ar trebui să se aplice și în cazul în care furnizorii de servicii intermediare efectuează investigații voluntare din proprie inițiativă sau respectă legea (articolul 6) și prevede interzicerea obligațiilor de monitorizare generală sau de cercetare activă a faptelor pentru furnizorii respectivi (articolul 7). Nu în ultimul rând, capitolul II impune furnizorilor de servicii intermediare, în baza ordinelor emise de autoritățile judiciare sau administrative naționale, obligația de a lua măsuri împotriva conținutului ilegal (articolul 8) și de a furniza informații (articolul 9).

Capitolul III stabilește obligațiile de diligență pentru un mediu online transparent și sigur, în cinci secțiuni diferite.

Secțiunea 1 stabilește obligațiile aplicabile tuturor furnizorilor de servicii intermediare, în special: obligația de a stabili un punct unic de contact pentru a facilita comunicarea directă cu autoritățile statelor membre, cu Comisia și cu comitetul (articolul 10); obligația de a desemna un reprezentant legal în Uniune pentru furnizorii care nu sunt stabiliți într-un stat membru, dar care își oferă serviciile în Uniune (articolul 11); obligația de a stabili în condițiile generale de utilizare restricțiile pe care este posibil să le impună în ceea ce privește utilizarea serviciilor lor și de a da dovadă de responsabilitate în aplicarea și asigurarea respectării acestor restricții (articolul 12) și obligațiile de a publica rapoarte privind transparența în legătură cu eliminarea și blocarea informațiilor considerate a constitui conținut ilegal sau a contraveni condițiilor generale de utilizare ale furnizorilor (articolul 13).

Secțiunea 2 stabilește obligații, în plus față de cele prevăzute în secțiunea 1, aplicabile furnizorilor de servicii de găzduire. În special, această secțiune obligă furnizorii respectivi să instituie mecanisme care să permită terților să notifice prezența unui conținut presupus ilegal (articolul 14). În plus, în cazul în care decide să elimine informații specifice furnizate de un destinatar al serviciului sau să blocheze accesul la acestea, secțiunea prevede obligația de a se furniza destinatarului serviciului o justificare corespunzătoare (articolul 15).

Secțiunea 3 stabilește obligații aplicabile tuturor platformelor online, în plus față de cele prevăzute în secțiunile 1 și 2. Această secțiune nu se aplică platformelor online care pot fi considerate microîntreprinderi sau întreprinderi mici în sensul anexei la Recomandarea 2003/361/CE (articolul 16). Secțiunea stabilește obligația platformelor online de a institui un sistem intern de tratare a plângerilor legate de deciziile luate în legătură cu un conținut presupus ilegal sau cu informații incompatibile cu condițiile lor generale de utilizare (articolul 17). De asemenea, secțiunea respectivă obligă platformele online să colaboreze cu organismele certificate de soluționare extrajudiciară a litigiilor pentru a găsi o soluție la orice litigiu cu utilizatorii serviciilor lor (articolul 18). În plus, obligă platformele online să se asigure că notificările transmise de entitățile cărora li s-a acordat statutul de notificatori de încredere sunt tratate cu prioritate (articolul 19) și stabilește măsurile pe care platformele online trebuie să le adopte împotriva utilizării abuzive (articolul 20). Mai mult, această secțiune include cerința ca platformele online să informeze autoritățile competente de aplicare a legii în cazul în care iau cunoștință de orice informație care dă naștere unei suspiciuni cu

privire la săvârșirea unei infracțiuni grave ce implică o amenințare la adresa vieții sau a siguranței persoanelor (articolul 21). Secțiunea obligă, de asemenea, platformele online să primească, să stocheze, să depună eforturi rezonabile pentru a evalua fiabilitatea comercianților care utilizează serviciile lor și să publice informații specifice cu privire la aceștia, în cazul în care respectivele platforme online le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu respectivii comercianți (articolul 22). Aceste platforme online sunt, de asemenea, obligate să își organizeze interfața într-un mod care să le permită comercianților să respecte legislația Uniunii în materie de protecție a consumatorilor și de siguranță a produselor (articolul 22a). Platformele online au, de asemenea, obligația de a publica rapoarte privind activitățile lor legate de eliminarea și blocarea informațiilor considerate a constitui conținut ilegal sau a contraveni condițiilor lor generale de utilizare (articolul 23). Secțiunea include, de asemenea, obligații în materie de transparență pentru platformele online în ceea ce privește publicitatea online (articolul 24).

Secțiunea 4 stabilește obligații suplimentare față de cele prevăzute în secțiunile 1-3 pentru platformele online foarte mari (astfel cum sunt definite la articolul 25) în vederea gestionării riscurilor sistemice. Platformele online foarte mari sunt obligate să efectueze evaluări ale riscurilor sistemice generate de funcționarea și utilizarea serviciilor lor (articolul 26) sau legate de aceste aspecte și să ia măsuri rezonabile și eficace menite să atenueze riscurile respective (articolul 27). De asemenea, aceste platforme trebuie să se supună unor audituri externe independente (articolul 28). Secțiunea include, de asemenea, o obligație specifică în cazul în care platformele online foarte mari utilizează sisteme de recomandări (articolul 29) sau afișează publicitate online pe interfața lor online (articolul 30). În plus, secțiunea stabilește condițiile în care platformele online foarte mari oferă acces la date coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire sau Comisiei și cercetătorilor agreați (articolul 31), prevede obligația de a numi unul sau mai mulți coordonatori ai funcției de conformitate care să asigure respectarea obligațiilor prevăzute în regulament (articolul 32) și a obligațiilor specifice suplimentare de raportare în materie de transparență (articolul 33).

Secțiunea 5 conține dispoziții orizontale referitoare la obligațiile de diligență, și anume procedurile pentru care Comisia va sprijini și va promova elaborarea și aplicarea unor standarde europene armonizate (articolul 34), cadrul pentru elaborarea de coduri de conduită (articolul 35) și cadrul pentru elaborarea unor coduri de conduită specifice pentru publicitatea online (articolul 36). Există, de asemenea, o dispoziție privind protocoalele de criză, menită să abordeze circumstanțele extraordinare care afectează siguranța sau sănătatea publică (articolul 37).

Capitolul IV conține dispoziții referitoare la punerea în aplicare și asigurarea respectării prezentului regulament.

Secțiunea 1 stabilește dispoziții privind autoritățile naționale competente, inclusiv coordonatorii serviciilor digitale, care sunt principalele autorități naționale desemnate de statele membre să asigure aplicarea consecventă a prezentului regulament (articolul 38). Coordonatorii serviciilor digitale, ca și alte autorități competente desemnate, sunt independenți și își îndeplinesc atribuțiile în mod imparțial, transparent și în timp util (articolul 39). Statele membre în care se află sediul principal al furnizorului au competența de a asigura respectarea prezentului regulament (articolul 40). Coordonatorilor serviciilor digitale li se încredințează competențe specifice (articolul 41). Statele membre trebuie să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării de către furnizorii de servicii intermediare a obligațiilor prevăzute de prezentul regulament (articolul 42). Coordonatorii serviciilor digitale pot primi plângeri împotriva furnizorilor de servicii

intermediare pentru încălcarea obligațiilor prevăzute de prezentul regulament (articolul 43). Coordonatorii serviciilor digitale au obligația de a publica rapoarte anuale privind activitățile lor (articolul 44) și de a coopera cu coordonatorii serviciilor digitale din alte state membre (articolul 45). Coordonatorii serviciilor digitale pot participa, de asemenea, la investigații comune cu privire la aspectele reglementate de regulament (articolul 46).

Secțiunea 2 stabilește dispoziții privind Comitetul european pentru servicii digitale, un grup consultativ independent al coordonatorilor serviciilor digitale (articolul 47). Aceasta stabilește, de asemenea, structura comitetului respectiv (articolul 48) și sarcinile acestuia (articolul 49).

Secțiunea 3 se referă la supravegherea, investigarea, asigurarea respectării normelor și monitorizarea platformelor online foarte mari. Aceasta prevede o supraveghere sporită în cazul în care astfel de platforme încalcă dispozițiile capitolului III secțiunea 4 (articolul 50). Se prevede, de asemenea, posibilitatea Comisiei de a interveni în relația cu platformele online foarte mari în cazul în care încălcările persistă (articolul 51). În aceste cazuri, Comisia poate efectua investigații, inclusiv prin solicitări de informații (articolul 52), interviuri (articolul 53) și inspecții la fața locului (articolul 54), poate adopta măsuri provizorii (articolul 55), poate face obligatorii angajamentele asumate de platformele online foarte mari (articolul 56) și poate monitoriza conformitatea acestora cu regulamentul (articolul 57). În caz de neconformitate, Comisia poate adopta decizii de neconformitate (articolul 58) și amenzi (articolul 59) sau penalități cu titlu cominatoriu (articolul 60) pentru încălcarea regulamentului de către platformele online foarte mari, precum și pentru furnizarea de informații incorecte, incomplete sau înșelătoare în contextul investigației. Regulamentul stabilește, de asemenea, un termen de prescripție pentru impunerea de sancțiuni (articolul 61) și pentru executarea lor (articolul 62). Nu în ultimul rând, regulamentul stabilește garanțiile procedurale în fața Comisiei, în special dreptul de a fi audiat și dreptul de acces la dosar (articolul 63) și publicarea deciziilor (articolul 64). Secțiunea prevede, de asemenea, cooperarea Comisiei cu instanțele judecătorești naționale (articolul 65) și adoptarea de acte de punere în aplicare cu privire la modalitățile practice de derulare a procedurilor (articolul 66).

Secțiunea 4 include dispoziții comune privind asigurarea respectării normelor. În primul rând, aceasta stabilește norme privind un sistem de schimb de informații care să sprijine comunicarea dintre coordonatorii serviciilor digitale, Comisie și comitet (articolul 67). Este prevăzut, de asemenea, dreptul destinatarilor serviciilor intermediare de a mandata un organism, o organizație sau o asociație să exercite drepturile în numele lor (articolul 68).

Secțiunea 5 se referă la adoptarea de acte delegate și de acte de punere în aplicare în conformitate cu articolele 290 și, respectiv, 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (articolele 69 și 70).

În cele din urmă, **capitolul V** conține dispozițiile finale ale prezentului regulament, care se referă la eliminarea articolelor 12-15 din Directiva privind comerțul electronic, având în vedere că acestea au fost încorporate în regulament (articolul 71), la modificările aduse Directivei 2020/XX/CE (articolul 72), la evaluarea regulamentului (articolul 73) și la intrarea în vigoare și aplicarea acestuia (articolul 74).

2020/0361 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[22],

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor[23],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[24],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Serviciile societății informaționale și, în special, serviciile intermediare au devenit o parte importantă a economiei Uniunii și a vieții de zi cu zi a cetățenilor Uniunii. La douăzeci de ani de la adoptarea cadrului juridic existent aplicabil acestor servicii prevăzut de Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului[25], modelele de afaceri și serviciile noi și inovatoare, cum ar fi rețelele sociale și platformele multilaterale online, au permis utilizatorilor comerciali și consumatorilor să disemineze și să acceseze informații și să efectueze tranzacții în moduri inedite. În prezent, majoritatea cetățenilor Uniunii utilizează zilnic aceste servicii. Cu toate acestea, transformarea digitală și utilizarea sporită a acestor servicii au dat naștere și unor noi riscuri și provocări, atât pentru utilizatorii individuali, cât și pentru societate în ansamblul său.

(2) Statele membre adoptă tot mai mult sau au în vedere adoptarea unor legi naționale privind aspectele reglementate de prezentul regulament, prin care impun, de exemplu, furnizorilor de servicii intermediare obligații de diligență. Aceste legislații naționale divergente au un impact negativ asupra pieței interne, care, astfel cum se prevede la articolul 26 din tratat, cuprinde un spațiu fără frontiere interne, în care sunt asigurate libera circulație a mărfurilor și a serviciilor și libertatea de stabilire, dată fiind natura

[22] JO C , , p. .
[23] JO C , , p. .
[24] JO C, p.
[25] Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

intrinsec transfrontalieră a internetului, care este utilizat în general pentru furnizarea serviciilor respective. Condițiile de furnizare a serviciilor intermediare pe piața internă ar trebui armonizate, astfel încât să se ofere întreprinderilor acces la noi piețe și oportunități de exploatare a beneficiilor pieței interne, iar consumatorilor și altor destinatari ai serviciilor, o gamă mai largă de opțiuni.

(3) Un comportament responsabil și diligent din partea furnizorilor de servicii intermediare este esențial pentru un mediu online sigur, previzibil și de încredere și pentru a permite cetățenilor Uniunii și altor persoane să își exercite drepturile fundamentale garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”), în special libertatea de exprimare și de informare și libertatea de a desfășura o activitate comercială, precum și dreptul la nediscriminare.

(4) Prin urmare, pentru a proteja și a îmbunătăți funcționarea pieței interne, ar trebui stabilit un set specific de norme obligatorii uniforme, eficace și proporționale la nivelul Uniunii. Prezentul regulament creează condiții favorabile pentru apariția și dezvoltarea serviciilor digitale inovatoare pe piața internă. Este necesar să existe, la nivelul Uniunii, o apropiere a măsurilor normative adoptate la nivel național cu privire la obligațiile impuse furnizorilor de servicii intermediare, astfel încât să se evite și să se pună capăt fragmentării pieței interne și să se asigure securitatea juridică, reducând astfel incertitudinea pentru dezvoltatori și favorizând interoperabilitatea. Dacă se aplică cerințe neutre din punct de vedere tehnologic, inovarea nu ar trebui să fie inhibată, ci stimulată.

(5) Prezentul regulament ar trebui să se aplice furnizorilor anumitor servicii ale societății informaționale, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului[26], adică oricărui serviciu furnizat în mod normal în schimbul unei remunerații, la distanță, prin mijloace electronice și la cererea individuală a unui destinatar. În mod specific, prezentul regulament ar trebui să se aplice furnizorilor de servicii intermediare, în special serviciilor intermediare care constau în servicii cunoscute sub denumirea de „simplă transmitere”, „stocare în cache” și „găzduire”, având în vedere că creșterea exponențială a utilizării acestor servicii, în principal în scopuri legitime și benefice pentru societate, indiferent de forma lor, a consolidat, de asemenea, rolul acestora în intermedierea și răspândirea de informații și activități ilegale sau dăunătoare.

(6) În practică, anumiți furnizori de servicii intermediare intermediază servicii care pot sau nu să fie furnizate prin mijloace electronice, cum ar fi serviciile informatice la distanță, serviciile de transport, cazare sau livrare. Prezentul regulament ar trebui să se aplice exclusiv serviciilor intermediare și nu ar trebui să aducă atingere cerințelor prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern cu privire la produsele sau serviciile intermediate prin serviciile intermediare, inclusiv în situațiile în care serviciul intermediar constituie o parte integrantă a altui serviciu care nu este un serviciu intermediar, astfel cum se specifică în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(7) Pentru a asigura eficacitatea normelor prevăzute în prezentul regulament și condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne, prezentele norme ar trebui să se aplice furnizorilor de servicii intermediare indiferent de locul lor de stabilire sau de reședință,

[26] Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

în măsura în care aceştia furnizează servicii în Uniune, cu condiția să se demonstreze o legătură substanțială cu Uniunea.

(8) Ar trebui să se considere că există o astfel de legătură substanțială cu Uniunea atunci când furnizorul de servicii are un sediu în Uniune sau, dacă nu are un sediu în Uniune, are un număr semnificativ de utilizatori în unul sau mai multe state membre ori își direcționează activitățile spre unul sau mai multe state membre. Direcționarea activităților spre unul sau mai multe state membre poate fi determinată pe baza tuturor circumstanțelor relevante, inclusiv a unor factori precum utilizarea unei limbi sau a unei monede utilizate în general în statul membru respectiv, posibilitatea de a comanda produse sau servicii sau utilizarea unui domeniu național de prim nivel. Direcționarea activităților spre un stat membru ar putea, de asemenea, să fie dedusă din disponibilitatea unei aplicații în magazinul de aplicații național relevant, din furnizarea de publicitate sau publicitate locală în limba utilizată în statul membru respectiv sau din gestionarea relațiilor cu clienții, de exemplu prin furnizarea de servicii de asistență pentru clienți în limba utilizată în general în statul membru respectiv. De asemenea, ar trebui să se prezume existența unei legături substanțiale în cazul în care un furnizor de servicii își direcționează activitățile spre unul sau mai multe state membre, astfel cum se prevede la articolul 17 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului[27]. Pe de altă parte, simpla accesibilitate tehnică a unui site internet din Uniune nu poate fi considerată, exclusiv din acest motiv, ca dovadă a existenței unei legături substanțiale cu Uniunea.

(9) Fără a aduce atingere aplicării lor, prezentul regulament ar trebui să completeze normele care rezultă din alte acte ale dreptului Uniunii care reglementează anumite aspecte ale furnizării de servicii intermediare, în special din Directiva 2000/31/CE, cu excepția modificărilor introduse prin prezentul regulament, Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului, astfel cum a fost modificată[28], și din Regulamentul (UE).../... al Parlamentului European și al Consiliului[29] – propunere de regulament privind conținutul cu caracter terorist online. Prin urmare, prezentul regulament nu aduce atingere acestor alte acte, care trebuie considerate *lex specialis* în raport cu cadrul general aplicabil prevăzut în prezentul regulament. Cu toate acestea, normele din prezentul regulament se aplică în ceea ce privește aspectele care nu sunt abordate sau nu sunt pe deplin abordate de aceste alte acte, precum și aspectele cu privire la care aceste alte acte lasă statelor membre posibilitatea de a adopta anumite măsuri la nivel național.

(10) Din rațiuni de claritate, ar trebui subliniat, de asemenea, faptul că prezentul regulament nu aduce atingere Regulamentului (UE) 2019/1148 al Parlamentului European și al Consiliului[30] și Regulamentului (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al

[27] Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

[28] Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1).

[29] Regulamentul (UE).../... al Parlamentului European și al Consiliului — propunere de regulament privind conținutul cu caracter terorist online

[30] Regulamentul (UE) 2019/1148 al Parlamentului European și al Consiliului privind comercializarea și utilizarea precursorilor de explozivi, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 98/2013 (JO L 186, 11.7.2019, p. 1).

Consiliului[31], Directivei 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului [32] și Regulamentului [.../...] privind derogarea temporară de la anumite dispoziții ale Directivei 2002/58/CE[33], precum și legislației Uniunii în materie de protecție a consumatorilor, în special Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului[34], Directivei 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului[35] și Directivei 93/13/CEE a Parlamentului European și a Consiliului[36], astfel cum a fost modificată de Directiva (UE) 2019/2161 a Parlamentului European și a Consiliului[37], și legislației Uniunii în materie de protecție a datelor cu caracter personal, în special Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și a Consiliului[38]. Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este reglementată exclusiv de normele dreptului Uniunii în materie, în special de Regulamentul (UE) 2016/679 și de Directiva 2002/58/CE. Prezentul regulament nu aduce atingere nici normelor dreptului Uniunii privind condițiile de muncă.

(11) Ar trebui clarificat faptul că prezentul regulament nu aduce atingere normelor din dreptul Uniunii referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe, care stabilesc norme și proceduri specifice, care ar trebui să rămână neschimbate.

(12) Pentru a atinge obiectivul asigurării unui mediu online sigur, previzibil și de încredere, în sensul prezentului regulament, conceptul de „conținut ilegal” ar trebui să fie definit în sens larg și să acopere și informațiile referitoare la conținutul, produsele, serviciile și activitățile ilegale. Mai exact, acest concept ar trebui înțeles ca referindu-se la informațiile, indiferent de forma lor, care, în temeiul legislației aplicabile, sunt fie ele însele ilegale, cum ar fi discursurile ilegale de incitare la ură sau conținutul cu caracter terorist și conținutul discriminatoriu ilegal, fie se referă la activități ilegale, cum ar fi partajarea de imagini care prezintă abuzuri sexuale asupra copiilor, partajarea ilegală neconsensuală de imagini private, urmărirea în mediul online, vânzarea de produse neconforme sau contrafăcute, utilizarea neautorizată a materialelor protejate prin

[31] Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind promovarea echității și a transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online (JO L 186, 11.7.2019, p. 57).

[32] Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

[33] Regulamentul [.../...] privind derogarea temporară de la anumite dispoziții ale Directivei 2002/58/CE.

[34] Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor”)

[35] Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

[36] Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii

[37] Directiva (UE) 2019/2161 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivelor 98/6/CE, 2005/29/CE și 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește o mai bună asigurare a respectării normelor Uniunii în materie de protecție a consumatorilor și modernizarea acestor norme

[38] Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

drepturi de autor sau activitățile care implică încălcări ale legislației privind protecția consumatorilor. În această privință, este irelevant dacă ilegalitatea informațiilor sau a activității este stabilită în baza dreptului Uniunii sau a unei legi naționale conforme cu dreptul Uniunii și care este natura exactă sau obiectul legislației în cauză.

(13) Având în vedere caracteristicile specifice ale serviciilor în cauză și necesitatea corespunzătoare de a impune furnizorilor acestora anumite obligații specifice, este necesar să se distingă, în cadrul categoriei mai largi a furnizorilor de servicii de găzduire, astfel cum este definită în prezentul regulament, subcategoria platformelor online. Platformele online, cum ar fi rețelele sociale sau platformele multilaterale online, ar trebui să fie definite ca furnizori de servicii de găzduire care nu numai că stochează informațiile furnizate de destinatarii serviciului la cererea acestora, ci și diseminează aceste informații publicului, din nou la cererea acestora. Cu toate acestea, pentru a se evita impunerea unor obligații prea generale, furnizorii de servicii de găzduire nu ar trebui să fie considerați platforme online în cazul în care diseminarea către public este doar o caracteristică minoră și pur auxiliară a unui alt serviciu și această caracteristică nu poate fi utilizată, din motive tehnice obiective, independent de acest alt serviciu principal, iar integrarea acestei caracteristici nu este un mijloc de a se sustrage normelor prezentului regulament aplicabile platformelor online. De exemplu, secțiunea de comentarii a unui ziar online ar putea constitui o astfel de caracteristică, în condițiile în care este evident că este auxiliară serviciului principal, care constă în publicarea de știri sub responsabilitatea editorială a editorului.

(14) Conceptul de „diseminare către public”, astfel cum este utilizat în prezentul regulament, ar trebui să implice punerea de informații la dispoziția unui număr potențial nelimitat de persoane, adică luarea de măsuri astfel încât informațiile să fie ușor accesibile de către utilizatori în general, fără o intervenție suplimentară din partea destinatarului serviciului care furnizează informațiile, indiferent dacă persoanele respective au efectiv acces la informațiile în cauză. Simpla posibilitate de a crea grupuri de utilizatori ai unui anumit serviciu nu ar trebui, în sine, înțeleasă în sensul că informațiile diseminate în acest mod nu sunt diseminate publicului. Cu toate acestea, conceptul ar trebui să excludă diseminarea de informații în grupuri închise care constau dintr-un număr finit de persoane prestabilite. Serviciile de comunicații interpersonale, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului[39], cum ar fi e-mailurile sau serviciile de mesagerie privată, nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Informațiile ar trebui considerate ca fiind diseminate publicului în sensul prezentului regulament numai în cazul în care acest lucru are loc la cererea directă a destinatarului serviciului care a furnizat informațiile.

(15) În cazul în care unele dintre serviciile furnizate de un furnizor intră sub incidența prezentului regulament, în timp ce altele, nu sau în cazul în care serviciile furnizate de un furnizor sunt vizate în secțiuni diferite ale prezentului regulament, dispozițiile relevante din prezentul regulament ar trebui să se aplice numai cu privire la serviciile respective care intră în domeniul lor de aplicare.

(16) Securitatea juridică oferită de cadrul orizontal ce prevede exonerarea condiționată de răspundere a furnizorilor de servicii intermediare, prevăzută în Directiva 2000/31/CE, a permis apariția și dezvoltarea multor servicii noi pe piața internă. Prin urmare, acest

[39] Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (reformare), JO L 321, 17.12.2018, p. 36.

cadru ar trebui menținut. Cu toate acestea, având în vedere divergențele apărute în contextul transpunerii și al aplicării normelor relevante la nivel național și din motive de claritate și coerență, cadrul respectiv ar trebui încorporat în prezentul regulament. De asemenea, este necesar să se clarifice anumite elemente ale cadrului respectiv în lumina jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(17) Normele relevante din capitolul II ar trebui să stabilească numai în ce situație furnizorul de servicii intermediare în cauză nu poate fi considerat răspunzător pentru conținutul ilegal furnizat de destinatarii serviciului. Aceste norme nu ar trebui înțelese ca oferind o bază pozitivă pentru identificarea situațiilor în care un furnizor poate fi considerat răspunzător, lucru care trebuie stabilit în baza normelor aplicabile din dreptul Uniunii sau din dreptul intern. În plus, exonerările de răspundere prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice oricărui tip de răspundere, legat de orice tip de conținut ilegal, indiferent de obiectul sau de natura exactă a acestor legi.

(18) Exonerările de răspundere prevăzute în prezentul regulament nu ar trebui să se aplice în cazul în care, în loc să se limiteze la furnizarea neutră a serviciilor, prin simpla prelucrare tehnică și automată a informațiilor furnizate de destinatarul serviciului, furnizorul de servicii intermediare joacă un rol activ în acest proces, de așa natură încât acesta îi permite să ia cunoștință de conținutul informațiilor respective sau să le controleze. În consecință, exonerările respective nu ar trebui să se aplice în ceea ce privește răspunderea cu privire la informațiile furnizate nu de destinatarul serviciului, ci chiar de furnizorul de servicii intermediare, inclusiv în situația în care informațiile au fost redactate sub responsabilitatea editorială a furnizorului respectiv.

(19) Având în vedere natura diferită a activităților de „simplă transmitere”, de „stocare în cache” și de „găzduire”, precum și situația și capacitățile diferite ale furnizorilor de servicii în cauză, este necesar să se aplice acestor activități norme distincte, în măsura în care, în temeiul prezentului regulament, acestea fac obiectul unor cerințe și condiții diferite, iar domeniul lor de aplicare diferă, potrivit interpretării Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(20) Un furnizor de servicii intermediare care colaborează în mod deliberat cu un destinatar al serviciilor pentru a desfășura activități ilegale nu furnizează servicii în mod neutru și, prin urmare, nu ar trebui să poată beneficia de exonerările de răspundere prevăzute în prezentul regulament.

(21) Un furnizor ar trebui să poată beneficia de exonerările de răspundere pentru serviciile care constau în „simpla transmitere” și „stocarea în cache” în cazul în care nu are nicio legătură cu informațiile transmise. Aceasta înseamnă, printre altele, că furnizorul trebuie să nu modifice informațiile pe care le transmite. Această cerință nu ar trebui însă înțeleasă ca incluzând manipulările cu caracter tehnic care au loc în cursul transmiterii, deoarece acestea nu alterează integritatea informațiilor transmise.

(22) Pentru a beneficia de exonerarea de răspundere pentru serviciile de găzduire, furnizorul ar trebui, din momentul în care ia cunoștință efectiv sau își dă seama de conținutul ilegal, să acționeze prompt pentru a elimina conținutul respectiv sau pentru a bloca accesul la acesta. Eliminarea conținutului sau blocarea accesului la acesta ar trebui să se realizeze cu respectarea principiului libertății de exprimare. Furnizorul poate lua cunoștință sau își poate da seama în mod efectiv de existența unui conținut ilegal în special prin intermediul investigațiilor sale din proprie inițiativă sau al notificărilor care i-au fost transmise de persoane fizice sau entități în conformitate cu prezentul regulament, în măsura în care respectivele notificări sunt suficient de precise și justificate în mod corespunzător pentru a permite unui operator economic diligent să

identifice, să evalueze și, după caz, să ia în mod rezonabil măsuri împotriva conținutului presupus ilegal.

(23) Pentru a asigura protecția eficace a consumatorilor atunci când efectuează tranzacții comerciale intermediate în mediul online, anumiți furnizori de servicii de găzduire, și anume platformele online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, nu ar trebui să poată beneficia de exonerarea de răspundere acordată furnizorilor de servicii de găzduire prevăzută în prezentul regulament în măsura în care respectivele platforme online prezintă informațiile relevante referitoare la tranzacțiile în cauză într-un mod care îi determină pe consumatori să creadă că informațiile respective au fost furnizate de platformele online respective sau de destinatarii serviciului acționând sub autoritatea sau controlul lor și că platformele online respective au cunoștință de informațiile respective sau le controlează, chiar dacă este posibil ca acest lucru să fie fals. În această privință, ar trebui să se stabilească în mod obiectiv, ținându-se seama de toate circumstanțele relevante, dacă este posibil ca, din felul în care sunt prezentate informațiile, un consumator mediu și relativ bine informat să deducă o astfel de concluzie.

(24) Exonerările de răspundere prevăzute în prezentul regulament nu ar trebui să afecteze posibilitatea de a se emite ordine de diferite tipuri împotriva furnizorilor de servicii intermediare, chiar și în cazul în care aceștia îndeplinesc condițiile prevăzute în cadrul exonerărilor respective. Astfel de ordine pot lua, în special, forma unor hotărâri ale instanțelor judecătorești sau decizii ale autorităților administrative prin care se impune încetarea oricărei încălcări sau prevenirea acesteia, inclusiv prin eliminarea conținutului ilegal identificat în ordinele respective emise în conformitate cu dreptul Uniunii, sau blocarea accesului la acest conținut.

(25) Pentru a crea securitate juridică și pentru a nu descuraja activitățile de depistare, identificare și combatere a conținutului ilegal pe care furnizorii de servicii intermediare le pot întreprinde în mod voluntar, ar trebui să se clarifice faptul că simplul fapt că furnizorii desfășoară astfel de activități nu înseamnă că aceștia nu sunt eligibili să beneficieze de exonerările de răspundere prevăzute în prezentul regulament, cu condiția ca activitățile respective să fie desfășurate cu bună-credință și cu diligență. În plus, este necesar să se clarifice că simplul fapt că furnizorii respectivi iau măsuri, cu bună-credință, pentru a se conforma obligațiilor impuse în dreptul Uniunii, inclusiv celor prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește punerea în aplicare a condițiilor lor de utilizare, nu ar trebui să însemne că aceștia nu sunt eligibili să beneficieze de respectivele exonerări de răspundere. Prin urmare, orice astfel de activități și măsuri care este posibil să fi fost întreprinse de un anumit furnizor nu ar trebui să fie luate în considerare pentru a se stabili, pe baza lor, dacă furnizorul poate invoca o exonerare de răspundere, în special în ceea ce privește întrebarea dacă furnizorul furnizează serviciul în mod neutru și poate, așadar, să intre sub incidența dispoziției relevante; această regulă nu înseamnă însă că furnizorul poate neapărat invoca o exonerare de răspundere.

(26) Deși normele capitolului II din prezentul regulament se concentrează asupra exonerării de răspundere a furnizorilor de servicii intermediare, trebuie reamintit că, în pofida faptului că acești furnizori au, în general, un rol important, problema conținutului ilegal online și a activităților ilegale online nu ar trebui abordată exclusiv prin concentrarea asupra răspunderii și responsabilităților acestora. Atunci când este posibil, terții afectați de conținutul ilegal transmis sau stocat online ar trebui să încerce să soluționeze conflictele legate de un astfel de conținut fără a implica furnizorii de servicii intermediare în cauză. Destinatarii serviciului ar trebui să fie trași la

răspundere, în cazul în care normele aplicabile ale dreptului Uniunii și ale dreptului intern care stabilesc o astfel de răspundere prevăd acest lucru, pentru conținutul ilegal pe care îl furnizează și pe care îl pot disemina prin intermediul serviciilor intermediare. După caz, alți actori, cum ar fi moderatorii de grup din mediile online închise, în special în cazul grupurilor mari, ar trebui, de asemenea, să contribuie la evitarea răspândirii conținutului ilegal online, în conformitate cu legislația aplicabilă. În plus, în cazul în care este necesar să fie implicați furnizorii de servicii ale societății informaționale, inclusiv furnizorii de servicii intermediare, orice solicitare sau ordin cu privire la o astfel de implicare ar trebui, ca regulă generală, să fie adresat actorului care are capacitatea tehnică și operațională de a acționa împotriva unor conținuturi ilegale anume, astfel încât să se prevină și să se reducă la minimum orice posibile efecte negative asupra disponibilității și accesibilității informațiilor care nu sunt conținut ilegal.

(27) Începând din anul 2000, au apărut noi tehnologii care îmbunătățesc disponibilitatea, eficiența, viteza, fiabilitatea, capacitatea și securitatea sistemelor de transmitere și stocare a datelor online, ducând la crearea unui ecosistem online tot mai complex. În această privință, ar trebui reamintit faptul că furnizorii de servicii care stabilesc și facilitează arhitectura logică subiacentă și funcționarea corespunzătoare a internetului, inclusiv funcțiile auxiliare tehnice, pot beneficia, la rândul lor, de exonerările de răspundere prevăzute în prezentul regulament, în măsura în care serviciile lor se încadrează în categoria „simplă transmitere”, „stocare în cache” sau servicii de găzduire. Astfel de servicii includ, după caz, rețelele locale cu acces pe suport radio, servicii ale sistemului de nume de domenii (DNS), registrele de nume de domenii Top-level, autoritățile de certificare care eliberează certificate digitale sau rețelele de furnizare de conținut care permit sau îmbunătățesc funcțiile altor furnizori de servicii intermediare. De asemenea, serviciile utilizate pentru comunicații și mijloacele tehnice de furnizare a acestora au evoluat, la rândul lor, în mod semnificativ, ducând la apariția unor servicii online precum serviciile de telefonie VOIP, serviciile de mesagerie și serviciile de e-mail accesate de pe web, în cazul cărora comunicarea este realizată prin intermediul unui serviciu de acces la internet. Și aceste servicii pot beneficia de exonerările de răspundere, în măsura în care se încadrează în categoria „simplă transmitere”, „stocare în cache” sau serviciu de găzduire.

(28) Furnizorii de servicii intermediare nu ar trebui să facă obiectul unei obligații de monitorizare în ceea ce privește obligațiile cu caracter general. Acest lucru nu privește obligațiile de monitorizare într-un caz specific și, în special, nu afectează ordinele emise de autoritățile naționale în temeiul legislației naționale, în conformitate cu condițiile stabilite în prezentul regulament. Nicio dispoziție a prezentului regulament nu ar trebui interpretată ca impunând o obligație generală de monitorizare sau o obligație de cercetare activă a faptelor sau o obligație generală a furnizorilor de a lua măsuri proactive în privința conținutului ilegal.

(29) În funcție de sistemul juridic al fiecărui stat membru și de domeniul de drept în cauză, autoritățile judiciare sau administrative naționale pot dispune ca furnizorii de servicii intermediare să acționeze împotriva anumitor elemente specifice de conținut ilegal sau să furnizeze anumite informații specifice. Actele legislative naționale pe baza cărora sunt emise astfel de ordine diferă considerabil, iar ordinele sunt emise din ce în ce mai mult în situații transfrontaliere. Pentru a se asigura faptul că aceste ordine pot fi respectate în mod eficace și eficient, astfel încât autoritățile publice în cauză să își poată îndeplini sarcinile, iar furnizorii să nu fie supuși vreunei sarcini disproporționate, fără a afecta în mod nejustificat drepturile și interesele legitime ale

terților, este necesar să se stabilească anumite condiții pe care ar trebui să le îndeplinească aceste ordine, precum și anumite cerințe complementare referitoare la prelucrarea acestor ordine.

(30) Ordinele de a acționa împotriva conținutului ilegal sau de a furniza informații ar trebui emise în conformitate cu dreptul Uniunii, în special cu Regulamentul (UE) 2016/679, și cu interzicerea obligațiilor generale de monitorizare a informațiilor sau de căutare activă a faptelor sau circumstanțelor care indică activități ilegale prevăzute în prezentul regulament. Condițiile și cerințele prevăzute în prezentul regulament care se aplică ordinelor de a acționa împotriva conținutului ilegal nu aduc atingere altor acte ale Uniunii care prevăd sisteme similare de acțiune împotriva anumitor tipuri de conținut ilegal, cum ar fi Regulamentul (UE) …/… [Propunere de regulament privind prevenirea diseminării conținutului online cu caracter terorist] sau Regulamentul (UE) 2017/2394, care conferă autorităților statelor membre însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului competențe specifice pentru a dispune furnizarea de informații, iar condițiile și cerințele care se aplică ordinelor de furnizare de informații nu aduc atingere altor acte ale Uniunii care prevăd norme relevante similare pentru sectoare specifice. Aceste condiții și cerințe nu ar trebui să aducă atingere normelor privind conservarea și păstrarea prevăzute de legislația națională aplicabilă, în conformitate cu dreptul Uniunii, și nici cererilor de confidențialitate ale autorităților de aplicare a legii legate de nedivulgarea informațiilor.

(31) Domeniul de aplicare teritorială al acestor ordine de a acționa împotriva conținutului ilegal ar trebui să fie stabilit în mod clar pe baza legislației Uniunii sau a legislației naționale aplicabile care permite emiterea ordinului și nu ar trebui să depășească ceea ce este strict necesar pentru atingerea obiectivelor sale. În această privință, autoritatea judiciară sau administrativă națională care emite ordinul ar trebui să pună în balanță obiectivul urmărit de ordin, în conformitate cu temeiul juridic care permite emiterea sa, și drepturile și interesele legitime ale tuturor terților care pot fi afectați de ordin, în special drepturile lor fundamentale prevăzute de cartă. În plus, în cazul în care ordinul referitor la informațiile specifice poate avea efecte în afara teritoriului statului membru al autorității în cauză, autoritatea ar trebui să evalueze dacă este probabil ca informațiile în cauză să constituie conținut ilegal în alte state membre vizate și, în cazurile relevante, să țină seama de normele relevante ale dreptului Uniunii sau ale dreptului internațional și de interesele curtoaziei internaționale.

(32) Ordinele de furnizare a informațiilor reglementate de prezentul regulament se referă la furnizarea de informații specifice cu privire la destinatari individuali ai serviciului intermediar în cauză care sunt identificați în ordinele respective în scopul stabilirii conformității destinatarilor serviciilor cu normele Uniunii sau cu normele naționale aplicabile. Prin urmare, ordinele referitoare la informații privind un grup de destinatari ai serviciului care nu sunt identificați în mod specific, inclusiv ordinele de furnizare de informații agregate necesare în scopuri statistice sau în scopul elaborării de politici bazate pe date concrete, nu ar trebui să fie afectate de normele prezentului regulament privind furnizarea de informații.

(33) Ordinele de a acționa împotriva conținutului ilegal și de a furniza informații fac obiectul normelor care garantează competența statului membru în care este stabilit furnizorul de servicii căruia îi este adresat ordinul și care prevăd derogările posibile de la această competență în anumite cazuri, enunțate la articolul 3 din Directiva 2000/31/CE, numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul respectiv. Dat fiind că ordinele în cauză se referă la elemente specifice de conținut ilegal și,

respectiv, la anumite informații ilegale, atunci când sunt adresate unor furnizori de servicii intermediare stabiliți în alt stat membru, ordinele în cauză nu restrâng, în principiu, libertatea acestor furnizori de a presta servicii transfrontaliere. Prin urmare, normele prevăzute la articolul 3 din Directiva 2000/31/CE, inclusiv cele privind necesitatea de a justifica măsurile de derogare de la competența statului membru în care este stabilit furnizorul de servicii din anumite motive specificate și privind notificarea unor astfel de măsuri, nu se aplică în ceea ce privește ordinele respective.

(34) Pentru a atinge obiectivele prezentului regulament și, în special, pentru a îmbunătăți funcționarea pieței interne și a asigura un mediu online sigur și transparent, este necesar să se stabilească un set clar și echilibrat de obligații armonizate privind diligența pentru furnizorii de servicii intermediare. Aceste obligații ar trebui să vizeze, în special, garantarea diferitelor obiective de politică publică, cum ar fi siguranța și încrederea destinatarilor serviciului, inclusiv a minorilor și a utilizatorilor vulnerabili, protejarea drepturilor fundamentale relevante consacrate în cartă, asigurarea unei răspunderi semnificative a furnizorilor respectivi și capacitarea destinatarilor și a altor părți afectate, facilitând în același timp supravegherea necesară de către autoritățile competente.

(35) În această privință, este important ca obligațiile de diligență să fie adaptate tipului și naturii serviciului intermediar în cauză. Prin urmare, prezentul regulament stabilește obligații de bază aplicabile tuturor furnizorilor de servicii intermediare, precum și obligații suplimentare pentru furnizorii de servicii de găzduire și, mai precis, pentru platformele online și platformele online foarte mari. În măsura în care este posibil ca furnizorii de servicii intermediare să se încadreze în aceste categorii diferite, având în vedere natura serviciilor lor și dimensiunea lor, furnizorii de servicii intermediare ar trebui să respecte toate obligațiile corespunzătoare prevăzute de prezentul regulament. Aceste obligații armonizate privind diligența, care ar trebui să fie rezonabile și nearbitrare, sunt necesare pentru a răspunde preocupărilor de politică publică identificate, cum ar fi protejarea intereselor legitime ale destinatarilor serviciului, abordarea practicilor ilegale și protejarea drepturilor fundamentale în mediul online.

(36) Pentru a facilita o comunicare fără sincope și eficientă cu privire la chestiunile reglementate de prezentul regulament, furnizorilor de servicii intermediare ar trebui să li se impună obligația de a înființa un punct de contact unic și de a publica informațiile relevante referitoare la punctul lor de contact, inclusiv limbile care trebuie utilizate în astfel de comunicări. Punctul de contact poate fi utilizat, de asemenea, de către notificatorii de încredere și entitățile profesionale care se află într-o relație specifică cu furnizorul de servicii intermediare. Spre deosebire de reprezentantul legal, punctul de contact ar trebui să servească unor scopuri operaționale și nu ar trebui neapărat să aibă o locație fizică.

(37) Furnizorii de servicii intermediare stabiliți într-o țară terță care oferă servicii în Uniune ar trebui să desemneze un reprezentant legal împuternicit în mod suficient în Uniune și să furnizeze informații cu privire la reprezentanții lor legali, astfel încât să se permită supravegherea eficace și, dacă este necesar, asigurarea respectării prezentului regulament în legătură cu furnizorii respectivi. Ar trebui să fie posibil ca reprezentantul legal să aibă și rolul de punct de contact, cu condiția respectării cerințelor relevante ale prezentului regulament.

(38) Deși libertatea de a încheia contracte a furnizorilor de servicii intermediare ar trebui, în principiu, să fie respectată, este oportun să se stabilească anumite norme privind conținutul, aplicarea și asigurarea respectării condițiilor generale de utilizare ale

furnizorilor respectivi, în interesul transparenței, al protecției destinatarilor serviciului și al evitării rezultatelor inechitabile sau arbitrare.

(39) Pentru a asigura un nivel adecvat de transparență și răspundere, furnizorii de servicii intermediare ar trebui să prezinte rapoarte anuale, în conformitate cu cerințele armonizate prevăzute în prezentul regulament, cu privire la activitatea de moderare a conținutului pe care o desfășoară, inclusiv cu privire la măsurile luate ca urmare a aplicării și a asigurării respectării condițiilor lor generale de utilizare. Totuși, pentru a se evita sarcinile disproporționate, aceste obligații de raportare în materie de transparență nu ar trebui să se aplice furnizorilor care sunt microîntreprinderi sau întreprinderi mici, astfel cum sunt definite în Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei[40].

(40) Furnizorii de servicii de găzduire joacă un rol deosebit de important în combaterea conținutului ilegal online, deoarece stochează informații furnizate de destinatarii serviciului și la cererea acestora și oferă, de regulă, acces la informațiile respective și altor destinatari, uneori la scară largă. Este important ca toți furnizorii de servicii de găzduire, indiferent de dimensiunea lor, să instituie mecanisme de notificare și de acțiune ușor de utilizat care să faciliteze notificarea către furnizorul de servicii de găzduire în cauză a anumitor informații pe care partea care face notificarea le consideră a fi conținut ilegal („notificarea”), notificare pe baza căreia furnizorul respectiv poate decide dacă este sau nu de acord cu evaluarea respectivă și dacă dorește să elimine sau să blocheze accesul la conținutul respectiv („acțiunea”). Cu condiția ca cerințele privind notificările să fie îndeplinite, ar trebui să fie posibil ca persoanele sau entitățile să poată notifica printr-o singură notificare mai multe elemente specifice de conținut cu privire la care se presupune că este ilegal. Obligația de a institui mecanisme de notificare și de acțiune ar trebui să se aplice, de exemplu, serviciilor de stocare și partajare de fișiere, serviciilor de găzduire de pagini web, serverelor publicitare și serviciilor de tip *pastebin* (de stocare de text), în măsura în care îndeplinesc condițiile necesare pentru a putea fi considerate furnizori de servicii de găzduire care intră sub incidența prezentului regulament.

(41) Normele privind astfel de mecanisme de notificare și de acțiune ar trebui armonizate la nivelul Uniunii, astfel încât să se asigure prelucrarea promptă, diligentă și obiectivă a notificărilor pe baza unor norme care să fie uniforme, transparente și clare și care să prevadă garanții solide pentru protejarea drepturilor și intereselor legitime ale tuturor părților afectate, în special a drepturilor fundamentale garantate de cartă, indiferent de statul membru în care sunt stabilite sau își au reședința părțile respective și de domeniul de drept în cauză. Drepturile fundamentale includ, după caz, dreptul la libertatea de exprimare și de informare, dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul la nediscriminare și dreptul la o cale de atac eficientă pentru destinatarii serviciului, libertatea de a desfășura o activitate comercială, inclusiv libertatea contractuală, a furnizorilor de servicii, precum și dreptul la demnitate umană, drepturile copilului, dreptul la protecția proprietății, inclusiv a proprietății intelectuale, și dreptul la nediscriminare al părților afectate de conținutul ilegal.

(42) În cazul în care un furnizor de servicii de găzduire decide să elimine sau să dezactiveze informații furnizate de un destinatar al serviciului, de exemplu în urma

[40] Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

primirii unei notificări sau acționând din proprie inițiativă, inclusiv prin utilizarea de mijloace automatizate, furnizorul respectiv ar trebui să informeze destinatarul cu privire la decizia sa, la motivele deciziei sale și la căile de atac disponibile pentru a contesta decizia, având în vedere consecințele negative pe care astfel de decizii le pot avea asupra destinatarului, inclusiv în ceea ce privește exercitarea dreptului fundamental la libertatea de exprimare. Această obligație ar trebui să se aplice indiferent de motivele deciziei, în special dacă acțiunea a fost întreprinsă deoarece informațiile notificate sunt considerate a fi conținut ilegal sau incompatibile cu condițiile generale de utilizare. Căile de atac disponibile pentru a contesta decizia furnizorului de servicii de găzduire ar trebui să includă întotdeauna căi de atac judiciare.

(43) Pentru a evita sarcinile disproporționate, obligațiile suplimentare impuse platformelor online în temeiul prezentului regulament nu ar trebui să se aplice microîntreprinderilor sau întreprinderilor mici, astfel cum sunt definite în Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei[41], cu excepția cazului în care amploarea și impactul lor sunt de așa natură încât îndeplinesc criteriile pentru a se califica drept platforme online foarte mari în temeiul prezentului regulament. Normele de consolidare prevăzute în recomandarea respectivă contribuie la asigurarea faptului că se previne orice eludare a acestor obligații suplimentare. Scutirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici de la aceste obligații suplimentare nu ar trebui înțeleasă ca afectând capacitatea acestora de a institui, în mod voluntar, un sistem care să respecte una sau mai multe dintre obligațiile respective.

(44) Destinatarii serviciului ar trebui să poată contesta cu ușurință și în mod eficace anumite decizii ale platformelor online care îi afectează în mod negativ. Prin urmare, platformele online ar trebui să aibă obligația de a prevedea sisteme interne de soluționare a plângerilor care să îndeplinească anumite condiții menite să asigure faptul că sistemele sunt ușor accesibile și conduc la rezultate rapide și echitabile. În plus, ar trebui să se prevadă posibilitatea soluționării extrajudiciare a litigiilor, inclusiv a celor care nu au putut fi soluționate în mod satisfăcător prin intermediul sistemelor interne de soluționare a plângerilor, de către organisme certificate care au independența, mijloacele și expertiza necesare pentru a-și desfășura activitățile într-un mod echitabil, rapid și eficient din punctul de vedere al costurilor. Posibilitățile de contestare a deciziilor platformelor online astfel create ar trebui să completeze, fără să afecteze însă în niciun fel, posibilitatea de a recurge la căi de atac judiciare în conformitate cu legislația statului membru în cauză.

(45) În ceea ce privește litigiile contractuale dintre consumatori și întreprinderi cu privire la achiziționarea de bunuri sau servicii, Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului[42] asigură accesul consumatorilor și al întreprinderilor din Uniune la entități de soluționare alternativă a litigiilor certificate din punctul de vedere al calității. În acest sens, ar trebui să se clarifice faptul că normele prezentului regulament privind soluționarea extrajudiciară a litigiilor nu aduc atingere directivei respective, inclusiv dreptului pe care îl au consumatorii, în temeiul directivei respective, de a se

[41] Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

[42] Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 63).

retrage din procedură în orice moment în cazul în care sunt nemulțumiți de executarea sau funcționarea procedurii.

(46) Se pot lua măsuri mai rapide și mai fiabile împotriva conținutului ilegal atunci când platformele online iau măsurile necesare pentru a se asigura că notificările transmise de notificatorii de încredere prin intermediul mecanismelor de notificare și de acțiune prevăzute în prezentul regulament sunt tratate cu prioritate, fără a aduce atingere obligației de a prelucra și de a decide cu privire la toate notificările transmise în temeiul acestor mecanisme în timp util, în mod diligent și obiectiv. Un astfel de statut de notificator de încredere ar trebui acordat numai entităților, și nu persoanelor, care au demonstrat, printre altele, că au o expertiză și competențe deosebite în combaterea conținutului ilegal, că reprezintă interese colective și că lucrează în mod diligent și obiectiv. Astfel de entități pot avea caracter public, cum ar fi, în cazul conținutului cu caracter terorist, unitățile de semnalare a conținutului online ale autorităților naționale de aplicare a legii sau ale Agenției Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii („Europol") sau pot fi organizații neguvernamentale și organisme semipublice, cum ar fi organizațiile care fac parte din rețeaua INHOPE de linii telefonice de urgență pentru raportarea materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și organizațiile care s-au angajat să notifice discursurile online ilegale rasiste și xenofobe. În ceea ce privește drepturile de proprietate intelectuală, organizațiilor din industrie și titularilor de drepturi li s-ar putea acorda statutul de notificator de încredere în cazul în care au demonstrat că îndeplinesc condițiile aplicabile. Normele prezentului regulament privind notificatorii de încredere nu ar trebui înțelese ca împiedicând platformele online să acorde un tratament similar notificărilor transmise de entități sau persoane cărora nu li s-a acordat statutul de notificator de încredere în temeiul prezentului regulament, să coopereze în alt mod cu alte entități, în conformitate cu legislația aplicabilă, inclusiv cu prezentul regulament și cu Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului[43].

(47) Utilizarea abuzivă a serviciilor platformelor online prin furnizarea în mod frecvent de conținut vădit ilegal sau prin transmiterea frecventă de notificări sau plângeri vădit nefondate în cadrul mecanismelor și sistemelor instituite în temeiul prezentului regulament subminează încrederea și prejudiciază drepturile și interesele legitime ale părților în cauză. Prin urmare, este necesar să se instituie garanții adecvate și proporționale împotriva unei astfel de utilizări abuzive. Informațiile ar trebui considerate ca fiind conținut vădit ilegal, iar notificările sau plângerile ar trebui să fie considerate vădit nefondate în cazul în care este evident pentru un nespecialist, fără efectuarea vreunei analize de fond, că acel conținut este ilegal, respectiv că notificările sau plângerile sunt nefondate. În anumite condiții, platformele online ar trebui să își suspende temporar activitățile relevante în ceea ce privește persoana implicată în comportamentul abuziv. Acest lucru nu aduce atingere libertății platformelor online de a-și stabili condițiile generale de utilizare, precum și măsuri mai stricte în cazul conținutului vădit ilegal legat de infracțiuni grave. Din motive de transparență, această posibilitate ar trebui să fie stabilită, în mod clar și suficient de detaliat, în condițiile generale de utilizare ale platformelor online. Ar trebui să se prevadă întotdeauna posibilitatea introducerii unei căi de atac cu privire la deciziile luate în acest sens de

[43] Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului, JO L 135, 24.5.2016, p. 53.

platformele online și deciziile ar trebui să facă obiectul supravegherii de către coordonatorul serviciilor digitale competent. Normele prezentului regulament privind utilizarea abuzivă nu ar trebui să împiedice platformele online să ia alte măsuri pentru a aborda furnizarea de conținut ilegal de către destinatarii serviciului lor sau alt tip de utilizare abuzivă a serviciilor lor, în conformitate cu dreptul intern și al Uniunii aplicabil. Normele respective nu aduc atingere niciunei posibilități de a trage la răspundere persoanele implicate în utilizarea abuzivă, inclusiv pentru daune, prevăzută în dreptul Uniunii sau în dreptul intern.

(48) În unele cazuri, o platformă online poate lua cunoștință, de exemplu printr-o notificare de la o parte care a făcut notificarea sau prin propriile măsuri voluntare, de informații referitoare la o anumită activitate a unui destinatar al serviciului, cum ar fi furnizarea anumitor tipuri de conținut ilegal, care justifică în mod rezonabil, având în vedere toate circumstanțele relevante de care are cunoștință platforma online, suspiciunea că este posibil ca destinatarul să fi comis, să comită sau că este probabil că va comite o infracțiune gravă care implică o amenințare la adresa vieții sau a siguranței unei persoane, cum ar fi infracțiunile specificate în Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului[44]. În astfel de cazuri, platforma online ar trebui să informeze fără întârziere autoritățile de aplicare a legii competente cu privire la o astfel de suspiciune, furnizând toate informațiile relevante de care dispune, inclusiv, în cazurile relevante, conținutul în cauză și o explicație a suspiciunii sale. Prezentul regulament nu oferă temeiul juridic pentru crearea de profiluri ale destinatarilor serviciilor în vederea unei posibile identificări a infracțiunilor de către platformele online. Platformele online ar trebui, de asemenea, să respecte alte norme aplicabile ale dreptului Uniunii sau ale dreptului intern pentru protecția drepturilor și libertăților persoanelor fizice atunci când informează autoritățile de aplicare a legii.

(49) Pentru a contribui la crearea unui mediu online sigur, fiabil și transparent pentru consumatori, precum și pentru alte părți interesate, cum ar fi comercianții concurenți și titularii drepturilor de proprietate intelectuală, și pentru a descuraja comercianții să vândă produse sau servicii cu încălcarea normelor aplicabile, platformele online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții ar trebui să asigure trasabilitatea acestor comercianți. Prin urmare, comerciantul ar trebui să aibă obligația de a furniza platformei online anumite informații esențiale, inclusiv în scopul promovării de mesaje cu privire la produse sau al oferirii de produse. Această cerință ar trebui să se aplice și comercianților care promovează mesaje cu privire la produse sau servicii în numele mărcilor, pe baza unor acorduri subiacente. Aceste platforme online ar trebui să stocheze toate informațiile în mod securizat, pentru o perioadă rezonabilă de timp, care să nu depășească ceea ce este necesar, astfel încât informațiile să poată fi accesate, în conformitate cu legislația aplicabilă, inclusiv în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal, de către autoritățile publice și părțile private care au un interes legitim, inclusiv prin ordinele de furnizare a informațiilor menționate în prezentul regulament.

(50) Pentru a asigura aplicarea eficientă și adecvată a acestei obligații, fără a impune sarcini disproporționate, platformele online vizate ar trebui să depună eforturi rezonabile pentru a verifica fiabilitatea informațiilor furnizate de comercianții în cauză, în special prin utilizarea bazelor de date oficiale online și a interfețelor online disponibile gratuit,

[44] Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1).

cum ar fi registrele naționale ale comerțului și Sistemul de schimb de informații privind TVA[45], sau prin adresarea unei solicitări comercianților în cauză să furnizeze documente justificative de încredere, cum ar fi copii ale documentelor de identitate, ale extraselor bancare certificate, ale certificatelor întreprinderii și ale certificatelor emise de registrul comerțului. Platformele online vizate pot utiliza și alte surse, disponibile pentru utilizare la distanță, care oferă un grad similar de fiabilitate în vederea respectării acestei obligații. Cu toate acestea, nu ar trebui să li se impună platformelor online vizate obligația să întreprindă în mediul online demersuri excesive sau costisitoare de cercetare a faptelor sau să efectueze verificări la fața locului. De asemenea, nu ar trebui să se considere că astfel de platforme online care au depus eforturile rezonabile impuse de prezentul regulament garantează consumatorului sau altor părți interesate fiabilitatea informațiilor respective. Astfel de platforme online ar trebui, de asemenea, să își proiecteze și să își organizeze interfața online de așa manieră încât să le permită comercianților să își respecte obligațiile care le revin în temeiul dreptului Uniunii, în special cerințele prevăzute la articolele 6 și 8 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului[46], la articolul 7 din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului[47] și la articolul 3 din Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului[48].

(51) Având în vedere responsabilitățile și obligațiile specifice ale platformelor online, acestea ar trebui să facă obiectul unor obligații de raportare în materie de transparență, care să se aplice în plus față de obligațiile de raportare în materie de transparență aplicabile tuturor furnizorilor de servicii intermediare în temeiul prezentului regulament. Pentru a stabili dacă platformele online pot fi platforme online foarte mari care fac obiectul anumitor obligații suplimentare în temeiul prezentului regulament, obligațiile de raportare în materie de transparență pentru platformele online ar trebui să includă anumite obligații legate de publicarea și comunicarea de informații cu privire la numărul mediu lunar de destinatari activi ai serviciului în Uniune.

(52) Publicitatea online joacă un rol important în mediul online, inclusiv în ceea ce privește furnizarea serviciilor platformelor online. Cu toate acestea, publicitatea online poate contribui la riscuri semnificative, de la publicitatea care este în sine conținut ilegal, la contribuția la stimulentele financiare pentru publicarea sau amplificarea în mediul online a conținutului și a activităților ilegale sau care sunt dăunătoare în alt mod sau la afișarea discriminatorie a publicității care are impact asupra egalității de tratament a cetățenilor și a oportunităților oferite acestora. Pe lângă cerințele care decurg din articolul 6 din Directiva 2000/31/CE, platformele online ar trebui, prin urmare, să aibă obligația de a se asigura că destinatarii serviciului dispun de anumite informații individualizate care sunt necesare pentru a înțelege când și în numele cui este afișat anunțul publicitar. În plus, destinatarii serviciului ar trebui să dispună de informații cu

[45] https://ec.europa.eu/taxation_customs/vies/vieshome.do?locale=ro

[46] Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

[47] Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”).

[48] Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor oferite consumatorilor.

privire la principalii parametri utilizați pentru a determina faptul că trebuie să li se afișeze publicitate specifică, fiind oferite explicații semnificative cu privire la logica utilizată în acest scop, inclusiv atunci când acest lucru se bazează pe crearea de profiluri. Cerințele prezentului regulament privind furnizarea de informații referitoare la publicitate nu aduc atingere aplicării dispozițiilor relevante ale Regulamentului (UE) 2016/679, în special a celor referitoare la dreptul de opoziție, procesul decizional individual automatizat, inclusiv crearea de profiluri și, mai concret, necesitatea de a obține consimțământul persoanei vizate înainte de prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul publicității direcționate. De asemenea, prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor prevăzute în Directiva 2002/58/CE, în special celor privind stocarea informațiilor în echipamentele terminale și accesul la informațiile stocate în acestea.

(53) Având în vedere importanța platformelor online foarte mari, datorită impactului lor, în special în ceea ce privește numărul de destinatari ai serviciului, facilitarea dezbaterilor publice, a tranzacțiilor economice și a diseminării de informații, opinii și idei și în ceea ce privește influențarea modului în care destinatarii obțin și comunică informații online, este necesar să se impună acestor platforme obligații specifice, pe lângă cele aplicabile tuturor platformelor online. Aceste obligații suplimentare impuse platformelor online foarte mari sunt necesare pentru a răspunde preocupărilor în materie de politici publice, neexistând măsuri alternative și mai puțin restrictive care să conducă efectiv la același rezultat.

(54) Platformele online foarte mari pot cauza riscuri societale, diferite ca sferă de aplicare și impact de cele cauzate de platformele mai mici. Odată ce numărul destinatarilor unei platforme ajunge să reprezinte o proporție semnificativă din populația Uniunii, riscurile sistemice pe care le prezintă platforma au un impact negativ disproporționat în Uniune. O astfel de acoperire semnificativă ar trebui considerată ca existând în cazul în care numărul destinatarilor depășește un prag operațional stabilit la 45 de milioane, și anume un număr echivalent cu 10 % din populația Uniunii. Pragul operațional ar trebui actualizat prin modificări adoptate prin acte delegate, atunci când este necesar. Aceste platforme online foarte mari ar trebui, prin urmare, să facă obiectul celor mai stricte standarde de obligații de diligență, proporționale cu impactul și mijloacele lor societale.

(55) Având în vedere efectele de rețea care caracterizează economia platformelor, baza de utilizatori a unei platforme online se poate extinde rapid și poate atinge dimensiunea unei platforme online foarte mari, cu impactul aferent asupra pieței interne. Acest lucru se poate întâmpla în cazul unei creșteri exponențiale înregistrate în perioade scurte de timp sau în cazul unei prezențe globale și al unei cifre de afaceri mari care îi permit platformei online să valorifice pe deplin efectele de rețea și economiile de scară și de gamă. În special o cifră de afaceri anuală sau o capitalizare bursieră mare poate fi un indiciu al scalabilității rapide în ceea ce privește numărul de utilizatori. În aceste cazuri, coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să îi poată solicita platformei o raportare mai frecventă cu privire la baza utilizatorilor pentru a putea identifica în timp util momentul în care platforma respectivă ar trebui desemnată drept platformă online foarte mare în sensul prezentului regulament.

(56) Platformele online foarte mari sunt utilizate într-un mod care influențează puternic siguranța online, formarea opiniei publice și a discursului, precum și comerțul online. Modul în care își concep serviciile este, în general, optimizat pentru a aduce beneficii modelelor lor de afaceri bazate adesea pe publicitate și poate cauza preocupări societale. În absența unei reglementări și a unei aplicări eficace, platformele online

foarte mari pot stabili regulile jocului, fără a identifica și a atenua în mod eficace riscurile și daunele societale și economice pe care le pot cauza. În temeiul prezentului regulament, platformele online foarte mari ar trebui, prin urmare, să evalueze riscurile sistemice care decurg din funcționarea și utilizarea serviciilor lor, precum și din potențialele utilizări abuzive de către destinatarii serviciului și să ia măsuri de atenuare adecvate.

(57) Ar trebui evaluate în profunzime trei categorii de riscuri sistemice. O primă categorie se referă la riscurile asociate utilizării abuzive a serviciului prin diseminarea de conținut ilegal, cum ar fi diseminarea de materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau discursuri ilegale de incitare la ură, precum și la riscurile asociate desfășurării de activități ilegale, cum ar fi vânzarea de produse sau servicii interzise de dreptul Uniunii sau de dreptul național, inclusiv de produse contrafăcute. De exemplu, și fără a aduce atingere responsabilității personale a destinatarului serviciului platformelor online foarte mari pentru posibilul caracter ilegal al activității sale în temeiul legislației aplicabile, o astfel de diseminare sau astfel de activități pot constitui un risc sistemic semnificativ în cazul în care accesul la un astfel de conținut poate fi amplificat prin conturi care au o sferă de influență deosebit de mare. O a doua categorie de riscuri se referă la impactul serviciului asupra exercitării drepturilor fundamentale, astfel cum sunt protejate de Carta drepturilor fundamentale, inclusiv libertatea de exprimare și de informare, dreptul la viață privată, dreptul la nediscriminare și drepturile copilului. Astfel de riscuri pot apărea, de exemplu, în legătură cu modul în care sunt proiectate sistemele algoritmice utilizate de platforma online foarte mare sau cu utilizarea abuzivă a serviciului acesteia prin transmiterea de notificări abuzive sau prin alte metode de reducere la tăcere sau de obstrucționare a concurenței. O a treia categorie de riscuri se referă la manipularea intenționată și, adesea, coordonată a serviciului platformei, cu un impact previzibil asupra sănătății, discursului civic, proceselor electorale, siguranței publice și protecției minorilor, având în vedere necesitatea de a proteja ordinea publică și viața privată și de a combate practicile comerciale frauduloase și înșelătoare. Astfel de riscuri pot apărea, de exemplu, prin crearea de conturi false, utilizarea boților și prin alte comportamente automatizate sau parțial automatizate, care pot conduce la diseminarea rapidă și pe scară largă a informațiilor care constituie conținut ilegal sau sunt incompatibile cu condițiile generale de utilizare ale unei platforme online.

(58) Platformele online foarte mari ar trebui să utilizeze mijloacele necesare pentru a atenua cu diligență riscurile sistemice identificate în evaluarea riscurilor. Platformele online foarte mari ar trebui, în cadrul unor astfel de măsuri de atenuare, să aibă în vedere, de exemplu, îmbunătățirea sau adaptarea în alt mod a proiectării și funcționării sistemelor de moderare ai conținutului, de recomandare algoritmică și a interfețelor online, astfel încât să descurajeze și să limiteze diseminarea conținutului ilegal, adaptarea proceselor decizionale sau adaptarea condițiilor generale de utilizare. Se pot prevedea, de asemenea, măsuri corective, cum ar fi încetarea perceperii de venituri din publicitate pentru un anumit conținut, sau alte acțiuni, ca de exemplu îmbunătățirea vizibilității surselor de informații oficiale. Platformele online foarte mari își pot consolida procesele interne sau supravegherea oricăreia dintre activitățile lor, în special în ceea ce privește detectarea riscurilor sistemice. Platformele online foarte mari pot, de asemenea, să inițieze sau să își intensifice cooperarea cu notificatorii de încredere, să organizeze sesiuni de formare și schimburi cu organizații ale notificatorilor de încredere și să coopereze cu alți furnizori de servicii, inclusiv prin inițierea sau aderarea la coduri de conduită existente sau la alte măsuri de autoreglementare. Orice măsuri adoptate ar trebui să respecte cerințele privind

diligența prevăzute în prezentul regulament și să fie eficace și adecvate pentru atenuarea riscurilor specifice identificate, în interesul protejării ordinii publice și a vieții private și al combaterii practicilor comerciale frauduloase și înșelătoare, și ar trebui să fie proporționale, având în vedere capacitatea economică a platformelor online foarte mari și necesitatea de a evita restricțiile care nu sunt necesare privind utilizarea serviciilor lor, ținând seama în mod corespunzător de efectele negative potențiale asupra drepturilor fundamentale ale destinatarilor serviciului.

(59) Platformele online foarte mari ar trebui, după caz, să efectueze evaluări ale riscurilor și să își conceapă măsurile de atenuare a riscurilor cu implicarea reprezentanților destinatarilor serviciului, a reprezentanților grupurilor potențial afectate de serviciile lor, a experților independenți și a organizațiilor societății civile.

(60) Având în vedere necesitatea de a asigura efectuarea unei verificări de către experți independenți, platformele online foarte mari ar trebui să răspundă, prin audit independent, pentru respectarea de către acestea a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament și, după caz, pentru orice angajament complementar asumat în temeiul codurilor de conduită și al protocoalelor pentru situații de criză. Aceste platforme ar trebui să acorde auditorului acces la toate datele relevante necesare pentru a efectua auditul în mod corespunzător. Auditorii ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să utilizeze alte surse de informații obiective, inclusiv studii efectuate de cercetători agreați. Auditorii ar trebui să garanteze confidențialitatea, securitatea și integritatea informațiilor, cum ar fi secretele comerciale, pe care le obțin atunci când își îndeplinesc sarcinile și trebuie să aibă expertiza necesară în domeniul gestionării riscurilor și competența tehnică de a audita algoritmii. Auditorii ar trebui să fie independenți, astfel încât să își poată îndeplini sarcinile în mod adecvat și fiabil. În cazul în care independența lor nu este de netăgăduit, aceștia ar trebui să demisioneze sau să se abțină de la misiunea de audit.

(61) Raportul de audit ar trebui să fie justificat, astfel încât să ofere o imagine semnificativă a activităților întreprinse și a concluziilor la care s-a ajuns. Acesta ar trebui să reprezinte o sursă de informații pentru măsurile pe care le ia platforma online foarte mare în vederea respectării obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament sau, după caz, raportul poate propune îmbunătățiri ale acestor măsuri. Raportul ar trebui transmis fără întârziere coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și comitetului, împreună cu evaluarea riscurilor și măsurile de atenuare, precum și cu planurile platformei referitoare la măsurile prin care va da curs recomandărilor auditului. Raportul ar trebui să includă o opinie de audit bazată pe concluziile desprinse din probele de audit obținute. Ar trebui emisă o opinie pozitivă în cazul în care toate dovezile arată că platforma online foarte mare respectă obligațiile prevăzute în prezentul regulament sau, după caz, orice angajamente pe care și le-a asumat în temeiul unui cod de conduită sau al unui protocol de criză, în special prin identificarea, evaluarea și atenuarea riscurilor sistemice ale sistemului și serviciilor sale. O opinie pozitivă ar trebui să fie însoțită de observații, în cazul în care auditorul dorește să includă remarci care nu au un efect semnificativ asupra rezultatului auditului. Ar trebui emisă o opinie negativă în cazul în care auditorul consideră că platforma online foarte mare nu respectă prezentul regulament sau angajamentele pe care și le-a asumat.

(62) O parte esențială a activității unei platforme online foarte mari este modul în care informațiile sunt prioritizate și prezentate pe interfața sa online pentru a facilita și optimiza accesul la informații pentru destinatarii serviciului. Acest lucru se realizează, de exemplu, prin sugerarea, ierarhizarea și prioritizarea algoritmică a informațiilor, efectuarea unei distincții la nivel de text sau alte reprezentări vizuale sau prin

organizarea în alt mod a informațiilor furnizate de destinatari. Astfel de sisteme de recomandare pot avea un impact semnificativ asupra capacității destinatarilor de a extrage informații online și de a interacționa cu acestea. Sistemele de recomandare joacă, de asemenea, un rol important în amplificarea anumitor mesaje, diseminarea virală a informațiilor și stimularea comportamentului online. Prin urmare, platformele online foarte mari ar trebui să se asigure că destinatarii sunt informați în mod corespunzător și că pot influența informațiile care le sunt prezentate. Platformele online foarte mari ar trebui să prezinte în mod clar și ușor de înțeles principalii parametri utilizați la astfel de sisteme de recomandare pentru a asigura faptul că destinatarii înțeleg modul în care se prioritizează informațiile care le sunt oferite. Platformele online foarte mari ar trebui, de asemenea, să se asigure că destinatarii beneficiază de opțiuni alternative în ceea ce privește principalii parametri, inclusiv opțiuni care nu se bazează pe stabilirea profilului destinatarului.

(63) Sistemele de publicitate utilizate de platformele online foarte mari prezintă riscuri deosebite și necesită o supraveghere publică și de reglementare suplimentară, având în vedere amploarea lor și capacitatea acestora de a viza și de a ajunge la destinatarii serviciului pe baza comportamentului lor în interiorul și în afara interfeței online a platformei respective. Platformele online foarte mari ar trebui să asigure accesul public la registrele cu evidența comunicărilor cu caracter publicitar afișate pe interfețele lor online pentru a facilita supravegherea și cercetarea cu privire la riscurile emergente generate de distribuirea de comunicări cu caracter publicitar online, de exemplu în ceea ce privește comunicările cu caracter publicitar ilegale sau tehnicile de manipulare și dezinformarea, cu un impact negativ real și previzibil asupra sănătății publice, a securității publice, a dezbaterii civile, a participării politice și a egalității. Registrele cu evidența comunicărilor cu caracter publicitar ar trebui să includă conținutul comunicărilor cu caracter publicitar și datele conexe privind entitatea care își face publicitate și difuzarea comunicărilor cu caracter publicitar, în special în ceea ce privește publicitatea direcționată.

(64) Pentru a supraveghea în mod corespunzător respectarea de către platformele online foarte mari a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire sau Comisia poate solicita accesul la date specifice sau raportarea acestora. O astfel de cerință poate include, de exemplu, datele necesare pentru a evalua riscurile și posibilele prejudicii cauzate de sistemele platformei, datele privind acuratețea, funcționarea și testarea sistemelor algoritmice pentru moderarea conținutului, a sistemelor de recomandare sau de publicitate ori datele privind procesele și rezultatele moderării conținutului sau ale sistemelor interne de soluționare a plângerilor în sensul prezentului regulament. Investigațiile efectuate de cercetători cu privire la evoluția și gravitatea riscurilor sistemice online sunt deosebit de importante pentru corelarea asimetriilor în materie de informații și pentru instituirea unui sistem rezilient de atenuare a riscurilor, informarea platformelor online, a coordonatorilor serviciilor digitale, a altor autorități competente, a Comisiei și a publicului. Prin urmare, prezentul regulament prevede un cadru pentru garantarea accesului cercetătorilor agreați la datele provenite de la platformele online foarte mari. Toate cerințele privind accesul la date în temeiul cadrului respectiv ar trebui să fie proporționale și să protejeze în mod adecvat drepturile și interesele legitime – inclusiv secretele comerciale și alte informații confidențiale – ale platformei și ale oricăror alte părți interesate, inclusiv ale destinatarilor serviciului.

(65) Având în vedere complexitatea funcționării sistemelor implementate și riscurile sistemice pe care le prezintă acestea pentru societate, platformele online foarte mari ar

trebui să numească coordonatori ai funcției de conformitate, care ar trebui să aibă calificările necesare pentru a operaționaliza măsurile și a monitoriza conformitatea cu prezentul regulament în cadrul organizării platformei. Platformele online foarte mari ar trebui să se asigure că coordonatorul funcției de conformitate este implicat, în mod corespunzător și în timp util, în toate aspectele legate de prezentul regulament. Având în vedere riscurile suplimentare legate de activitățile platformelor online foarte mari și obligațiile lor suplimentare care le revin în temeiul prezentului regulament, celelalte cerințe în materie de transparență prevăzute în prezentul regulament ar trebui completate cu cerințe în materie de transparență suplimentare aplicabile în mod specific platformelor online foarte mari, în special pentru a raporta cu privire la evaluările riscurilor efectuate și la măsurile subsecvente adoptate, astfel cum se prevede în prezentul regulament.

(66) Pentru a facilita aplicarea eficace și consecventă a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, care pot necesita punerea în aplicare prin mijloace tehnologice, este important să se promoveze standarde voluntare la nivel de sector de profil care să acopere anumite proceduri tehnice, în cazul în care sectorul de profil poate contribui la dezvoltarea unor mijloace standardizate pentru a se conforma prezentului regulament, cum ar fi permiterea transmiterii de notificări, inclusiv prin intermediul interfețelor de programare a aplicațiilor, sau cu privire la interoperabilitatea registrelor cu evidența comunicărilor cu caracter publicitar. Astfel de standarde ar putea fi utile în special pentru furnizorii relativ mici de servicii intermediare. Standardele ar putea face distincție între diferitele tipuri de conținut ilegal sau diferitele tipuri de servicii intermediare, după caz.

(67) Comisia și comitetul ar trebui să încurajeze elaborarea de coduri de conduită pentru a contribui la aplicarea prezentului regulament. Deși punerea în aplicare a codurilor de conduită ar trebui să fie măsurabilă și să facă obiectul supravegherii publice, acest lucru nu ar trebui să afecteze caracterul voluntar al acestor coduri și libertatea părților interesate de a decide dacă să participe sau nu. În anumite circumstanțe, este important ca platformele online foarte mari să coopereze în ceea ce privește elaborarea și aderarea la coduri de conduită specifice. Nicio dispoziție a prezentului regulament nu împiedică alți furnizori de servicii să adere la aceleași standarde de diligență, să adopte cele mai bune practici și să beneficieze de orientările furnizate de Comisie și de comitet, prin participarea la aceleași coduri de conduită.

(68) Este oportun ca prezentul regulament să identifice anumite domenii de luat în considerare pentru astfel de coduri de conduită. În special, ar trebui analizate măsurile de atenuare a riscurilor legate de anumite tipuri de conținut ilegal prin acorduri de autoreglementare și coreglementare. Un alt aspect care trebuie luat în considerare este posibilul impact negativ al riscurilor sistemice asupra societății și democrației, cum ar fi dezinformarea sau activitățile manipulatoare și abuzive. Este vorba de operațiuni coordonate menite să amplifice informațiile, inclusiv dezinformarea, cum ar fi utilizarea boților sau a conturilor false pentru a crea informații false sau înșelătoare, uneori cu scopul de a obține câștiguri economice, care sunt deosebit de dăunătoare pentru destinatarii vulnerabili ai serviciului, cum ar fi copiii. În ceea ce privește aceste domenii, aderarea la un anumit cod de conduită și respectarea acestuia de către o platformă online foarte mare pot fi considerate o măsură adecvată de atenuare a riscurilor. Refuzul unei platforme online, fără a oferi explicații adecvate, de a da curs invitației Comisiei de a participa la aplicarea unui astfel de cod de conduită ar putea fi luat în considerare, după caz, atunci când se stabilește dacă platforma online a încălcat obligațiile prevăzute în prezentul regulament.

(69) Normele privind codurile de conduită prevăzute în prezentul regulament ar putea servi drept bază pentru eforturile de autoreglementare stabilite deja la nivelul Uniunii, inclusiv Angajamentul privind siguranța produselor, Memorandumul de înțelegere împotriva mărfurilor contrafăcute, Codul de conduită împotriva discursurilor ilegale de incitare la ură, precum și Codul de bune practici privind dezinformarea. În special în ceea ce privește Codul de bune practici privind dezinformarea, Comisia va emite orientări pentru consolidarea acestuia, astfel cum a anunțat în Planul de acțiune pentru democrația europeană.

(70) Furnizarea de publicitate online implică, în general, mai mulți actori, inclusiv servicii intermediare care pun în legătură entitățile care publică publicitatea cu agenții de publicitate. Codurile de conduită ar trebui să sprijine și să completeze obligațiile în materie de transparență legate de publicitate pe care le au platformele online și platformele online foarte mari prevăzute în prezentul regulament, pentru a oferi mecanisme flexibile și eficace de facilitare și consolidare a respectării acestor obligații, în special în ceea ce privește modalitățile de transmitere a informațiilor relevante. Implicarea unei game largi de părți interesate ar trebui să asigure faptul că respectivele coduri de conduită beneficiază de un sprijin larg, sunt solide din punct de vedere tehnic, eficace și sunt cât mai ușor de utilizat, pentru a se asigura faptul că obligațiile în materie de transparență își ating obiectivele.

(71) În cazul unor circumstanțe extraordinare care afectează siguranța publică sau sănătatea publică, Comisia poate iniția elaborarea unor protocoale de criză pentru a coordona un răspuns rapid, colectiv și transfrontalier în mediul online. Circumstanțele extraordinare pot presupune orice eveniment imprevizibil, cum ar fi cutremure, uragane, pandemii și alte amenințări transfrontaliere grave la adresa sănătății publice, războaie și acte de terorism, împrejurare în care, de exemplu, platformele online pot fi utilizate în mod abuziv pentru răspândirea rapidă a conținutului ilegal sau a dezinformării sau în care este necesar să se difuzeze rapid informații fiabile. Având în vedere rolul important pe care îl au platformele online foarte mari în diseminarea informațiilor în societățile noastre și la nivel transfrontalier, aceste platforme ar trebui încurajate să elaboreze și să aplice protocoale specifice pentru situațiile de criză. Astfel de protocoale pentru situațiile de criză ar trebui activate numai pentru o perioadă limitată de timp, iar măsurile adoptate ar trebui, de asemenea, să se limiteze la ceea ce este strict necesar pentru a face față circumstanțelor extraordinare în cauză. Măsurile respective ar trebui să fie consecvente cu prezentul regulament și nu ar trebui să constituie o obligație generală pentru platformele online foarte mari participante de a monitoriza informațiile pe care le transmit sau le stochează și nici de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe care indică un conținut ilegal.

(72) Sarcina de a asigura adecvarea supravegherii și a controlului respectării obligațiilor prevăzute în prezentul regulament ar trebui, în principiu, să le revină statelor membre. În acest scop, statele membre ar trebui să desemneze cel puțin o autoritate care să aibă sarcina de a aplica și de a asigura respectarea prezentului regulament. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată încredința mai multor autorități competente sarcini și competențe specifice în materie de supraveghere sau de asigurare a respectării prezentul regulament, de exemplu pentru sectoare specifice, cum ar fi autoritățile de reglementare din domeniul comunicațiilor electronice, autoritățile de reglementare din domeniul mass-mediei sau autoritățile de protecție a consumatorilor, în funcție de structura lor constituțională, organizațională și administrativă națională.

(73) Având în vedere caracterul transfrontalier al serviciilor în cauză și gama orizontală de obligații introduse de prezentul regulament, autoritatea desemnată cu sarcina de a

supraveghea aplicarea și, după caz, de a asigura respectarea prezentului regulament ar trebui să fie identificată drept coordonator al serviciilor digitale în fiecare stat membru. În cazul în care sunt desemnate mai multe autorități competente pentru a aplica și a asigura respectarea prezentului regulament, o singură autoritate din statul membru respectiv ar trebui să fie identificată drept coordonator al serviciilor digitale. Coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să servească drept punct de contact unic în ceea ce privește toate aspectele legate de aplicarea prezentului regulament, pentru Comisie, comitet, coordonatorii serviciilor digitale ai altor state membre, precum și pentru alte autorități competente ale statului membru în cauză. În special, în cazul în care într-un anumit stat membru li se încredințează sarcini în temeiul prezentului regulament mai multor autorități competente, coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să se coordoneze și să coopereze cu autoritățile respective în conformitate cu legislația națională care stabilește sarcinile care le revin și ar trebui să asigure implicarea efectivă a tuturor autorităților relevante în demersul de supraveghere și asigurare a respectării la nivelul Uniunii.

(74) Coordonatorul serviciilor digitale, precum și celelalte autorități competente desemnate în temeiul prezentului regulament joacă un rol crucial în asigurarea eficacității drepturilor și obligațiilor prevăzute în prezentul regulament și în îndeplinirea obiectivelor acestuia. În consecință, este necesar să se asigure faptul că autoritățile respective acționează în deplină independență față de organismele private și publice, fără a avea obligația sau posibilitatea de a solicita sau primi instrucțiuni, inclusiv de la guvern, și fără a aduce atingere sarcinilor specifice de a coopera cu alte autorități competente, cu coordonatorii serviciilor digitale, cu comitetul și cu Comisia. Pe de altă parte, independența acestor autorități nu ar trebui să însemne că nu pot face obiectul, în conformitate cu constituțiile naționale și fără a pune în pericol realizarea obiectivelor prezentului regulament, unor mecanisme naționale de control sau monitorizare a cheltuielilor lor financiare sau unui control jurisdicțional sau că nu ar trebui să aibă posibilitatea de a consulta alte autorități naționale, inclusiv autoritățile de aplicare a legii sau autoritățile de gestionare a crizelor, după caz.

(75) Statele membre pot numi o autoritate națională existentă drept coordonator al serviciilor digitale sau îi pot atribui sarcini specifice de aplicare și asigurare a respectării prezentului regulament, cu condiția ca orice autoritate astfel desemnată să respecte cerințele prevăzute în prezentul regulament, de exemplu în ceea ce privește independența sa. În plus, statele membre nu sunt, în principiu, împiedicate să fuzioneze funcții în cadrul unei autorități existente, în conformitate cu dreptul Uniunii. Măsurile în acest sens pot include, printre altele, interzicerea revocării din funcție a președintelui sau a unui membru al Consiliului de administrație al unui organ colegial al unei autorități existente înainte de expirarea mandatului acestora, pentru simplul motiv că a avut loc o reformă instituțională care implică fuziunea mai multor funcții în cadrul unei singure autorități, în lipsa unor norme care să garanteze că astfel de revocări nu pun în pericol independența și imparțialitatea membrilor respectivi.

(76) În lipsa unei cerințe generale care să le impună furnizorilor de servicii intermediare obligația să asigure o prezență fizică pe teritoriul unuia dintre statele membre, trebuie să se clarifice în jurisdicția cărui stat membru intră furnizorii respectivi în sensul asigurării respectării de către autoritățile naționale competente a normelor prevăzute în capitolele III și IV. Un furnizor ar trebui să intre sub jurisdicția statului membru în care se află locul său principal de desfășurare a activității, și anume statul membru în care furnizorul își are sediul central sau sediul social în cadrul căruia sunt exercitate principalele funcții financiare și de control operațional. În ceea ce privește furnizorii

care nu au un sediu în Uniune, dar care oferă servicii în Uniune și, prin urmare, intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, ar trebui să aibă jurisdicție statul membru în care acești furnizori și-au desemnat reprezentantul legal, având în vedere atribuțiile reprezentanților legali în temeiul prezentului regulament. Cu toate acestea, în interesul aplicării eficace a prezentului regulament, toate statele membre ar trebui să aibă jurisdicție în ceea ce privește furnizorii care nu au desemnat un reprezentant legal, cu condiția respectării principiului *ne bis in idem*. În acest scop, fiecare stat membru care are jurisdicție cu privire la astfel de furnizori ar trebui, fără întârzieri nejustificate, să informeze toate celelalte state membre cu privire la măsurile pe care le-a luat în exercitarea jurisdicției respective.

(77) Statele membre ar trebui să acorde coordonatorului serviciilor digitale și oricărei alte autorități competente desemnate în temeiul prezentului regulament competențe și mijloace suficiente pentru a asigura eficacitatea investigațiilor și a asigurării respectării regulamentului. Coordonatorii serviciilor digitale ar trebui, în special, să poată căuta și obține informații care se află pe teritoriul său, inclusiv în contextul investigațiilor comune, ținând seama în mod corespunzător de faptul că măsurile de supraveghere și de asigurare a respectării legislației privind un furnizor aflat sub jurisdicția unui alt stat membru ar trebui să fie adoptate de coordonatorul serviciilor digitale al celuilalt stat membru, atunci când este cazul, date fiind procedurile legate de cooperarea transfrontalieră.

(78) Statele membre ar trebui să stabilească în legislația națională, în conformitate cu dreptul Uniunii și, în special, cu prezentul regulament și cu carta, condițiile și limitele detaliate pentru exercitarea competențelor de investigare și de asigurare a respectării legii ale coordonatorilor serviciilor digitale și ale altor autorități competente, după caz, în temeiul prezentului regulament.

(79) În cursul exercitării acestor competențe, autoritățile competente ar trebui să respecte normele naționale aplicabile privind proceduri și aspecte precum necesitatea unei autorizații judiciare prealabile pentru a intra în anumite incinte și secretul profesional al avocatului. Aceste dispoziții ar trebui să asigure, în special, respectarea drepturilor fundamentale la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, inclusiv dreptul la apărare, și dreptul la respectarea vieții private. În acest sens, garanțiile prevăzute în legătură cu procedurile utilizate de Comisie în temeiul prezentului regulament ar putea servi drept punct de referință adecvat. Ar trebui garantată o procedură prealabilă, echitabilă și imparțială înainte de luarea oricărei decizii finale, inclusiv dreptul de a fi ascultat al persoanelor în cauză și dreptul de a avea acces la dosar, respectând în același timp confidențialitatea și secretul profesional și comercial, precum și obligația de a motiva în mod semnificativ deciziile. Acest lucru nu ar trebui însă să împiedice luarea de măsuri în caz de urgențe justificate în mod corespunzător și sub rezerva unor condiții și modalități procedurale adecvate. Exercitarea competențelor ar trebui, de asemenea, să fie proporțională, printre altele, cu natura și prejudiciul global real sau potențial cauzat de încălcare sau de presupusa încălcare. Autoritățile competente ar trebui, în principiu, să ia în considerare toate faptele și circumstanțele relevante ale cazului, inclusiv informațiile strânse de autoritățile competente ale altor state membre.

(80) Statele membre ar trebui să se asigure că încălcările obligațiilor prevăzute în prezentul regulament pot fi sancționate într-un mod eficace, proporțional și disuasiv, ținând seama de natura, gravitatea, recurența și durata încălcării, având în vedere interesul public urmărit, domeniul de aplicare și tipul activităților desfășurate, precum și capacitatea economică a contravenientului. În special, sancțiunile ar trebui să ia în considerare dacă furnizorul de servicii intermediare în cauză nu își respectă în mod

sistematic sau recurent obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament, precum și, în cazul în care acest lucru este relevant, dacă furnizorul își desfășoară activitatea în mai multe state membre.

(81) Pentru a asigura aplicarea eficace a prezentului regulament, persoanele fizice sau organizațiile reprezentative ar trebui să poată depune plângeri legate de nerespectarea prezentului regulament la coordonatorul serviciilor digitale de pe teritoriul pe care au primit serviciul, fără a aduce atingere normelor privind jurisdicția din prezentul regulament. Plângerile ar trebui să ofere o imagine fidelă a preocupărilor legate de conformitatea unui anumit furnizor de servicii intermediare și ar putea fi, de asemenea, o modalitate de informare a coordonatorului serviciilor digitale cu privire la orice alte aspecte transversale. Coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să implice alte autorități naționale competente, precum și coordonatorul serviciilor digitale al altui stat membru, în special cel al statului membru în care este stabilit furnizorul de servicii intermediare în cauză, dacă chestiunea respectivă necesită cooperare transfrontalieră.

(82) Statele membre ar trebui să se asigure că coordonatorii serviciilor digitale pot lua măsuri eficace pentru a remedia anumite încălcări deosebit de grave și persistente, care să fie proporționale cu aceste încălcări. În special în cazul în care măsurile respective pot afecta drepturile și interesele terților, cum ar fi cazul în care accesul la interfețele online este restricționat, este oportun să se solicite ca măsurile să fie dispuse de o autoritate judiciară competentă la cererea coordonatorilor serviciilor digitale și să facă obiectul unor garanții suplimentare. În special, terților care ar putea fi afectați ar trebui să li se ofere posibilitatea de a fi ascultați, iar astfel de ordine ar trebui emise numai atunci când nu sunt disponibile în mod rezonabil competențele de a lua astfel de măsuri, astfel cum sunt prevăzute de alte acte ale dreptului Uniunii sau de legislația națională, de exemplu pentru a proteja interesele colective ale consumatorilor, pentru a asigura eliminarea promptă a paginilor web care conțin sau diseminează pornografie infantilă sau pentru a bloca accesul la servicii utilizate de un terț pentru a încălca un drept de proprietate intelectuală.

(83) Un astfel de ordin de restricționare a accesului nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului său. Astfel, ordinul de restricționare a accesului ar trebui să fie temporar și să se adreseze, în principiu, unui furnizor de servicii intermediare, cum ar fi furnizorul de servicii de găzduire, furnizorul de servicii de internet sau registrul de domenii ori operatorul de registru relevant, care se află într-o poziție rezonabilă pentru a atinge obiectivul în cauză fără a restricționa în mod nejustificat accesul la informații legale.

(84) Coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să publice periodic un raport cu privire la activitățile desfășurate în temeiul prezentului regulament. Coordonatorul serviciilor digitale este informat cu privire la ordinele de luare de măsuri împotriva conținutului ilegal sau de furnizare de informații reglementate de prezentul regulament și prin intermediul sistemului comun de schimb de informații, motiv pentru care coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să includă în raportul său anual numărul și categoriile de astfel de ordine adresate furnizorilor de servicii intermediare emise de autoritățile judiciare și administrative din statul său membru.

(85) În cazul în care un coordonator al serviciilor digitale solicită unui alt coordonator al serviciilor digitale să ia măsuri, coordonatorul serviciilor digitale solicitant sau comitetul, în cazul în care acesta emite o recomandare de evaluare a unor aspecte care implică mai mult de trei state membre, ar trebui să poată sesiza Comisia în caz de dezacord în ceea ce privește evaluările sau măsurile luate sau propuse sau în cazul în

care nu se adoptă măsuri. Pe baza informațiilor puse la dispoziție de autoritățile în cauză, Comisia ar trebui, în consecință, să îi poată solicita coordonatorului serviciilor digitale competent să reevalueze chestiunea și să ia măsurile necesare pentru a asigura conformitatea într-o anumită perioadă de timp. Această posibilitate nu aduce atingere obligației generale a Comisiei de a supraveghea aplicarea dreptului Uniunii și, dacă este necesar, de a asigura respectarea acestuia, sub controlul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu tratatele. Neîntreprinderea de măsuri de către coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire în urma unei astfel de cereri poate duce, de asemenea, la o intervenție a Comisiei în temeiul secțiunii 3 din capitolul IV din prezentul regulament, în cazul în care autorul suspectat al încălcării este o platformă online foarte mare.

(86) Pentru a facilita supravegherea și investigațiile transfrontaliere care implică mai multe state membre, coordonatorii serviciilor digitale ar trebui să poată participa, în mod permanent sau temporar, la activități comune de supraveghere și investigare cu privire la aspectele reglementate de prezentul regulament. Aceste activități pot include și alte autorități competente și pot acoperi o varietate de aspecte, de la exerciții coordonate de colectare a datelor până la cereri de informații sau inspecții la sedii, în limitele și domeniul de aplicare al competențelor de care dispune fiecare autoritate participantă. Comitetului i se poate solicita să ofere consiliere în legătură cu activitățile respective, de exemplu prin propunerea de foi de parcurs și de termene-limită pentru activități sau prin propunerea de grupuri operative ad-hoc la care să participe autoritățile implicate.

(87) Având în vedere provocările specifice care pot apărea în legătură cu evaluarea și asigurarea conformității unei platforme online foarte mari, de exemplu în ceea ce privește amploarea sau complexitatea unei încălcări suspectate sau necesitatea unei anumite expertize sau a unor anumite capacități la nivelul Uniunii, coordonatorii serviciilor digitale ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita, în mod voluntar, Comisiei să intervină și să își exercite competențele de investigare și de asigurare a respectării legislației în temeiul prezentului regulament.

(88) Pentru a asigura o aplicare consecventă a prezentului regulament, este necesar să se înființeze la nivelul Uniunii un grup consultativ independent, care ar trebui să sprijine Comisia și să contribuie la coordonarea acțiunilor coordonatorilor serviciilor digitale. Comitetul european pentru servicii digitale ar trebui să fie alcătuit din coordonatorii serviciilor digitale, fără a aduce atingere posibilității coordonatorilor serviciilor digitale de a invita la reuniunile sale delegați ad-hoc sau de a numi delegați ad-hoc din cadrul altor autorități competente cărora li s-au încredințat sarcini specifice în temeiul prezentului regulament, atunci când acest lucru este necesar în conformitate cu sarcinile și competențele care le-au fost alocate la nivel național. În cazul în care există mai mulți participanți dintr-un stat membru, dreptul de vot ar trebui să rămână limitat la un reprezentant pe fiecare stat membru.

(89) Comitetul ar trebui să contribuie la obținerea unei perspective comune la nivelul Uniunii cu privire la aplicarea consecventă a prezentului regulament și la cooperarea între autoritățile competente, inclusiv prin consilierea Comisiei și a coordonatorilor serviciilor digitale cu privire la măsurile adecvate de investigare și de asigurare a respectării legislației, în special în ceea ce privește platformele online foarte mari. Comitetul ar trebui, de asemenea, să contribuie la elaborarea de modele și coduri de conduită relevante și să analizeze tendințele generale emergente în ceea ce privește dezvoltarea serviciilor digitale în Uniune.

(90) În acest scop, comitetul ar trebui să poată adopta avize, cereri și recomandări adresate coordonatorilor serviciilor digitale sau altor autorități naționale competente. Deși acestea nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic, decizia de abatere de la ele ar trebui să fie explicată în mod corespunzător și ar putea fi luată în considerare de către Comisie atunci când evaluează respectarea prezentului regulament de către statul membru în cauză.

(91) Comitetul ar trebui să reunească reprezentanții coordonatorilor serviciilor digitale și ai eventualelor alte autorități competente, sub președinția Comisiei, pentru a asigura o evaluare a aspectelor care i-au fost prezentate într-o dimensiune pe deplin europeană. Având în vedere posibilele elemente transversale care ar putea fi relevante pentru alte cadre de reglementare de la nivelul Uniunii, comitetului ar trebui să i se permită să coopereze cu alte organe, oficii, agenții și grupuri consultative ale Uniunii cu responsabilități în domenii precum egalitatea, inclusiv egalitatea între femei și bărbați, nediscriminarea, protecția datelor, comunicațiile electronice, serviciile audiovizuale, detectarea și investigarea fraudelor care aduc atingere bugetului UE în ceea ce privește taxele vamale sau protecția consumatorilor, după cum este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale.

(92) Comisia, prin intermediul președintelui comitetului, ar trebui să participe în cadrul comitetului fără drept de vot. Prin intermediul președintelui, Comisia ar trebui să se asigure că ordinea de zi a reuniunilor este stabilită în conformitate cu cererile membrilor comitetului, astfel cum se prevede în regulamentul de procedură, și în conformitate cu atribuțiile comitetului prevăzute în prezentul regulament.

(93) Având în vedere necesitatea de a asigura sprijin pentru activitățile comitetului, acesta ar trebui să se poată baza pe expertiza și pe resursele umane ale Comisiei și ale autorităților naționale competente. Modalitățile operaționale specifice pentru funcționarea internă a comitetului ar trebui specificate mai detaliat în regulamentul de procedură al comitetului.

(94) Având în vedere importanța platformelor online foarte mari, amploarea și impactul lor, nerespectarea de către acestea a obligațiilor specifice care le sunt aplicabile poate afecta un număr semnificativ de destinatari ai serviciilor din diferite state membre și poate cauza prejudicii societale majore, astfel de nerespectări putând fi, totodată, foarte greu de identificat și abordat.

(95) Prin urmare, pentru a răspunde acestor preocupări de politică publică, este necesar să se prevadă un sistem comun de supraveghere și asigurare a respectării legislației consolidate la nivelul Uniunii. Odată ce a fost identificată o încălcare a uneia dintre dispozițiile care se aplică doar platformelor online foarte mari, de exemplu în urma unor investigații individuale sau comune, a unui audit sau a unor plângeri, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire, din proprie inițiativă sau la recomandarea comitetului, ar trebui să monitorizeze orice măsură ulterioară luată de platforma online foarte mare în cauză, astfel cum este prevăzută în planul său de acțiune. Coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să poată solicita, după caz, efectuarea unui audit specific suplimentar, în mod voluntar, pentru a stabili dacă măsurile respective sunt suficiente pentru a remedia încălcarea. La finalul acestei proceduri, coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să informeze comitetul, Comisia și platforma în cauză cu privire la opinia sa referitoare la faptul dacă platforma respectivă a abordat sau nu încălcarea, precizând în special comportamentul relevant și evaluarea sa cu privire la măsurile luate. Coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să

își îndeplinească rolul în cadrul acestui sistem comun în timp util și ținând seama în cea mai mare măsură de orice avize și alte recomandări ale comitetului.

(96) În cazul în care încălcarea dispoziției care se aplică exclusiv platformelor online foarte mari nu este abordată în mod eficace de platforma respectivă în temeiul planului de acțiune, numai Comisia poate decide, din proprie inițiativă sau la recomandarea comitetului, să investigheze în continuare încălcarea în cauză și măsurile subsecvente luate de platformă, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire neparticipând la această investigare. După efectuarea investigațiilor necesare, Comisia ar trebui să poată emite decizii de constatare a unei încălcări și de impunere de sancțiuni cu privire la platformele online foarte mari, atunci când acest lucru este justificat. De asemenea, Comisia ar trebui să aibă o astfel de posibilitate de a interveni în situațiile transfrontaliere în care coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire nu a luat nicio măsură în pofida solicitării Comisiei sau în situațiile în care coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire a solicitat el însuși Comisiei să intervină în ceea ce privește o încălcare a oricărei alte dispoziții a prezentului regulament săvârșită de o platformă online foarte mare.

(97) Comisia ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a decide dacă dorește sau nu să intervină în oricare dintre situațiile în care este împuternicită să facă acest lucru în temeiul prezentului regulament. Odată ce Comisia a inițiat procedura, coordonatorii serviciilor digitale din țările de stabilire în cauză ar trebui să fie împiedicați să își exercite competențele de investigare și de asigurare a respectării legislației în ceea ce privește comportamentul relevant al platformei online foarte mari în cauză, astfel încât să se evite duplicarea, inconsecvențele și riscurile de nerespectare a principiului *ne bis in idem*. Cu toate acestea, din motive de eficacitate, coordonatorii serviciilor digitale respectivi nu ar trebui să fie împiedicați să își exercite competențele fie pentru a asista Comisia, la cererea acesteia, în îndeplinirea sarcinilor sale de supraveghere, fie cu privire la alte comportamente, inclusiv cu privire la un comportament al aceleiași platforme online foarte mari care este suspectat a constitui o nouă încălcare. Coordonatorii serviciilor digitale respectivi, precum și comitetul și alți coordonatori ai serviciilor digitale, după caz, ar trebui să furnizeze Comisiei toate informațiile și asistența necesare pentru a-i permite să își îndeplinească sarcinile în mod eficace, în timp ce, la rândul său, Comisia ar trebui să îi informeze cu privire la exercitarea competențelor sale, după caz. În această privință, Comisia ar trebui, după caz, să țină seama de orice evaluări relevante efectuate de comitet sau de coordonatorii serviciilor digitale în cauză, precum și de orice dovezi și informații relevante colectate de aceștia, fără a aduce atingere competențelor și responsabilității Comisiei de a efectua investigații suplimentare, dacă este necesar.

(98) Având în vedere atât provocările specifice care pot apărea în încercarea de a asigura respectarea dispozițiilor de către platformele online foarte mari, cât și importanța eficacității unei astfel de acțiuni, date fiind dimensiunea și impactul acestora, precum și prejudiciile pe care le pot cauza, Comisia ar trebui să dispună de competențe solide de investigare și de asigurare a respectării legislației pentru a-i permite să investigheze, să asigure respectarea și să monitorizeze anumite norme prevăzute în prezentul regulament, cu respectarea deplină a principiului proporționalității și a drepturilor și intereselor părților afectate.

(99) În special, Comisia ar trebui să aibă acces la orice documente, date și informații relevante necesare pentru inițierea și desfășurarea investigațiilor și pentru monitorizarea respectării obligațiilor relevante prevăzute în prezentul regulament, indiferent de cine deține documentele, datele sau informațiile în cauză și indiferent de

forma sau formatul acestora, de suportul de stocare sau de locul exact în care sunt stocate. Comisia ar trebui să poată solicita în mod direct ca platforma online foarte mare în cauză sau terții relevanți ori persoanele fizice relevante să furnizeze orice dovezi, date și informații relevante. În plus, Comisia ar trebui să poată solicita orice informații relevante de la orice autoritate, organism sau agenție publică a statului membru sau de la orice persoană fizică sau juridică în sensul prezentului regulament. Comisia ar trebui să fie împuternicită să solicite accesul la bazele de date și algoritmii persoanelor relevante, precum și explicații referitoare la acestea și să intervieveze, cu consimțământul acestora, orice persoane care ar putea fi în posesia unor informații utile și să înregistreze declarațiile făcute. Comisia ar trebui, de asemenea, să fie împuternicită să efectueze inspecțiile necesare pentru a asigura respectarea dispozițiilor relevante ale prezentului regulament. Aceste competențe de investigare urmăresc să completeze posibilitatea Comisiei de a solicita asistență coordonatorilor serviciilor digitale și altor autorități ale statelor membre, de exemplu prin furnizarea de informații sau în exercitarea competențelor respective.

(100) Ar trebui să se asigure respectarea obligațiilor relevante prevăzute în prezentul regulament prin intermediul impunerii de amenzi și de penalități cu titlu cominatoriu. În acest scop, ar trebui stabilite, de asemenea, niveluri adecvate ale amenzilor și ale penalităților cu titlu cominatoriu impuse pentru nerespectarea obligațiilor și încălcarea normelor de procedură, sub rezerva unor termene de prescripție corespunzătoare.

(101) Platformele online foarte mari în cauză și alte persoane care fac obiectul exercitării competențelor Comisiei ale căror interese pot fi afectate de o decizie ar trebui să aibă posibilitatea de a-și prezenta observațiile înaintea adoptării deciziei, iar deciziile adoptate ar trebui să facă obiectul unei publicități ample. Deși trebuie asigurat dreptul la apărare al părților interesate, în special dreptul de acces la dosar, este esențial ca informațiile confidențiale să fie protejate. În plus, Comisia respectă confidențialitatea informațiilor, dar ar trebui să se asigure că orice informație pe care se bazează decizia sa este divulgată într-o măsură care să îi permită destinatarului deciziei să înțeleagă faptele și considerațiile care au dus la adoptarea deciziei.

(102) Din motive de eficacitate și eficiență, pe lângă evaluarea generală a regulamentului, care trebuie efectuată în termen de cinci ani de la intrarea acestuia în vigoare, după faza inițială de demarare și pe baza primilor trei ani de aplicare a prezentului regulament, Comisia ar trebui să efectueze și o evaluare a activităților comitetului și a structurii acestuia.

(103) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[49].

(104) În vederea îndeplinirii obiectivelor prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament. În special, ar trebui adoptate acte delegate de stabilire a criteriilor de identificare a platformelor online foarte mari și a specificațiilor tehnice pentru cererile de acces. Este deosebit de importantă organizarea unor consultări adecvate de către Comisie și desfășurarea acestora în conformitate cu principiile

[49]Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016. În special pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul trebuie să primească toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții trebuie să aibă acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei care au sarcina de a pregăti actele delegate.

(105) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale recunoscute de cartă și drepturile fundamentale care constituie principii generale ale dreptului Uniunii. În consecință, prezentul regulament ar trebui interpretat și aplicat în conformitate cu aceste drepturi fundamentale, inclusiv cu libertatea de exprimare și de informare, precum și libertatea și pluralismul mass-mediei. Atunci când își exercită competențele prevăzute în prezentul regulament, toate autoritățile publice implicate ar trebui să atingă, în situațiile în care drepturile fundamentale relevante intră în conflict, un echilibru just între drepturile în cauză, în conformitate cu principiul proporționalității.

(106) Dat fiind că obiectivul prezentului regulament, și anume buna funcționare a pieței interne și asigurarea unui mediu online sigur, previzibil și de încredere în care drepturile fundamentale consacrate în cartă sunt protejate în mod corespunzător, nu poate fi atins în mod satisfăcător de către statele membre, deoarece nu pot realiza armonizarea și cooperarea necesare acționând singure, dar, având în vedere domeniul său de aplicare teritorială și personală, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, enunțat la același articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar în vederea îndeplinirii respectivului obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I – Dispoziții generale

Articolul 1
Obiect și domeniu de aplicare

1. Prezentul regulament stabilește norme armonizate cu privire la furnizarea de servicii intermediare pe piața internă. În special, regulamentul stabilește:

   (a) un cadru pentru exonerarea condiționată de răspundere a furnizorilor de servicii intermediare;

   (b) norme privind obligațiile specifice în materie de diligență, adaptate anumitor categorii specifice de furnizori de servicii intermediare;

   (c) norme privind punerea în aplicare și asigurarea respectării prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește cooperarea și coordonarea între autoritățile competente.

2. Scopul prezentului regulament este:

   (a) de a contribui la buna funcționare a pieței interne a serviciilor intermediare;

   (b) de a stabili norme uniforme pentru un mediu online sigur, previzibil și de încredere, în care drepturile fundamentale consacrate în cartă să fie protejate în mod eficace.

3. Prezentul regulament se aplică serviciilor intermediare furnizate destinatarilor serviciului care își au sediul sau reședința în Uniune, indiferent de locul în care își au sediul furnizorii serviciilor respective.

4. Prezentul regulament nu se aplică serviciilor care nu sunt servicii intermediare și nici cerințelor impuse în privința unui astfel de serviciu, indiferent dacă serviciul este furnizat prin utilizarea unui serviciu intermediar.

5. Prezentul regulament nu aduce atingere normelor stabilite prin următoarele:

   (a) Directiva 2000/31/CE;

   (b) Directiva 2010/13/CE;

   (c) legislația Uniunii privind drepturile de autor și drepturile conexe;

   (d) Regulamentul (UE) …/…. privind prevenirea diseminării conținutului online cu caracter terorist [TCO odată adoptat];

   (e) Regulamentul (UE) …./…. privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală și Directiva (UE) …./…. de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe în cadrul procedurilor penale [probe electronice odată adoptat];

   (f) Regulamentul (UE) 2019/1148;

   (g) Regulamentul (UE) 2019/1150;

   (h) legislația Uniunii privind protecția consumatorilor și siguranța produselor, inclusiv Regulamentul (UE) 2017/2394;

   (i) legislația Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, în special Regulamentul (UE) 2016/679 și Directiva 2002/58/CE.

Articolul 2
Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) „servicii ale societății informaționale” înseamnă servicii în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (b) din Directiva (UE) 2015/1535;

(b) „destinatar al serviciului” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care utilizează serviciul intermediar relevant;

(c) „consumator” înseamnă orice persoană fizică care acționează în alte scopuri decât cele ale activității sale comerciale, economice sau profesionale;

(d) „a oferi servicii în Uniune” înseamnă a permite persoanelor juridice sau fizice din unul sau mai multe state membre să utilizeze serviciile furnizorului de servicii ale societății informaționale care are o legătură substanțială cu Uniunea. Se consideră că există o astfel de legătură substanțială în cazul în care furnizorul are un sediu în Uniune. În cazul în care nu are un astfel de sediu, evaluarea unei legături substanțiale se bazează pe criterii factuale specifice, cum ar fi:

   – un număr semnificativ de utilizatori în unul sau mai multe state membre sau

   – direcționarea activităților către unul sau mai multe state membre.

(e) „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă este publică sau privată, care acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane în numele sau în contul ei, în scopuri legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau profesională;

(f) „serviciu intermediar” înseamnă unul dintre următoarele servicii:

– un serviciu de „simplă transmitere”, care constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului sau în furnizarea accesului la o rețea de comunicații;

– un serviciu de „stocare în cache”, care constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, implicând stocarea automată, intermediară și temporară a informațiilor transmise, singurul scop al stocării fiind acela de a face mai eficientă transmiterea mai departe a informaților către alți destinatari, la cererea acestora;

– un serviciu de „găzduire”, care constă în stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului și la cererea acestuia.

(g) „conținut ilegal” înseamnă orice informație care, în sine sau prin referire la o activitate, inclusiv vânzarea de produse sau furnizarea de servicii, nu este conformă cu legislația Uniunii sau cu legislația unui stat membru, indiferent de obiectul sau natura exactă a respectivei legislații;

(h) „platformă online” înseamnă un furnizor de servicii de găzduire care, la cererea unui destinatar al serviciului, stochează și diseminează informații către public, cu excepția cazului în care activitatea respectivă este o caracteristică minoră și pur auxiliară a unui alt serviciu și, din motive obiective și tehnice, nu poate fi utilizată fără celălalt serviciu, iar integrarea caracteristicii în celălalt serviciu nu este un mijloc de a eluda aplicabilitatea prezentului regulament;

(i) „diseminare către public” înseamnă punerea informațiilor la dispoziția unui număr potențial nelimitat de terți, la cererea destinatarului serviciului care a furnizat informațiile;

(j) „contract la distanță” înseamnă un contract în sensul articolului 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE;

(k) „interfață online” înseamnă orice software, inclusiv un site web sau o parte a acestuia, și aplicații, inclusiv aplicații mobile;

(l) „coordonator al serviciilor digitale din țara de stabilire” înseamnă coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care este stabilit furnizorul unui serviciu intermediar ori în care își are reședința sau este stabilit reprezentantul legal al acestui furnizor;

(m) „coordonator al serviciilor digitale din țara de destinație” înseamnă coordonatorul serviciilor digitale dintr-un stat membru în care este furnizat serviciul intermediar;

(n) „publicitate” înseamnă informațiile menite să promoveze mesajul unei persoane juridice sau fizice, indiferent dacă promovarea se realizează în scop comercial sau necomercial, și afișate de o platformă online pe interfața sa online contra unei remunerații, cu scopul specific de a promova informațiile respective;

(o) „sistem de recomandare” înseamnă un sistem complet sau parțial automatizat utilizat de o platformă online pentru a sugera în interfața sa online informații specifice

destinatarilor serviciului, inclusiv ca urmare a unei căutări inițiate de destinatar sau a stabilirii în alt mod a ordinii sau a vizibilității relative a informațiilor afișate;

(p) „moderare a conținutului” înseamnă activitățile întreprinse de furnizorii de servicii intermediare cu scopul de a detecta, identifica și aborda conținutul ilegal sau informațiile incompatibile cu condițiile generale de utilizare ale acestora, furnizate de destinatarii serviciului, inclusiv măsurile luate care afectează disponibilitatea, vizibilitatea și accesibilitatea conținutului ilegal respectiv sau a informațiilor respective, cum ar fi retrogradarea, blocarea accesului la conținutul și informațiile respective sau eliminarea acestora, ori măsurile luate care afectează capacitatea destinatarilor de a furniza informațiile respective, cum ar fi închiderea sau suspendarea contului destinatarului;

(q) „condiții generale de utilizare” înseamnă toate condițiile generale de utilizare sau specificațiile, indiferent de denumirea sau forma lor, care reglementează relația contractuală dintre furnizorul de servicii intermediare și destinatarii serviciilor.

Capitolul II – Răspunderea furnizorilor de servicii intermediare

Articolul 3
„Simpla transmitere”

1. În cazul în care se furnizează un serviciu al societății informaționale care constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului sau în furnizarea accesului la o rețea de comunicații, furnizorul de servicii nu este responsabil pentru informațiile transmise, cu condiția ca furnizorul:

   (a) să nu inițieze transmiterea;

   (b) să nu selecteze destinatarul transmiterii și

   (c) să nu selecteze sau să modifice informațiile care fac obiectul transmiterii.

2. Activitățile de transmitere și de furnizare a accesului prevăzute la alineatul (1) includ stocarea automată, intermediară și tranzitorie a informațiilor transmise, atât timp cât stocarea servește exclusiv pentru executarea transmiterii în rețeaua de comunicații și cu condiția ca durata stocării să nu depășească timpul care este necesar în mod rezonabil pentru a efectua transmiterea.

3. Prezentul articol nu afectează posibilitatea ca o instanță judecătorească sau o autoritate administrativă să solicite furnizorului de servicii, în conformitate cu sistemele juridice din statele membre, să pună capăt unei încălcări sau să o prevină.

Articolul 4
„Stocarea în cache”

1. În cazul în care un serviciu al societății informaționale constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul de servicii nu este responsabil pentru stocarea automată, intermediară și temporară a informațiilor transmise, atât timp cât stocarea servește exclusiv pentru a face mai eficientă transmiterea mai departe a informațiilor către alți destinatari ai serviciului, la cererea acestora, cu condiția ca:

   (a) furnizorul să nu modifice informația;

   (b) furnizorul să îndeplinească condițiile de acces la informație;

(c) furnizorul să se conformeze normelor privind actualizarea informației, precizate într-un mod recunoscut și folosit pe scară largă de întreprinderile din sector;

(d) furnizorul să nu interfereze cu folosirea licită a tehnologiei, larg recunoscută și folosită în industrie, în scopul de a obține date privind utilizarea informației și

(e) furnizorul să acționeze prompt pentru a elimina informațiile pe care le-a stocat sau pentru a bloca accesul la acestea de îndată ce ia cunoștință de faptul că informațiile aflate la originea transmiterii au fost eliminate din rețea ori accesul la acestea a fost blocat sau de faptul că o instanță judecătorească sau o autoritate administrativă a dispus eliminarea informațiilor respective sau blocarea acestora.

2. Prezentul articol nu afectează posibilitatea ca o instanță judecătorească sau o autoritate administrativă să solicite furnizorului de servicii, în conformitate cu sistemele juridice din statele membre, să pună capăt unei încălcări sau să o prevină.

Articolul 5
Găzduirea

1. Atunci când se furnizează un serviciu al societății informaționale care constă în stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul serviciului nu este responsabil pentru informațiile stocate la cererea unui destinatar al serviciului, cu condiția ca furnizorul:

(a) să nu aibă cunoștință despre activitatea ilegală sau conținutul ilegal, iar în ceea ce privește acțiunile în despăgubiri, să nu aibă cunoștință de fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea sau conținutul este vădit ilegal sau

(b) din momentul în care ia la cunoștință faptul că conținutul este ilegal, să acționeze prompt pentru a elimina conținutul ilegal sau pentru a bloca accesul la acesta.

2. Alineatul (1) nu se aplică atunci când destinatarul serviciului acționează sub autoritatea sau sub controlul furnizorului.

3. Alineatul (1) nu se aplică în ceea ce privește răspunderea în temeiul legislației privind protecția consumatorilor pe care o au platformele online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, în cazul în care o astfel de platformă online prezintă informația specifică sau facilitează în alt mod tranzacția specifică în cauză în așa fel încât un consumator obișnuit și suficient de bine informat să creadă că informația, produsul sau serviciul care face obiectul tranzacției este furnizat fie de platforma online însăși, fie de un destinatar al serviciului care acționează sub autoritatea sau sub controlul său.

4. Prezentul articol nu afectează posibilitatea ca o instanță judecătorească sau o autoritate administrativă să solicite furnizorului de servicii, în conformitate cu sistemele juridice din statele membre, să pună capăt unei încălcări sau să o prevină.

Articolul 6
Investigații voluntare din proprie inițiativă și conformitatea juridică

Nu trebuie să se considere că furnizorii de servicii intermediare nu sunt eligibili pentru a beneficia de exonerarea de răspundere menționată la articolele 3, 4 și 5 pentru simplul motiv

că efectuează investigații voluntare din proprie inițiativă sau alte activități menite să detecteze, să identifice și să elimine conținutul ilegal sau să blocheze accesul la acesta ori pentru că iau măsurile necesare pentru a se conforma cerințelor legislației Uniunii, inclusiv celor prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 7

Lipsa obligațiilor generale de monitorizare sau de cercetare activă a faptelor

Nu trebuie impusă furnizorilor de servicii intermediare obligația generală de monitorizare a informațiilor pe care furnizorii de servicii intermediare le transmit sau le stochează și nici obligația de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe care să indice activități ilegale.

Articolul 8

Ordine de a acționa împotriva conținutului ilegal

1. La primirea unui ordin de a acționa împotriva unui anumit element de conținut ilegal, emis de autoritățile judiciare sau administrative naționale relevante în temeiul legislației Uniunii sau al legislației naționale aplicabile, în conformitate cu legislația Uniunii, furnizorii de servicii intermediare trebuie să informeze, fără întârzieri nejustificate, autoritatea care emite ordinul cu privire la cursul de acțiune dat ordinelor, precizând acțiunile luate și momentul în care au fost luate.

2. Statele membre trebuie să se asigure că ordinele menționate la alineatul (1) îndeplinesc următoarele condiții:

   (a) ordinele conțin următoarele elemente:

   – o expunere de motive care să explice de ce informațiile reprezintă conținut ilegal, făcând trimitere la dispoziția specifică din legislația Uniunii sau din legislația națională care a fost încălcată;

   – una sau mai multe adrese uniforme exacte pentru localizarea resurselor (URL-uri) și, dacă este necesar, informații suplimentare care să permită identificarea conținutului ilegal în cauză;

   – informații privind căile de atac aflate la dispoziția furnizorului serviciului și a destinatarului serviciului care a furnizat conținutul;

   (b) domeniul de aplicare teritorială al ordinului, pe baza normelor aplicabile ale legislației Uniunii și ale legislației naționale, inclusiv ale cartei, și, după caz, a principiilor generale de drept internațional, nu depășește ceea ce este strict necesar pentru atingerea obiectivului său;

   (c) ordinul este redactat în limba declarată de furnizor și este trimis punctului de contact desemnat de furnizor în conformitate cu articolul 10.

3. Coordonatorul serviciilor digitale din statul membru al autorității judiciare sau administrative care emite ordinul trebuie să transmită, fără întârzieri nejustificate, o copie a ordinelor menționate la alineatul (1) tuturor celorlalți coordonatori ai serviciilor digitale prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 67.

4. Condițiile și cerințele prevăzute la prezentul articol nu aduc atingere cerințelor prevăzute de dreptul procesual penal național, în conformitate cu legislația Uniunii.

Articolul 9
Ordine de furnizare de informații

1. La primirea unui ordin de furnizare a unei anumite informații cu privire la unul sau mai mulți destinatari individuali ai serviciului, care a fost emis de autoritățile judiciare sau administrative naționale relevante în temeiul legislației Uniunii și al legislației naționale aplicabile, în conformitate cu legislația Uniunii, furnizorii de servicii intermediare trebuie să informeze fără întârzieri nejustificate autoritatea emitentă a ordinului cu privire la primirea ordinului și la cursul de acțiune care s-a dat ordinului.

2. Statele membre trebuie să se asigure că ordinele menționate la alineatul (1) îndeplinesc următoarele condiții:

   (a) ordinele conțin următoarele elemente:

   – o expunere de motive care explică scopul pentru care sunt solicitate informațiile și motivul pentru care cerința de a furniza informațiile este necesară și proporțională pentru a stabili dacă destinatarii serviciilor intermediare respectă normele Uniunii sau normele naționale aplicabile, cu excepția cazului în care o astfel de expunere de motive nu poate fi furnizată din motive legate de prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea penală a infracțiunilor;

   – informații privind căile de atac aflate la dispoziția furnizorului și a destinatarilor serviciului în cauză;

   (b) ordinul impune doar obligația ca furnizorul să furnizeze informații colectate deja în scopul furnizării serviciului și care se află sub controlul acestuia;

   (c) ordinul este redactat în limba declarată de furnizor și este trimis punctului de contact desemnat de furnizorul respectiv în conformitate cu articolul 10.

3. Coordonatorul serviciilor digitale din statul membru al autorității judiciare sau administrative naționale care emite ordinul trebuie să transmită, fără întârzieri nejustificate, o copie a ordinului menționat la alineatul (1) tuturor coordonatorilor serviciilor digitale prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 67.

4. Condițiile și cerințele prevăzute la prezentul articol nu aduc atingere cerințelor prevăzute de dreptul procesual penal național, în conformitate cu legislația Uniunii.

Capitolul III
Obligații de diligență pentru un mediu online transparent și sigur

SECȚIUNEA 1
DISPOZIȚII APLICABILE TUTUROR FURNIZORILOR DE SERVICII INTERMEDIARE

Articolul 10
Puncte de contact

1. Furnizorii de servicii intermediare trebuie să instituie un punct de contact unic care să permită comunicarea directă, prin mijloace electronice, cu autoritățile statelor membre, cu Comisia și cu comitetul menționat la articolul 47 în vederea aplicării prezentului regulament.

2. Furnizorii de servicii intermediare trebuie să facă publice informațiile necesare pentru a identifica și a comunica cu ușurință cu punctele lor unice de contact.

3. Furnizorii de servicii intermediare trebuie să menționeze în informațiile menționate la alineatul (2) limba sau limbile oficiale ale Uniunii care pot fi utilizate pentru a comunica cu punctele lor de contact și care trebuie să includă cel puțin una dintre limbile oficiale ale statului membru în care furnizorul de servicii intermediare își are sediul principal sau în care reprezentantul legal al acestuia își are reședința sau sediul.

Articolul 11
Reprezentanți legali

1. Furnizorii de servicii intermediare care nu au un sediu în Uniune, dar care oferă servicii în Uniune trebuie să desemneze în scris o persoană juridică sau fizică ca reprezentant legal al acestora în unul dintre statele membre în care furnizorul își oferă serviciile.

2. Furnizorii de servicii intermediare trebuie să îi împuternicească pe reprezentanții lor legali să fie contactați în plus față de furnizor sau în locul acestuia de către autoritățile statelor membre, Comisie și comitet cu privire la toate aspectele necesare pentru primirea, respectarea și executarea deciziilor emise în legătură cu prezentul regulament. Furnizorii de servicii intermediare trebuie să îi acorde reprezentantului lor legal competențele și resursele necesare pentru ca acesta să poată să coopereze cu autoritățile statelor membre, cu Comisia și cu comitetul și să se conformeze deciziilor respective.

3. Reprezentantul legal desemnat poate fi tras la răspundere pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, fără a se aduce atingere răspunderii și acțiunilor în justiție care ar putea fi introduse împotriva furnizorului de servicii intermediare.

4. Furnizorii de servicii intermediare trebuie să notifice numele, adresa, adresa de e-mail și numărul de telefon ale reprezentantului lor legal coordonatorului serviciilor digitale din statul membru în care își are reședința sau în care este stabilit reprezentantul legal. Furnizorii de servicii intermediare trebuie să se asigure că informațiile respective sunt actualizate.

5. Desemnarea unui reprezentant legal în cadrul Uniunii în temeiul alineatului (1) nu este echivalentă stabilirii în Uniune.

Articolul 12
Condiții generale de utilizare

1. Furnizorii de servicii intermediare trebuie să includă, în condițiile lor generale de utilizare, informații cu privire la orice restricții pe care le impun în legătură cu utilizarea serviciului lor în ceea ce privește informațiile furnizate de destinatarii serviciului. Informațiile respective trebuie să includă informații cu privire la politicile, procedurile, măsurile și instrumentele utilizate în scopul moderării conținutului, inclusiv procesul decizional algoritmic și evaluarea umană. Informațiile respective trebuie să fie prezentate într-un limbaj clar și lipsit de ambiguitate și trebuie puse la dispoziția publicului într-un format ușor accesibil.

2. Furnizorii de servicii intermediare trebuie să acționeze în mod diligent, obiectiv și proporțional în aplicarea și asigurarea respectării restricțiilor menționate la alineatul (1), ținând seama în mod corespunzător de drepturile și interesele legitime ale tuturor părților implicate, inclusiv de drepturile fundamentale aplicabile ale destinatarilor serviciului, astfel cum sunt consacrate în cartă.

Articolul 13

Obligațiile de raportare în materie de transparență ale furnizorilor de servicii intermediare

1. Furnizorii de servicii intermediare trebuie să publice, cel puțin o dată pe an, rapoarte clare, ușor de înțeles și detaliate cu privire la orice moderare a conținutului pe care au efectuat-o în cursul perioadei relevante. Rapoartele respective trebuie să includă, în special, în funcție de cazurile aplicabile, informații privind următoarele aspecte:

   (a) numărul de ordine primite de la autoritățile statelor membre, clasificate în funcție de tipul de conținut ilegal în cauză, inclusiv ordinele emise în conformitate cu articolele 8 și 9, precum și timpul mediu necesar pentru a întreprinde acțiunea indicată în ordinele respective;

   (b) numărul notificărilor transmise în conformitate cu articolul 14, clasificate în funcție de tipul de presupus conținut ilegal în cauză, orice acțiune întreprinsă în urma notificărilor, făcând distincție între acțiunile întreprinse în temeiul legii sau al condițiilor generale de utilizare ale furnizorului, precum și timpul mediu necesar pentru a întreprinde acțiunea;

   (c) moderarea conținutului efectuată din propria inițiativă a furnizorilor, inclusiv numărul și tipul de măsuri luate care afectează disponibilitatea, vizibilitatea și accesibilitatea informațiilor furnizate de destinatarii serviciului și capacitatea destinatarilor de a furniza informații, clasificate în funcție de tipul de motiv și de temeiul în baza căruia au fost luate măsurile respective;

   (d) numărul de plângeri primite prin intermediul sistemului intern de soluționare a plângerilor menționat la articolul 17, temeiul plângerilor respective, deciziile luate cu privire la plângerile respective, timpul mediu necesar pentru luarea deciziilor respective și numărul de cazuri în care deciziile respective au fost anulate.

2. Alineatul (1) nu se aplică furnizorilor de servicii intermediare care pot fi considerate microîntreprinderi sau întreprinderi mici în sensul anexei la Recomandarea 2003/361/CE.

SECȚIUNEA 2
DISPOZIȚII SUPLIMENTARE APLICABILE FURNIZORILOR DE SERVICII DE GĂZDUIRE, INCLUSIV PLATFORMELOR ONLINE

Articolul 14

Mecanisme de notificare și de acțiune

1. Furnizorii de servicii de găzduire trebuie să instituie mecanisme care să permită oricărei persoane fizice sau entități să notifice acestor furnizori prezența în cadrul serviciului pe care îl oferă a anumitor informații pe care persoana sau entitatea respectivă le consideră a fi conținut ilegal. Mecanismele respective trebuie să fie ușor de accesat, ușor de utilizat și trebuie să permită transmiterea notificărilor exclusiv prin mijloace electronice.

2. Mecanismele menționate la alineatul (1) trebuie să fie de așa natură încât să faciliteze transmiterea de notificări suficient de precise și justificate în mod corespunzător, în baza cărora un operator economic diligent să poată identifica ilegalitatea conținutului în cauză. În acest scop, furnizorii trebuie să ia măsurile necesare pentru a permite și a facilita transmiterea de notificări care să conțină toate elementele următoare:

   (a) o explicație a motivelor pentru care persoana fizică sau entitatea consideră că informațiile în cauză sunt conținut ilegal;

   (b) o indicație clară a localizării electronice a informațiilor respective, în special URL-ul sau URL-urile exacte și, dacă este necesar, informații suplimentare care să permită identificarea conținutului ilegal;

   (c) numele și adresa de e-mail ale persoanei fizice sau ale entității care transmite notificarea, cu excepția cazului în care informațiile sunt considerate ca implicând una dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 din Directiva 2011/93/UE;

   (d) o declarație care să confirme că persoana fizică sau entitatea care transmite notificarea are cu bună-credință convingerea că informațiile și acuzațiile cuprinse în notificare sunt exacte și complete.

3. Notificările care includ elementele menționate la alineatul (2) trebuie considerate ca reprezentând luare la cunoștință sau conștientizare efective în sensul articolului 5 în ceea ce privește informațiile specifice în cauză.

4. În cazul în care notificarea conține numele și adresa de e-mail ale persoanei fizice sau ale entității care a transmis-o, furnizorul de servicii de găzduire trebuie să trimită imediat persoanei fizice sau entității respective o confirmare de primire a notificării.

5. De asemenea, furnizorul trebuie să notifice fără întârzieri nejustificate persoanei fizice sau entității respective decizia pe care a luat-o în legătură cu informațiile la care se referă notificarea, oferind informații cu privire la căile de atac posibile în legătură cu decizia respectivă.

6. Furnizorii de servicii de găzduire trebuie să prelucreze toate notificările pe care le primesc în temeiul mecanismelor menționate la alineatul (1) și trebuie să ia decizii cu privire la informațiile la care se referă notificările, în timp util, cu diligență și obiectivitate. În cazul în care utilizează mijloace automatizate pentru prelucrare sau luarea deciziilor, furnizorii de servicii de găzduire trebuie să includă informații cu privire la utilizarea unor astfel de mijloace în notificarea menționată la alineatul (4).

Articolul 15
Expunerea de motive

1. În cazul în care un furnizor de servicii de găzduire decide să elimine anumite informații furnizate de destinatarii serviciului sau să blocheze accesul la acestea, indiferent de mijloacele utilizate pentru detectarea, identificarea, eliminarea informațiilor respective sau blocarea accesului la acestea și de motivul deciziei în acest sens, furnizorul de servicii de găzduire trebuie să informeze destinatarul cu privire la decizie cel târziu în momentul eliminării informațiilor sau al blocării accesului la acestea și trebuie să prezinte o expunere de motive clară și specifică cu privire la decizia respectivă.

2. Expunerea de motive menționată la alineatul (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

(a) trebuie să menționeze dacă decizia implică eliminarea informațiilor sau blocarea accesului la informații și, dacă este cazul, domeniul de aplicare teritorială al blocării accesului;

(b) faptele și circumstanțele care au fost avute în vedere în luarea deciziei, inclusiv, după caz, trebuie să se menționeze dacă decizia a fost luată ca urmare a unei notificări transmise în conformitate cu articolul 14;

(c) după caz, informații privind utilizarea mijloacelor automatizate în procesul decizional, precizând inclusiv dacă decizia a fost luată în privința conținutului detectat sau identificat prin mijloace automatizate;

(d) în cazul în care decizia se referă la un presupus conținut ilegal, o trimitere la temeiul juridic pe care se bazează și explicarea motivelor pentru care se consideră că informațiile sunt ilegale în baza respectivului temei;

(e) în cazul în care temeiul deciziei este presupusa incompatibilitate a informațiilor cu condițiile generale de utilizare ale furnizorului, o trimitere la temeiul contractual invocat și explicarea motivelor pentru care se consideră că informațiile sunt incompatibile în baza respectivului temei;

(f) informații privind căile de atac la care poate recurge destinatarul serviciului în ceea ce privește decizia, în special mecanismele interne de soluționare a plângerilor, soluționarea extrajudiciară a litigiilor și căile de atac judiciare.

3. Informațiile furnizate de furnizorii de servicii de găzduire în conformitate cu prezentul articol trebuie să fie clare, ușor de înțeles și cât mai precise și mai specifice posibil în circumstanțele date. Mai concret, informațiile trebuie să fie de așa natură încât să permită în mod rezonabil destinatarului serviciului în cauză să își exercite în mod efectiv căile de atac posibile menționate la alineatul (2) litera (f).

4. Furnizorii de servicii de găzduire trebuie să publice deciziile și expunerile de motive menționate la alineatul (1) într-o bază de date accesibilă publicului, gestionată de Comisie. Informațiile respective nu trebuie să conțină date cu caracter personal.

SECȚIUNEA 3
DISPOZIȚII SUPLIMENTARE APLICABILE PLATFORMELOR ONLINE

Articolul 16
Excluderea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici

Prezenta secțiune nu se aplică platformelor online care pot fi considerate microîntreprinderi sau întreprinderi mici în sensul anexei la Recomandarea 2003/361/CE.

Articolul 17
Sistemul intern de soluționare a plângerilor

1. Platformele online trebuie să le ofere destinatarilor serviciului, pe o perioadă de cel puțin șase luni de la decizia menționată la prezentul alineat, accesul la un sistem intern eficace de soluționare a plângerilor, care să permită depunerea plângerilor pe cale electronică și în mod gratuit, în legătură cu următoarele decizii luate de platformele online pe motiv că informațiile furnizate de destinatari reprezintă conținut ilegal sau sunt incompatibile cu condițiile lor generale de utilizare:

(a) deciziile de eliminare a informațiilor sau de blocare a accesului la informații;

(b) deciziile de suspendare sau sistare a furnizării serviciului, integral sau parțial, către destinatari;

(c) deciziile de suspendare sau închidere a contului destinatarilor.

2. Platformele online trebuie să se asigure că sistemele lor interne de soluționare a plângerilor sunt ușor de accesat, ușor de utilizat și că permit și facilitează depunerea de plângeri suficient de precise și justificate în mod corespunzător.

3. Platformele online trebuie să trateze plângerile depuse prin intermediul sistemului lor intern de soluționare a plângerilor în timp util, în mod diligent și obiectiv. În cazul în care o plângere conține motive suficiente pentru ca platforma online să considere că informațiile la care se referă plângerea nu sunt ilegale și nu sunt incompatibile cu condițiile generale de utilizare ale platformei sau conține informații care indică faptul că comportamentul reclamantului nu justifică suspendarea sau sistarea serviciului ori suspendarea sau închiderea contului, platforma online trebuie să anuleze decizia menționată la alineatul (1) fără întârzieri nejustificate.

4. Platformele online trebuie să îi informeze pe reclamanți fără întârzieri nejustificate cu privire la decizia pe care au luat-o în legătură cu informațiile la care se referă plângerea și trebuie să îi informeze pe reclamanți cu privire la posibilitatea de soluționare extrajudiciară a litigiului prevăzută la articolul 18 și cu privire la celelalte căi de atac disponibile.

5. Platformele online trebuie să se asigure că deciziile menționate la alineatul (4) nu sunt luate exclusiv prin mijloace automatizate.

Articolul 18
Soluționarea extrajudiciară a litigiilor

1. Destinatarii serviciului cărora li se adresează deciziile menționate la articolul 17 alineatul (1) au dreptul de a opta pentru orice modalitate extrajudiciară de soluționare a litigiilor care a fost certificată în conformitate cu alineatul (2) în vederea soluționării litigiilor legate de deciziile respective, inclusiv a plângerilor care nu au putut fi soluționate prin intermediul sistemului intern de soluționare a plângerilor menționat la articolul respectiv. Platformele online trebuie să colaboreze cu bună credință cu organismul ales în vederea soluționării litigiului și au obligația de a respecta decizia luată de organismul respectiv.

Primul paragraf nu aduce atingere dreptului destinatarului în cauză de a introduce o cale de atac împotriva deciziei în fața unei instanțe judecătorești, în conformitate cu legislația aplicabilă.

2. Coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care este stabilit organismul de soluționare extrajudiciară a litigiilor trebuie să certifice respectivul organism, la cererea organismului în cauză, dacă organismul a demonstrat că îndeplinește toate condițiile următoare:

(a) este imparțial și independent de platformele online și de destinatarii serviciului furnizat de platformele online;

(b) dispune de expertiza necesară în ceea ce privește chestiunile apărute în unul sau mai multe domenii specifice ale conținutului ilegal sau în ceea ce privește aplicarea și asigurarea respectării condițiilor generale de utilizare ale uneia sau mai multor tipuri de platforme online, permițând organismului să contribuie în mod eficace la soluționarea unui litigiu;

(c) se poate avea acces cu ușurință la procesul de soluționare a litigiilor prin intermediul tehnologiei comunicațiilor electronice;

(d) are capacitatea de a soluționa litigiul într-un mod rapid, eficace și eficient din punctul de vedere al costurilor și în cel puțin o limbă oficială a Uniunii;

(e) procesul de soluționare a litigiilor se derulează în conformitate cu norme de procedură clare și echitabile.

Coordonatorul serviciilor digitale trebuie să menționeze în certificat, dacă este cazul, aspectele specifice la care se referă expertiza organismului și limba sau limbile oficiale ale Uniunii în care organismul poate să soluționeze litigii, astfel cum se prevede la primul paragraf literele (b) și, respectiv, (d).

3. În cazul în care organismul dă câștig de cauză destinatarului serviciului, platforma online trebuie să ramburseze destinatarului eventualele taxe și alte cheltuieli rezonabile pe care destinatarul le-a plătit sau pe care trebuie să le plătească în legătură cu soluționarea litigiului. În cazul în care organismul dă câștig de cauză platformei online, destinatarul nu trebuie să fie obligat să ramburseze eventualele taxe sau alte cheltuieli pe care platforma online le-a plătit sau pe care trebuie să le plătească în legătură cu soluționarea litigiului.

Taxele percepute de organism pentru soluționarea litigiului trebuie să fie rezonabile și, în orice caz, nu trebuie să depășească costurile aferente.

Înainte de inițierea procedurii de soluționare a litigiilor, organismele extrajudiciare certificate de soluționare a litigiilor trebuie să aducă la cunoștința destinatarului serviciilor și a platformei online în cauză taxele sau mecanismele utilizate pentru stabilirea taxelor.

4. Statele membre pot să instituie organisme extrajudiciare de soluționare a litigiilor în sensul alineatului (1) sau pot să sprijine activitățile unora sau ale tuturor organismelor extrajudiciare de soluționare a litigiilor pe care le-au certificat în conformitate cu alineatul (2).

Statele membre trebuie să se asigure că niciuna dintre activitățile lor desfășurate în temeiul primului paragraf nu afectează capacitatea coordonatorilor serviciilor digitale de a certifica organismele în cauză în conformitate cu alineatul (2).

5. Coordonatorii serviciilor digitale trebuie să notifice Comisiei organismele extrajudiciare de soluționare a litigiilor pe care le-au certificat în conformitate cu alineatul (2), inclusiv, după caz, mențiunile indicate la al doilea paragraf de la alineatul respectiv. Comisia trebuie să publice o listă a organismelor respective, inclusiv a mențiunilor respective, pe un site web special și trebuie să actualizeze lista.

6. Prezentul articol nu aduce atingere Directivei 2013/11/UE și nici procedurilor de soluționare alternativă a litigiilor și entităților pentru consumatori instituite în temeiul directivei respective.

Articolul 19
Notificatori de încredere

1. Platformele online trebuie să ia măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru a se asigura că notificările transmise de notificatorii de încredere prin intermediul mecanismelor menționate la articolul 14 sunt prelucrate și că se ia o decizie în privința acestora cu prioritate și fără întârziere.

2. Statutul de notificator de încredere în temeiul prezentului regulament se acordă, la cererea oricărei entități, de coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care este stabilit solicitantul, dacă solicitantul demonstrează că îndeplinește toate condițiile următoare:

   (a) are expertiză și competențe specifice în detectarea, identificarea și notificarea conținutului ilegal;

   (b) reprezintă interesele colective și este independent de orice platformă online;

   (c) își desfășoară activitățile de așa manieră încât să transmită notificări în timp util, cu diligență și obiectivitate.

3. Coordonatorii serviciilor digitale trebuie să comunice Comisiei și comitetului numele, adresele și adresele de e-mail ale entităților cărora le-au acordat statutul de notificator de încredere în conformitate cu alineatul (2).

4. Comisia trebuie să publice informațiile menționate la alineatul (3) într-o bază de date accesibilă publicului și să actualizeze baza de date.

5. În cazul în care o platformă online deține informații din care rezultă că un notificator de încredere a transmis, prin intermediul mecanismelor prevăzute la articolul 14, un număr semnificativ de notificări insuficient de precise sau motivate în mod inadecvat, inclusiv informații colectate în legătură cu prelucrarea plângerilor prin intermediul sistemelor interne de soluționare a plângerilor prevăzute la articolul 17 alineatul (3), platforma online trebuie să comunice informațiile respective coordonatorului serviciilor digitale care a acordat statutul de notificator de încredere entității în cauză, furnizând explicațiile și documentele justificative necesare.

6. Coordonatorul serviciilor digitale care a acordat statutul de notificator de încredere unei entități trebuie să revoce statutul respectiv dacă stabilește, în urma unei investigații efectuate fie din proprie inițiativă, fie pe baza informațiilor primite de la terți, inclusiv a informațiilor furnizate de o platformă online în temeiul alineatului (5), că entitatea nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (2). Înainte de a revoca statutul respectiv, coordonatorul serviciilor digitale trebuie să ofere entității posibilitatea de a reacționa la constatările investigației sale și la intenția sa de a revoca statutul entității de notificator de încredere.

7. Comisia, după consultarea comitetului, poate emite orientări pentru a asista platformele online și coordonatorii serviciilor digitale în aplicarea alineatelor (5) și (6).

Articolul 20
Măsuri și protecție împotriva utilizării abuzive

1. Platformele online trebuie să suspende, pe o perioadă rezonabilă de timp și după ce au emis în prealabil un avertisment, furnizarea serviciilor lor către destinatarii serviciului care furnizează frecvent conținut care este în mod vădit ilegal.

2. Platformele online trebuie să suspende, pe o perioadă rezonabilă de timp și după ce au emis în prealabil un avertisment, prelucrarea notificărilor și a plângerilor transmise prin intermediul mecanismelor de notificare și de acțiune și al sistemelor interne de soluționare a plângerilor menționate la articolele 14 și, respectiv, 17, de către persoanele fizice sau entitățile ori de către reclamanții care transmit frecvent notificări sau plângeri care sunt în mod vădit nefondate.

3. Platformele online trebuie să evalueze, de la caz la caz și în timp util, cu diligență și obiectivitate, dacă un destinatar, o persoană fizică, o entitate sau un reclamant întreprinde practicile de utilizare abuzivă menționate la alineatele (1) și (2), ținând seama de toate faptele și circumstanțele relevante care rezultă din informațiile aflate la dispoziția platformei online. Circumstanțele respective trebuie să includă cel puțin următoarele:

   (a) numărul absolut de elemente de conținut vădit ilegal sau de notificări ori reclamații vădit nefondate, depuse în ultimul an;

   (b) proporția relativă a elementelor de conținut vădit ilegal sau de notificări ori reclamații vădit nefondate în raport cu numărul total de informații furnizate sau de notificări transmise în ultimul an;

   (c) gravitatea utilizărilor abuzive și consecințele acestora;

   (d) intenția destinatarului, a persoanei fizice, a entității sau a reclamantului.

4. Platformele online trebuie să stabilească, în mod clar și detaliat, în condițiile lor generale de utilizare, politica în ceea ce privește utilizarea abuzivă menționată la alineatele (1) și (2), inclusiv în ceea ce privește faptele și circumstanțele pe care le iau în considerare atunci când evaluează dacă anumite comportamente constituie utilizare abuzivă și durata suspendării.

Articolul 21
Notificarea suspiciunilor de infracțiuni

1. În cazul în care o platformă online are cunoștință de orice informație care creează suspiciunea că a avut loc, are loc sau este probabil să aibă loc o infracțiune gravă care implică o amenințare la adresa vieții sau a siguranței persoanelor, platforma online trebuie să informeze cu promptitudine autoritățile de aplicare a legii sau autoritățile judiciare ale statului membru sau ale statelor membre vizate de suspiciune și trebuie să furnizeze toate informațiile relevante disponibile.

2. În cazul în care platforma online nu poate identifica cu o certitudine rezonabilă statul membru în cauză, platforma online trebuie să informeze autoritățile de aplicare a legii din statul membru în care este stabilită sau în care se află reprezentantul său legal ori să informeze Europol.

   În sensul prezentului articol, statul membru în cauză este statul membru în care se suspectează că a avut loc, are loc sau este probabil să aibă loc infracțiunea ori statul membru în care își are reședința sau se află infractorul prezumat ori statul membru în care își are reședința sau se află victima infracțiunii prezumate.

Articolul 22
Trasabilitatea comercianților

1. În cazul în care o platformă online le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianți, platforma online trebuie să se asigure că comercianții pot utiliza serviciile platformei doar pentru a promova mesaje privind produsele sau serviciile ori pentru a oferi produse sau servicii consumatorilor situați în Uniune dacă, înainte de utilizarea serviciilor sale, platforma online a obținut următoarele informații:

   (a) numele, adresa, numărul de telefon și adresa de e-mail ale comerciantului;

(b) o copie a documentului de identificare al comerciantului sau orice altă identificare electronică, astfel cum este definită la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului[50];

(c) coordonatele contului bancar ale comerciantului, în cazul în care comerciantul este o persoană fizică;

(d) numele, adresa, numărul de telefon și adresa de e-mail ale operatorului economic, în sensul articolului 3 punctul 13 și al articolului 4 din Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului[51] sau al oricărui act relevant al dreptului Uniunii;

(e) în cazul în care comerciantul este înregistrat într-un registru de comerț sau un registru public similar, registrul de comerț în care comerciantul este înregistrat și numărul de înregistrare sau mijlocul echivalent de identificare din acel registru;

(f) o autocertificare a comerciantului care se angajează să ofere numai produse sau servicii care respectă normele aplicabile ale dreptului Uniunii.

2. În momentul primirii informațiilor respective, platforma online trebuie să depună eforturi rezonabile pentru a evalua fiabilitatea informațiilor menționate la alineatul (1) literele (a), (d) și (e) prin utilizarea bazelor de date online oficiale accesibile în mod liber sau a interfețelor online puse la dispoziție de un stat membru sau de Uniune sau prin cereri adresate comerciantului de a furniza documente justificative din surse fiabile.

3. În cazul în care platforma online obține indicii că oricare dintre informațiile menționate la alineatul (1) obținute de la comerciantul în cauză este inexactă sau incompletă, platforma respectivă trebuie să solicite comerciantului să corecteze informațiile în măsura în care acest lucru este necesar pentru a se asigura că toate informațiile sunt exacte și complete, fără întârziere sau în termenul stabilit în legislația Uniunii și legislația națională.

În cazul în care comerciantul nu corectează sau nu completează informațiile respective, platforma online suspendă furnizarea serviciilor sale către comerciant până când acesta dă curs cererii.

4. Platforma online trebuie să stocheze informațiile obținute în temeiul alineatelor (1) și (2) în mod securizat pe durata relației contractuale cu comerciantul în cauză. Ulterior, platforma trebuie să șteargă informațiile.

5. Fără a aduce atingere alineatului (2), platforma divulgă informații terților numai în cazul în care are această obligație în temeiul legislației aplicabile, inclusiv al ordinelor menționate la articolul 9 și al oricărui ordin emis de autoritățile competente ale statelor membre sau de Comisie pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

[50] Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE.

[51] Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).

6. Platforma online trebuie să pună la dispoziția destinatarilor serviciului informațiile menționate la alineatul (1) literele (a), (d), (e) și (f) în mod clar, ușor accesibil și inteligibil.

7. Platforma online trebuie să conceapă și să își organizeze interfața online în așa fel încât comercianții să poată să își respecte obligațiile privind informațiile precontractuale și informațiile privind siguranța produselor care le revin în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii.

Articolul 23

Obligațiile de raportare în materie de transparență ale furnizorilor de platforme online

1. Pe lângă informațiile menționate la articolul 13, platformele online trebuie să includă în rapoartele menționate la articolul respectiv informații cu privire la următoarele:

   (a) numărul litigiilor înaintate organismelor extrajudiciare de soluționare a litigiilor menționate la articolul 18, rezultatele procedurii de soluționare a litigiilor și timpul mediu necesar pentru finalizarea procedurilor de soluționare a litigiilor;

   (b) numărul suspendărilor impuse în temeiul articolului 20, făcând distincție între suspendările aplicate pentru furnizarea de conținut vădit ilegal, transmiterea de notificări vădit nefondate și depunerea de plângeri vădit nefondate;

   (c) orice utilizare a unor mijloace automatizate în scopul moderării conținutului, menționând inclusiv scopurile precise, indicatorii de acuratețe ai mijloacelor automatizate în îndeplinirea scopurilor respective și eventualele garanții aplicate.

2. Platformele online trebuie să publice, cel puțin o dată la șase luni, informații privind numărul mediu lunar de destinatari activi ai serviciului în fiecare stat membru, calculat ca medie pe perioada ultimelor șase luni, în conformitate cu metodologia prevăzută în actele delegate adoptate în temeiul articolului 25 alineatul (2).

3. Platformele online trebuie să comunice coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire, la cererea coordonatorului, informațiile menționate la alineatul (2), actualizate până în momentul respectivei cereri. Respectivul coordonator al serviciilor digitale poate solicita platformei online să furnizeze informații suplimentare în ceea ce privește calculul menționat la alineatul respectiv, inclusiv explicații și justificări cu privire la datele utilizate. Informațiile respective nu trebuie să includă date cu caracter personal.

4. Comisia poate să adopte acte de punere în aplicare pentru a stabili modele privind forma, conținutul și alte detalii ale rapoartelor menționate la alineatul (1).

Articolul 24

Transparența publicității online

Platformele online care afișează comunicări cu caracter publicitar pe interfețele lor online trebuie să se asigure că destinatarii serviciului pot identifica, pentru fiecare comunicare cu caracter publicitar specifică afișată fiecărui destinatar individual, în mod clar, lipsit de ambiguitate și în timp real:

(a) că informația afișată este o comunicare cu caracter publicitar;

(b) persoana fizică sau juridică în numele căreia este afișată comunicarea cu caracter publicitar;

(c) informații relevante cu privire la principalii parametri utilizați pentru a determina destinatarul căruia îi este afișată comunicarea cu caracter publicitar.

SECȚIUNEA 4
OBLIGAȚII SUPLIMENTARE IMPUSE PLATFORMELOR ONLINE FOARTE MARI ÎN VEDEREA GESTIONĂRII RISCURILOR SISTEMICE

Articolul 25
Platformele online foarte mari

1. Prezenta secțiune se aplică platformelor online care își furnizează serviciile unui număr mediu lunar de destinatari activi ai serviciilor în Uniune mai mare sau egal cu 45 de milioane, calculat în conformitate cu metodologia stabilită în actele delegate menționate la alineatul (3).

2. Comisia trebuie să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 69 pentru a ajusta numărul mediu lunar al destinatarilor serviciului în Uniune menționat la alineatul (1), în cazul în care populația Uniunii crește sau scade cu cel puțin 5 % în raport cu populația din 2020 sau, după ajustarea prin intermediul unui act delegat, a populației Uniunii în anul în care a fost adoptat cel mai recent act delegat. În acest caz, Comisia ajustează numărul astfel încât să corespundă unui procent de 10 % din populația Uniunii în anul în care adoptă actul delegat, rotunjit în sus sau în jos astfel încât numărul să poată fi exprimat în milioane.

3. Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 69, după consultarea comitetului, pentru a stabili o metodologie specifică pentru calcularea numărului mediu lunar de destinatari activi ai serviciului în Uniune, în sensul alineatului (1). Metodologia trebuie să precizeze, în special, modul de determinare a populației Uniunii și criteriile de determinare a destinatarilor activi medii lunari ai serviciului în Uniune, ținând seama de diferitele caracteristici de accesibilitate.

4. Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire trebuie să verifice, cel puțin o dată la șase luni, dacă numărul mediu lunar de destinatari activi ai serviciului din Uniune al platformelor online aflate în jurisdicția sa este egal sau mai mare decât numărul menționat la alineatul (1). Pe baza acestei verificări, coordonatorul serviciilor digitale din locul de stabilire adoptă o decizie prin care desemnează platforma online ca platformă online foarte mare în sensul prezentului regulament sau prin care pune capăt desemnării respective și comunică decizia respectivă, fără întârzieri nejustificate, platformei online în cauză și Comisiei.

   Comisia se asigură că lista platformelor online desemnate drept platforme online foarte mari este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și actualizează lista respectivă. Obligațiile prevăzute în prezenta secțiune se aplică, respectiv încetează să se aplice platformelor online foarte mari în cauză după patru luni de la publicarea listei respective.

Articolul 26
Evaluarea riscurilor

1. Platformele online foarte mari trebuie să identifice, să analizeze și să evalueze, de la data aplicării menționată la articolul 25 alineatul (4) al doilea paragraf, cel puțin o

dată pe an, orice riscuri sistemice semnificative care decurg din funcționarea și utilizarea serviciilor lor în Uniune. Evaluarea riscurilor trebuie să fie specifică serviciilor lor și trebuie să includă următoarele riscuri sistemice:

(a) diseminarea de conținut ilegal prin intermediul serviciilor lor;

(b) orice efecte negative asupra exercitării drepturilor fundamentale în ceea ce privește respectarea vieții private și de familie, a libertății de exprimare și de informare, interzicerea discriminării și drepturile copilului, astfel cum sunt consacrate la articolele 7, 11, 21 și, respectiv, 24 din cartă;

(c) manipularea intenționată a serviciului lor, inclusiv prin utilizarea neautentică sau exploatarea automatizată a serviciului, cu efect negativ real sau previzibil asupra protecției sănătății publice, a minorilor, a discursului civic ori cu efecte reale sau previzibile legate de procesele electorale și siguranța publică.

2. Atunci când efectuează evaluări ale riscurilor, platformele online foarte mari trebuie să ia în considerare, în special, modul în care sistemele lor de moderare a conținutului, sistemele lor de recomandare și sistemele lor de selectare și afișare a publicității influențează oricare dintre riscurile sistemice menționate la alineatul (1), inclusiv diseminarea potențial rapidă și pe scară largă a conținutului ilegal și a informațiilor incompatibile cu condițiile lor generale de utilizare.

Articolul 27
Atenuarea riscurilor

1. Platformele online foarte mari trebuie să instituie măsuri de atenuare rezonabile, proporționale și eficace, adaptate la riscurile sistemice specifice identificate în temeiul articolului 26. Aceste măsuri pot include, după caz:

(a) adaptarea sistemelor de moderare a conținutului sau de recomandare, a proceselor lor decizionale, a caracteristicilor sau a funcționării serviciilor lor ori a condițiilor generale de utilizare;

(b) măsuri specifice menite să limiteze afișarea comunicărilor cu caracter publicitar asociate serviciului pe care îl furnizează platformele online foarte mari;

(c) consolidarea proceselor interne sau a supravegherii oricăreia dintre activitățile platformelor online foarte mari, în special în ceea ce privește detectarea riscurilor sistemice;

(d) inițierea sau ajustarea cooperării cu notificatorii de încredere în conformitate cu articolul 19;

(e) inițierea sau ajustarea cooperării cu alte platforme online prin intermediul codurilor de conduită și al protocoalelor pentru situații de criză menționate la articolul 35 și, respectiv, la articolul 37.

2. Comitetul, în cooperare cu Comisia, trebuie să publice rapoarte cuprinzătoare, o dată pe an, care trebuie să includă următoarele:

(a) identificarea și evaluarea celor mai importante și recurente riscuri sistemice raportate de platformele online foarte mari sau identificate prin alte surse de informații, în special cele prevăzute în conformitate cu articolele 31 și 33;

(b) cele mai bune practici pentru platformele online foarte mari în vederea atenuării riscurilor sistemice identificate.

3. Comisia, în cooperare cu coordonatorii serviciilor digitale, poate emite orientări generale privind aplicarea alineatului (1) în ceea ce privește riscurile specifice, mai ales pentru a prezenta cele mai bune practici și a recomanda posibile măsuri, ținând seama în mod corespunzător de posibilele consecințe ale măsurilor asupra drepturilor fundamentale consacrate în cartă ale tuturor părților implicate. Atunci când elaborează orientările respective, Comisia trebuie să organizeze consultări publice.

Articolul 28
Auditul independent

1. Platformele online foarte mari trebuie să facă obiectul, pe propria cheltuială și cel puțin o dată pe an, al unor audituri de evaluare a conformității cu următoarele:

   (a) obligațiile prevăzute în capitolul III;

   (b) orice angajamente asumate în temeiul codurilor de conduită menționate la articolele 35 și 36 și al protocoalelor pentru situații de criză menționate la articolul 37.

2. Auditurile efectuate în temeiul alineatului (1) trebuie să fie efectuate de organizații care:

   (a) sunt independente de platforma online foarte mare în cauză;

   (b) au expertiză dovedită în domeniul gestionării riscurilor, competențe și capacități tehnice;

   (c) și-au dovedit obiectivitatea și etica profesională, în special prin respectarea codurilor de practică sau a standardelor corespunzătoare.

3. Organizațiile care efectuează auditurile trebuie să redacteze un raport de audit pentru fiecare audit. Raportul trebuie întocmit în scris și trebuie să includă cel puțin următoarele elemente:

   (a) numele, adresa și punctul de contact al platformei online foarte mari care face obiectul auditului și perioada acoperită;

   (b) numele și adresa organizației care efectuează auditul;

   (c) o descriere a elementelor specifice auditate și metodologia aplicată;

   (d) o descriere a principalelor constatări ale auditului;

   (e) o opinie de audit cu privire la respectarea de către platforma online foarte mare care face obiectul auditului a obligațiilor și a angajamentelor menționate la alineatul (1), care poate să fie pozitivă, cu observații sau negativă;

   (f) în cazul în care opinia de audit nu este pozitivă, recomandări operaționale privind măsuri specifice de asigurare a conformității.

4. Platformele online foarte mari care primesc un raport de audit care nu este pozitiv trebuie să țină seama în mod corespunzător de recomandările operaționale care le sunt adresate, în vederea luării măsurilor necesare pentru a le pune în aplicare. În termen de o lună de la primirea respectivelor recomandări, platformele online foarte mari care primesc un raport de audit care nu este pozitiv trebuie să adopte un raport privind punerea în aplicare a măsurilor recomandate în urma auditului. În cazul în care nu pun în aplicare recomandările operaționale, platformele online foarte mari care primesc un raport de audit care nu este pozitiv trebuie să justifice în raportul privind punerea în aplicare a măsurilor recomandate în urma auditului motivele

pentru care nu au pus în aplicare recomandările operaționale și trebuie să prezinte eventualele măsuri alternative pe care le-au luat pentru a remedia orice cazuri de neconformitate identificate.

Articolul 29
Sistemele de recomandare

1. Platformele online foarte mari care utilizează sisteme de recomandare trebuie să stabilească în condițiile lor generale de utilizare, într-un mod clar, accesibil și ușor de înțeles, principalii parametri utilizați în sistemele lor de recomandare, precum și orice opțiuni prin care destinatarii serviciului pot modifica sau influența parametrii principali care este posibil să fi fost puși la dispoziție de platforme, inclusiv cel puțin o opțiune care nu se bazează pe crearea de profiluri, în sensul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/679.

2. În cazul în care sunt disponibile mai multe opțiuni în temeiul alineatului (1), platformele online foarte mari trebuie să ofere o funcționalitate ușor accesibilă pe interfața lor online care să îi permită destinatarului serviciului să selecteze și să modifice în orice moment opțiunea preferată pentru fiecare dintre sistemele de recomandare care determină ordinea relativă a informațiilor care le sunt prezentate.

Articolul 30
Obligații suplimentare în materie de transparență a publicității online

1. Platformele online foarte mari care afișează publicitate pe interfețele lor online trebuie să compileze și să pună la dispoziția publicului, prin intermediul interfețelor de programare a aplicațiilor, un registru care să conțină informațiile menționate la alineatul (2), pe o durată de până la un an după ce anunțul publicitar a fost afișat ultima dată pe interfețele lor online. Platformele online foarte mari trebuie să se asigure că registrul nu conține date cu caracter personal ale destinatarilor serviciului cărora le-a fost sau le-ar fi putut fi afișat anunțul.

2. Registrul trebuie să includă cel puțin toate informațiile următoare:

   (a) conținutul comunicării cu caracter publicitar;

   (b) persoana fizică sau juridică în numele căreia este afișată comunicarea cu caracter publicitar;

   (c) perioada în care a fost afișată comunicarea cu caracter publicitar;

   (d) dacă se dorea în mod special afișarea comunicării cu caracter publicitar unuia sau mai multor grupuri specifice de destinatari ai serviciului și, dacă da, principalii parametri utilizați în acest scop;

   (e) numărul total de destinatari ai serviciului cărora le-a fost afișată comunicarea cu caracter publicitar și, după caz, numărul total pentru grupul sau grupurile de destinatari cărora li s-a adresat în mod specific comunicarea cu caracter publicitar.

Articolul 31
Accesul la date și controlul acestora

1. Platformele online foarte mari trebuie să îi ofere coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire sau Comisiei, la cererea motivată a acestora și într-un termen

rezonabil, indicat în cerere, acces la datele necesare pentru monitorizarea și evaluarea conformității cu prezentul regulament. Respectivul coordonator al serviciilor digitale și Comisia trebuie să utilizeze datele în cauză numai în scopurile respective.

2. La cererea motivată a coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire sau a Comisiei, platformele online foarte mari trebuie să ofere, într-un termen rezonabil, specificat în cerere, acces la date cercetătorilor agreați care îndeplinesc cerințele de la alineatul (4) de la prezentul articol, în unicul scop de a desfășura activități de cercetare care contribuie la identificarea și înțelegerea riscurilor sistemice, astfel cum sunt prevăzute la articolul 26 alineatul (1).

3. Platformele online foarte mari trebuie să ofere acces la date în temeiul alineatelor (1) și (2) prin intermediul bazelor de date online sau al interfețelor de programare a aplicațiilor, după caz.

4. Pentru a fi agreați, cercetătorii trebuie să fie afiliați instituțiilor academice, să nu aibă interese comerciale, să aibă experiență dovedită în domeniile legate de riscurile investigate sau metodologiile de cercetare conexe și trebuie să se angajeze să respecte cerințele specifice de securitate și confidențialitate a datelor corespunzătoare fiecărei cereri și să aibă capacitatea de a da curs acestui angajament.

5. După consultarea comitetului, Comisia adoptă acte delegate care stabilesc condițiile tehnice în care platformele online foarte mari vor face schimb de date în temeiul alineatelor (1) și (2), precum și scopurile în care pot fi utilizate datele. Actele delegate respective trebuie să stabilească condițiile specifice în care un astfel de schimb de date cu cercetătorii agreați poate avea loc în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679, ținând seama de drepturile și interesele platformelor online foarte mari și ale destinatarilor serviciului în cauză, inclusiv de protecția informațiilor confidențiale, în special a secretelor comerciale, și menținând securitatea serviciilor platformelor.

6. În termen de 15 zile de la primirea unei cereri prevăzute la alineatele (1) și (2), o platformă online foarte mare poate solicita coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire sau Comisiei, după caz, să modifice cererea, în cazul în care consideră că nu este în măsură să acorde acces la datele solicitate din unul dintre următoarele două motive:

   (a) nu are acces la date;

   (b) acordarea accesului la date va conduce la vulnerabilități semnificative la adresa securității serviciului sau a protecției informațiilor confidențiale, în special a secretelor comerciale.

7. Cererile de modificare în temeiul alineatului (6) litera (b) trebuie să conțină propuneri pentru unul sau mai multe mijloace alternative prin care se poate acorda acces la datele solicitate sau la alte date care sunt adecvate și suficiente pentru scopul cererii.

   Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire sau Comisia trebuie să decidă cu privire la cererea de modificare în termen de 15 zile și să comunice platformei online foarte mari decizia sa și, dacă este cazul, cererea modificată și noul termen pentru a se conforma cererii.

Articolul 32
Coordonatorii funcției de conformitate

1. Platformele online foarte mari trebuie să desemneze unul sau mai mulți coordonatori ai funcției de conformitate care să răspundă de monitorizarea conformității platformelor cu prezentul regulament.

2. Platformele online foarte mari trebuie să desemneze drept coordonatori ai funcției de conformitate numai persoanele care au calificările profesionale, cunoștințele, experiența și capacitatea necesare pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la alineatul (3). Coordonatorii funcției de conformitate pot fi membri ai personalului platformei online foarte mari în cauză sau pot îndeplini aceste sarcini în baza unui contract cu respectiva platformă.

3. Coordonatorii funcției de conformitate au următoarele sarcini:

   (a) cooperarea cu coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire și cu Comisia în sensul prezentului regulament;

   (b) organizarea și supravegherea activităților platformei online foarte mari legate de auditul independent în temeiul articolului 28;

   (c) informarea și consilierea conducerii și a angajaților platformei online foarte mari cu privire la obligațiile relevante în temeiul prezentului regulament;

   (d) monitorizarea respectării de către platforma online foarte mare a obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.

4. Platformele online foarte mari trebuie să ia măsurile necesare astfel încât coordonatorii funcției de conformitate să își poată îndeplini sarcinile în mod independent.

5. Platformele online foarte mari trebuie să comunice numele și datele de contact ale coordonatorului funcției de conformitate coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și Comisiei.

6. Platformele online foarte mari trebuie să îl sprijine pe coordonatorul funcției de conformitate în îndeplinirea sarcinilor sale și trebuie să îi pună la dispoziție resursele necesare pentru îndeplinirea în mod adecvat a sarcinilor respective. Coordonatorul funcției de conformitate răspunde direct în fața celui mai înalt nivel al conducerii platformei.

Articolul 33
Obligațiile de raportare în materie de transparență ale platformelor online foarte mari

1. Platformele online foarte mari trebuie să publice rapoartele menționate la articolul 13 în termen de șase luni de la data aplicării menționate la articolul 25 alineatul (4) și, ulterior, la fiecare șase luni.

2. Pe lângă rapoartele prevăzute la articolul 13, platformele online foarte mari trebuie să pună la dispoziția publicului și să transmită coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și Comisiei, cel puțin o dată pe an și în termen de 30 de zile de la adoptarea raportului privind punerea în aplicare a măsurilor recomandate în urma auditului prevăzut la articolul 28 alineatul (4):

   (a) un raport care prezintă rezultatele evaluării riscurilor în temeiul articolului 26;

(b) măsurile aferente de atenuare a riscurilor identificate și puse în aplicare în temeiul articolului 27;

(c) raportul de audit prevăzut la articolul 28 alineatul (3);

(d) raportul privind punerea în aplicare a măsurilor recomandate în urma auditului prevăzut la articolul 28 alineatul (4).

3. În cazul în care o platformă online foarte mare consideră că publicarea de informații în temeiul alineatului (2) poate avea ca rezultat divulgarea de informații confidențiale ale platformei respective sau ale destinatarilor serviciului, poate cauza vulnerabilități semnificative în ceea ce privește securitatea serviciului său, poate submina securitatea publică sau poate aduce un prejudiciu destinatarilor, platforma poate elimina aceste informații din rapoarte. În acest caz, platforma respectivă trebuie să transmită rapoartele complete coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și Comisiei, însoțite de o expunere a motivelor care justifică motivele pentru care informațiile au fost eliminate din rapoartele publice.

SECȚIUNEA 5
ALTE DISPOZIȚII PRIVIND OBLIGAȚIILE DE DILIGENȚĂ

Articolul 34
Standarde

1. Comisia sprijină și promovează elaborarea și punerea în aplicare de standarde sectoriale voluntare stabilite de organismele de standardizare europene și internaționale relevante, cel puțin pentru următoarele:

(a) transmiterea electronică a notificărilor în temeiul articolului 14;

(b) transmiterea electronică a notificărilor de către notificatorii de încredere în temeiul articolului 19, inclusiv prin interfețe de programare a aplicațiilor;

(c) interfețe specifice, inclusiv interfețe de programare a aplicațiilor, pentru a facilita respectarea obligațiilor prevăzute la articolele 30 și 31;

(d) auditarea platformelor online foarte mari în temeiul articolului 28;

(e) interoperabilitatea registrelor cu evidența comunicărilor cu caracter publicitar menționate la articolul 30 alineatul (2);

(f) transmiterea de date între intermediarii de publicitate în sprijinul obligațiilor în materie de transparență în temeiul articolului 24 literele (b) și (c).

2. Comisia sprijină actualizarea standardelor în lumina evoluțiilor tehnologice și a comportamentului destinatarilor serviciilor în cauză.

Articolul 35
Codurile de conduită

1. Comisia și comitetul încurajează și facilitează elaborarea de coduri de conduită la nivelul Uniunii care să contribuie la aplicarea corespunzătoare a prezentului regulament, ținând seama mai ales de provocările specifice legate de abordarea diferitelor tipuri de conținut ilegal și a riscurilor sistemice, în conformitate cu legislația Uniunii, în particular în ceea ce privește concurența și protecția datelor cu caracter personal.

2. În cazul în care apare un risc sistemic semnificativ în sensul articolului 26 alineatul (1) care afectează mai multe platforme online foarte mari, Comisia poate invita platformele online foarte mari în cauză, alte platforme online foarte mari, alte platforme online și alți furnizori de servicii intermediare, după caz, precum și organizațiile societății civile și alte părți interesate să participe la elaborarea codurilor de conduită, inclusiv prin stabilirea unor angajamente de a lua măsuri specifice de atenuare a riscurilor, precum și a unui cadru de raportare periodică cu privire la orice măsuri luate și la rezultatele acestora.

3. Atunci când pun în aplicare alineatele (1) și (2), Comisia și comitetul trebuie să se asigure că codurile de conduită stabilesc în mod clar obiectivele, conțin indicatori-cheie de performanță pentru a măsura realizarea obiectivelor respective și țin seama în mod corespunzător de nevoile și interesele tuturor părților interesate, inclusiv ale cetățenilor, la nivelul Uniunii. Comisia și comitetul trebuie, de asemenea, să se asigure că participanții prezintă periodic rapoarte Comisiei și coordonatorilor serviciilor digitale din țara de stabilire cu privire la eventualele măsurile luate și rezultatele acestora, astfel cum sunt măsurate în raport cu indicatorii-cheie de performanță pe care îi conțin.

4. Comisia și comitetul trebuie să evalueze dacă codurile de conduită îndeplinesc obiectivele menționate la alineatele (1) și (3) și trebuie să monitorizeze și să analize periodic îndeplinirea obiectivelor respectivelor coduri. Comisia și comitetul trebuie să își publice concluziile.

5. Comitetul trebuie să monitorizeze și să evalueze periodic îndeplinirea obiectivelor codurilor de conduită, în raport cu indicatorii-cheie de performanță prevăzuți de coduri.

Articolul 36
Coduri de conduită pentru publicitatea online

1. Pe lângă cerințele prevăzute la articolele 24 și 30, Comisia trebuie să încurajeze și să faciliteze elaborarea de coduri de conduită la nivelul Uniunii între platformele online și alți furnizori de servicii relevanți, cum ar fi furnizorii de servicii intermediare de publicitate online sau organizațiile care îi reprezintă pe destinatarii serviciului și organizațiile societății civile sau autoritățile relevante, pentru a contribui la o mai mare transparență a publicității online.

2. Comisia trebuie să se asigure că codurile de conduită urmăresc transmiterea eficace a informațiilor, cu respectarea deplină a drepturilor și intereselor tuturor părților implicate, precum și crearea unui mediu concurențial, transparent și echitabil în publicitatea online, în conformitate cu legislația Uniunii și cu legislația națională, în special în ceea ce privește concurența și protecția datelor cu caracter personal. Comisia trebuie să se asigure că codurile de conduită abordează cel puțin:

   (a) transmiterea informațiilor deținute de furnizorii de servicii intermediare de publicitate online către destinatarii serviciului în ceea ce privește cerințele prevăzute la articolul 24 literele (b) și (c);

   (b) transmiterea informațiilor deținute de furnizorii de servicii intermediare de publicitate online către registre în temeiul articolului 30.

3. Comisia trebuie să încurajeze elaborarea de coduri de conduită în termen de un an de la data aplicării prezentului regulament și aplicarea lor în termen de cel mult șase luni de la data respectivă.

Articolul 37
Protocoale pentru situații de criză

1. Comitetul poate recomanda Comisiei să inițieze elaborarea, în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4), a unor protocoale pentru situații de criză care să abordeze situații de criză strict limitate la circumstanțe extraordinare care afectează siguranța publică sau sănătatea publică.

2. Comisia trebuie să încurajeze și să faciliteze participarea platformelor online foarte mari și, după caz, a altor platforme online, cu implicarea Comisiei, la elaborarea, testarea și aplicarea respectivelor protocoale pentru situații de criză, care includ una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

   (a) afișarea de informații vizibile privind situația de criză, furnizate de autoritățile statelor membre sau de autoritățile de la nivelul Uniunii;

   (b) asigurarea faptului că punctul de contact menționat la articolul 10 este responsabil cu gestionarea crizelor;

   (c) după caz, să adapteze resursele dedicate respectării obligațiilor prevăzute la articolele 14, 17, 19, 20 și 27 la nevoile create de situația de criză.

3. Comisia poate implica, după caz, autoritățile statelor membre și organele, oficiile și agențiile Uniunii în elaborarea, testarea și supravegherea aplicării protocoalelor pentru situații de criză. Atunci când este necesar și oportun, Comisia poate, de asemenea, să implice organizațiile societății civile sau alte organizații relevante în elaborarea protocoalelor pentru situații de criză.

4. Comisia trebuie să se asigure că protocoalele pentru situații de criză stabilesc în mod clar toate elementele următoare:

   (a) parametrii specifici pentru a determina care este circumstanța excepțională specifică pe care protocolul pentru situații de criză urmărește să o abordeze și obiectivele pe care le urmărește;

   (b) rolul fiecărui participant și măsurile pe care trebuie să le pună în aplicare pentru pregătirea activării protocolului și după activarea protocolului pentru situații de criză;

   (c) o procedură clară care să stabilească momentul în care urmează să fie activat protocolul pentru situații de criză;

   (d) o procedură clară care să stabilească perioada în care trebuie luate măsurile de întreprins ca urmare a activării protocolului pentru situații de criză, această perioadă trebuind să se limiteze la strictul necesar pentru abordarea circumstanțelor extraordinare specifice în cauză;

   (e) garanții care să abordeze efectele negative asupra exercitării drepturilor fundamentale consacrate în cartă, în special a libertății de exprimare și de informare și a dreptului la nediscriminare;

   (f) un proces de raportare publică cu privire la măsurile luate, durata și rezultatele acestora, care să se desfășoare la încetarea situației de criză.

5. În cazul în care Comisia consideră că un protocol pentru situații de criză nu remediază în mod eficace situația de criză sau nu garantează exercitarea drepturilor fundamentale, astfel cum se menționează la alineatul (4) litera (e), Comisia poate

solicita participanților să revizuiască protocolul pentru situații criză, inclusiv prin adoptarea de măsuri suplimentare.

Capitolul IV
Punere în aplicare, cooperare, sancțiuni și asigurarea respectării

SECȚIUNEA 1
AUTORITĂȚILE COMPETENTE ȘI COORDONATORII NAȚIONALI AI SERVICIILOR DIGITALE

Articolul 38
Autoritățile competente și coordonatorii serviciilor digitale

1. Statele membre trebuie să desemneze una sau mai multe autorități competente ca fiind responsabile cu aplicarea și asigurarea respectării prezentului regulament (denumite în continuare „autoritățile competente”).

2. Statele membre trebuie să desemneze una dintre autoritățile competente în calitate de coordonator al serviciilor digitale. Coordonatorul serviciilor digitale trebuie să fie responsabil de toate aspectele legate de aplicarea și asigurarea respectării prezentului regulament în statul membru respectiv, cu excepția cazului în care statul membru în cauză a încredințat anumite sarcini sau sectoare specifice altor autorități competente. Coordonatorul serviciilor digitale trebuie, în orice caz, să fie responsabil de asigurarea coordonării la nivel național a aspectelor respective și de contribuția la aplicarea și asigurarea respectării eficace și consecvente a prezentului regulament în întreaga Uniune.

   În acest scop, coordonatorii serviciilor digitale trebuie să coopereze între ei, cu alte autorități naționale competente, cu comitetul și cu Comisia, fără a aduce atingere posibilității ca statele membre să prevadă schimburi periodice de opinii cu alte autorități, atunci când acest lucru este relevant pentru îndeplinirea sarcinilor acestor alte autorități și ale coordonatorului serviciilor digitale.

   În cazul în care, pe lângă coordonatorul serviciilor digitale, un stat membru desemnează mai multe autorități competente, statul membru trebuie să se asigure că sarcinile autorităților respective și ale coordonatorului serviciilor digitale sunt clar definite și că aceștia cooperează îndeaproape și eficace în îndeplinirea sarcinilor care le revin. Statul membru în cauză trebuie să comunice Comisiei și comitetului numele celorlalte autorități competente, precum și sarcinile care le revin.

3. Statele membre trebuie să desemneze coordonatorii serviciilor digitale în termen de două luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

   Statele membre trebuie să pună la dispoziția publicului și să comunice Comisiei și comitetului denumirea autorității competente pe care au desemnat-o drept coordonator al serviciilor digitale și informații cu privire la modul în care poate fi contactat coordonatorul.

4. Cerințele aplicabile coordonatorilor serviciilor digitale prevăzute la articolele 39, 40 și 41 se aplică, de asemenea, oricăror alte autorități competente desemnate de statele membre în temeiul alineatului (1).

Articolul 39
Cerințe cu privire la coordonatorii serviciilor digitale

1. Statele membre trebuie să se asigure că coordonatorii lor ai serviciilor digitale își îndeplinesc sarcinile care le revin în temeiul prezentului regulament în mod imparțial, transparent și în timp util. Statele membre trebuie să se asigure că coordonatorii serviciilor digitale dispun de resurse tehnice, financiare și umane adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile.

2. Atunci când își îndeplinesc sarcinile și își exercită competențele în conformitate cu prezentul regulament, coordonatorii serviciilor digitale trebuie să acționeze în deplină independență. Coordonatorii serviciilor digitale trebuie protejați de orice influență externă, indiferent dacă aceasta este directă sau indirectă, și nu trebuie să solicite și nici să accepte instrucțiuni de la nicio altă autoritate publică sau parte privată.

3. Alineatul (2) nu aduce atingere sarcinilor coordonatorilor serviciilor digitale din cadrul sistemului de supraveghere și de asigurare a respectării legislației prevăzut în prezentul regulament și nici cooperării cu alte autorități competente în conformitate cu articolul 38 alineatul (2). Alineatul (2) nu împiedică supravegherea autorităților în cauză în conformitate cu dreptul constituțional național.

Articolul 40
Competență

1. Statul membru în care se află sediul principal al furnizorului de servicii intermediare trebuie să aibă competență în sensul capitolelor III și IV din prezentul regulament.

2. În sensul capitolelor III și IV, se consideră că un furnizor de servicii intermediare care nu are un sediu în Uniune, dar care oferă servicii în Uniune intră în sfera de competență a statului membru în care își are reședința sau este stabilit reprezentantul legal al furnizorului de servicii intermediare.

3. Dacă furnizorul de servicii intermediare nu numește un reprezentant legal în conformitate cu articolul 11, toate statele membre vor avea competență în senul capitolelor III și IV. În cazul în care un stat membru decide să își exercite competența în temeiul prezentului alineat, statul membru trebuie să informeze toate celelalte state membre și să se asigure că este respectat principiul *ne bis in idem*.

4. Alineatele (1), (2) și (3) nu aduc atingere articolului 50 alineatul (4) al doilea paragraf, articolului 51 alineatul (2) al doilea paragraf și nici sarcinilor și competențelor Comisiei prevăzute în secțiunea 3.

Articolul 41
Competențele coordonatorilor serviciilor digitale

1. Atunci când este necesar pentru a-și îndeplini sarcinile, coordonatorii serviciilor digitale trebuie să aibă cel puțin următoarele competențe de investigare în ceea ce privește conduita furnizorilor de servicii intermediare care intră în jurisdicția statului lor membru:

   (a) competența de a solicita furnizorilor respectivi, precum și altor persoane care acționează în scopuri legate de activitatea lor comercială, economică, meșteșugărească sau profesională care pot avea cunoștință în mod rezonabil de informații referitoare la o presupusă încălcare a prezentului regulament,

inclusiv organizațiilor care efectuează auditurile menționate la articolul 28 și la articolul 50 alineatul (3), să furnizeze informațiile respective într-un termen rezonabil;

(b) competența de a efectua verificări la fața locului în orice incinte pe care le folosesc furnizorii respectivi sau persoanele respective în scopuri legate de activitatea lor comercială, economică, meșteșugărească sau profesională sau de a solicita altor autorități publice să facă acest lucru, pentru a examina, a confisca, a efectua sau a obține copii ale informațiilor referitoare la o presupusă încălcare, sub orice formă, indiferent de mediul de stocare;

(c) competența de a solicita oricărui membru al personalului sau oricărui reprezentant al furnizorilor sau persoanelor respective explicații cu privire la orice informații referitoare la o presupusă încălcare și de a înregistra răspunsurile.

2. Atunci când este necesar pentru a-și îndeplini sarcinile, coordonatorii serviciilor digitale trebuie să aibă cel puțin următoarele competențe de asigurare a aplicării legii în ceea ce privește furnizorii de servicii intermediare care intră în jurisdicția statului lor membru:

(a) competența de a accepta angajamentele oferite de furnizorii respectivi în ceea ce privește respectarea de către aceștia a prezentului regulament și de a conferi caracter obligatoriu angajamentelor respective;

(b) competența de a ordona încetarea încălcărilor și, după caz, de a impune măsuri corective proporționale cu încălcarea și necesare pentru a pune capăt efectiv încălcării;

(c) competența de a impune amenzi în conformitate cu articolul 42 pentru nerespectarea prezentului regulament, inclusiv pentru nerespectarea oricărora dintre ordinele emise în temeiul alineatului (1);

(d) competența de a impune penalități cu titlu cominatoriu în conformitate cu articolul 42 pentru a se asigura că se pune capăt încălcării în conformitate cu un ordin emis în temeiul literei (b) de la prezentul alineat sau pentru nerespectarea oricăruia dintre ordinele emise în temeiul alineatului (1);

(e) competența de a adopta măsuri provizorii pentru a evita riscul unui prejudiciu grav.

În ceea ce privește literele (c) și (d) de la primul paragraf, coordonatorii serviciilor digitale trebuie să aibă, de asemenea, competențele de asigurare a aplicării legii prevăzute la literele respective în ceea ce privește celelalte persoane menționate la alineatul (1) în caz de nerespectare de către acestea a unui ordin care le-a fost emis în temeiul alineatului respectiv. Coordonatorii serviciilor digitale exercită respectivele competențe de asigurare a aplicării legii numai după ce au furnizat în timp util persoanelor respective toate informațiile relevante referitoare la ordinele respective, inclusiv perioada de timp aplicabilă, amenzile sau penalitățile cu titlu cominatoriu care pot fi impuse în caz de nerespectare și căile de atac.

3. Atunci când este necesar pentru a-și îndeplini sarcinile, în cazul în care au fost epuizate toate celelalte competențe în temeiul prezentului articol menite să asigure încetarea încălcării, în cazul în care încălcarea persistă și cauzează prejudicii grave care nu pot fi evitate prin exercitarea altor competențe disponibile în temeiul legislației Uniunii sau al legislației naționale, coordonatorii serviciilor digitale

trebuie să aibă, de asemenea, în ceea ce privește furnizorii de servicii intermediare care intră în jurisdicția statului membru al coordonatorului serviciilor digitale competența de a lua următoarele măsuri:

(a) să solicite organului de conducere al furnizorului ca, într-un termen rezonabil, să examineze situația, să adopte și să prezinte un plan de acțiune care să descrie măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării, să se asigure că furnizorul ia măsurile respective și să prezinte rapoarte cu privire la măsurile luate;

(b) să solicite autorității judiciare competente din statul membru în cauză să dispună restricționarea temporară a accesului destinatarilor serviciului vizat de încălcare sau, numai în cazul în care acest lucru nu este fezabil din punct de vedere tehnic, la interfața online a furnizorului de servicii intermediare pe care are loc încălcarea, atunci când coordonatorul serviciilor digitale consideră că furnizorul nu a respectat în mod suficient cerințele de la litera (a), că încălcarea persistă și cauzează un prejudiciu grav și că încălcarea presupune o infracțiune gravă care implică o amenințare la adresa vieții sau a siguranței persoanelor.

Cu excepția cazului în care acționează la cererea Comisiei menționată la articolul 65, înainte de a trimite cererea menționată la litera (b) primul paragraf, coordonatorul serviciilor digitale trebuie să invite părțile interesate să prezinte observații scrise într-un termen care nu trebuie să fie mai scurt de două săptămâni, descriind măsurile pe care intenționează să le solicite și identificând destinatarul sau destinatarii vizați. Furnizorul, destinatarul sau destinatarii vizați și orice alt terț care demonstrează un interes legitim au dreptul de a participa la procedura desfășurată de autoritatea judiciară competentă. Orice măsură dispusă trebuie să fie proporțională cu natura, gravitatea, recurența și durata încălcării, fără a restricționa în mod nejustificat accesul destinatarilor serviciului în cauză la informații legale.

Restricția trebuie impusă pe o perioadă de patru săptămâni, sub rezerva posibilității ca, prin ordinul său, autoritatea judiciară competentă să permită coordonatorului serviciilor digitale să prelungească perioada respectivă cu perioade suplimentare având aceeași durată, sub rezerva unui număr maxim de prelungiri stabilit de autoritatea judiciară respectivă. Având în vedere drepturile și interesele tuturor părților afectate de restricție și toate circumstanțele relevante, inclusiv orice informație pe care furnizorul, destinatarul sau destinatarii și orice alt terț care a demonstrat un interes legitim i-o poate furniza, coordonatorul serviciilor digitale prelungește perioada numai în cazul în care consideră că au fost îndeplinite ambele condiții de mai jos:

(a) furnizorul nu a luat măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării;

(b) restricția temporară nu restricționează în mod nejustificat accesul destinatarilor serviciului la informații legale, având în vedere numărul destinatarilor afectați și existența unor alternative adecvate și ușor accesibile.

În cazul în care coordonatorul serviciilor digitale consideră că aceste două condiții au fost îndeplinite, dar nu mai poate prelungi perioada în temeiul celui de al treilea paragraf, coordonatorul serviciilor digitale trebuie să depună o nouă cerere la autoritatea judiciară competentă, astfel cum se menționează la litera (b) primul paragraf.

4. Competențele enumerate la alineatele (1), (2) și (3) nu aduc atingere secțiunii 3.

5. Măsurile luate de coordonatorii serviciilor digitale în exercitarea competențelor lor enumerate la alineatele (1), (2) și (3) trebuie să fie eficace, disuasive și proporționale,

ținând seama în special de natura, gravitatea, recurența și durata încălcării sau a presupusei încălcări la care se referă măsurile respective, precum și capacitatea economică, tehnică și operațională a furnizorului de servicii intermediare în cauză, dacă este cazul.

6. Statele membre trebuie să se asigure că exercitarea competențelor în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) face obiectul unor garanții adecvate prevăzute în legislația națională aplicabilă, în conformitate cu carta și cu principiile generale ale dreptului Uniunii. În particular, măsurile respective trebuie luate numai în conformitate cu dreptul la respectarea vieții private și cu dreptul la apărare, inclusiv cu dreptul de a fi ascultat și dreptul de acces la dosar, și sub rezerva dreptului tuturor părților afectate la o cale de atac eficace.

Articolul 42
Sancțiuni

1. Statele membre trebuie să adopte regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării prezentului regulament de către furnizorii de servicii intermediare din jurisdicția lor și trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora în conformitate cu articolul 41.

2. Sancțiunile trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive. Statele membre trebuie să informeze Comisia cu privire la regimurile și măsurile respective și trebuie să o informeze fără întârziere cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.

3. Statele membre trebuie să se asigure că valoarea maximă a sancțiunilor impuse pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament nu depășește 6 % din venitul anual sau din cifra de afaceri anuală a furnizorului de servicii intermediare în cauză. Sancțiunile pentru furnizarea de informații incorecte, incomplete sau înșelătoare, pentru lipsa unui răspuns sau pentru nerectificarea informațiilor incorecte, incomplete sau înșelătoare și pentru refuzarea efectuării verificării la fața locului nu trebuie să depășească 1 % din venitul anual sau din cifra de afaceri anuală a furnizorului în cauză.

4. Statele membre trebuie să se asigure că valoarea maximă a penalităților cu titlu cominatoriu nu depășește pe zi 5 % din cifra de afaceri zilnică medie a furnizorului de servicii intermediare în cauză pe exercițiul financiar precedent, calculată de la data specificată în decizia în cauză.

Articolul 43
Dreptul de a depune o plângere

Destinatarii serviciului au dreptul de a depune plângeri împotriva furnizorilor de servicii intermediare, întemeiate pe încălcarea prezentului regulament, la coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care își au reședința sau sunt stabiliți destinatarii. Coordonatorul serviciilor digitale analizează plângerea și, dacă este cazul, o transmite coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire. În cazul în care plângerea intră în sfera de responsabilitate a unei alte autorități competente din statul său membru, coordonatorul serviciilor digitale care primește plângerea o transmite autorității respective.

Articolul 44
Rapoarte de activitate

1. Coordonatorii serviciilor digitale întocmesc un raport anual cu privire la activitățile desfășurate în temeiul prezentului regulament. Aceste rapoarte anuale se pun la dispoziția publicului și se transmit Comisiei și comitetului.

2. Raportul anual conține cel puțin următoarele informații:

   (a) numărul și obiectul ordinelor de a acționa împotriva conținutului ilegal și ale ordinelor de a furniza informații emise în conformitate cu articolele 8 și 9 de către orice autoritate judiciară sau administrativă națională a statului membru al coordonatorului serviciilor digitale în cauză;

   (b) acțiunile întreprinse pentru a da curs acestor ordine, astfel cum au fost comunicate coordonatorului serviciilor digitale în temeiul articolelor 8 și 9.

3. În cazul în care un stat membru a desemnat mai multe autorități competente în temeiul articolului 38, acesta se asigură că coordonatorul serviciilor digitale întocmește un raport unic referitor la activitățile tuturor autorităților competente și că coordonatorul serviciilor digitale primește toate informațiile relevante și sprijinul necesar în acest scop din partea celorlalte autorități competente în cauză.

Articolul 45
Cooperarea transfrontalieră dintre coordonatorii serviciilor digitale

1. În cazul în care un coordonator al serviciilor digitale are motive să suspecteze că un furnizor al unui serviciu intermediar care nu se află sub jurisdicția statului membru în cauză a încălcat prezentul regulament, acesta îi solicită coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire să analizeze chestiunea și să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării normelor necesare pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament.

   În cazul în care comitetul are motive să suspecteze că un furnizor de servicii intermediare a săvârșit o încălcare a prezentului regulament care afectează cel puțin trei state membre, acesta îi poate recomanda coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire să analizeze această chestiune și să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării normelor necesare pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament.

2. Solicitarea sau recomandarea formulată în temeiul alineatului (1) trebuie să indice cel puțin:

   (a) punctul de contact al furnizorului de servicii intermediare în cauză, prevăzut la articolul 10;

   (b) o descriere a faptelor relevante, a dispozițiilor vizate din prezentul regulament și a motivelor pentru care coordonatorul serviciilor digitale care a transmis solicitarea sau comitetul suspectează că furnizorul a încălcat prezentul regulament;

   (c) orice alte informații pe care coordonatorul serviciilor digitale care a transmis solicitarea sau comitetul le consideră relevante, inclusiv, după caz, informații colectate din proprie inițiativă sau sugestii privind măsuri specifice de investigare sau de asigurare a respectării normelor care trebuie luate, inclusiv măsuri provizorii.

3. Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire acordă cea mai mare atenție posibilă solicitării sau recomandării formulate în temeiul alineatului (1). În cazul în care apreciază că nu dispune de suficiente informații pentru a da curs solicitării sau recomandării și are motive să considere că coordonatorul serviciilor digitale care a trimis cererea sau comitetul ar putea furniza informații suplimentare, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire poate solicita aceste informații. Termenul prevăzut la alineatul (4) se suspendă până la furnizarea informațiilor suplimentare respective.

4. Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire transmite coordonatorului serviciilor digitale care a transmis solicitarea sau comitetului, fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în decurs de cel mult două luni de la primirea solicitării sau a recomandării, evaluarea realizată cu privire la încălcarea suspectată sau, dacă este cazul, evaluarea realizată de orice altă autoritate competentă în temeiul dreptului intern, însoțită de o explicație privind eventualele măsuri de investigare sau de asigurare a respectării normelor luate sau avute în vedere în legătură cu evaluarea respectivă în scopul de a asigura conformitatea cu prezentul regulament.

5. În cazul în care coordonatorul serviciilor digitale care a transmis solicitarea sau, după caz, comitetul nu a primit un răspuns în termenul prevăzut la alineatul (4) sau în cazul în care nu este de acord cu evaluarea efectuată de coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire, acesta poate sesiza Comisia, furnizând toate informațiile relevante. Aceste informații trebuie să cuprindă cel puțin solicitarea sau recomandarea trimisă coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire, informațiile suplimentare furnizate în conformitate cu alineatul (3) și comunicarea menționată la alineatul (4).

6. Comisia analizează această chestiune în termen de trei luni de la data la care a fost sesizată în temeiul alineatului (5), după consultarea coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și a comitetului, cu excepția cazului în a fost sesizată chiar de către comitet.

7. În cazul în care, în temeiul alineatului (6), Comisia concluzionează că evaluarea efectuată sau măsurile de investigare sau de asigurare a respectării normelor luate sau avute în vedere în temeiul alineatului (4) sunt incompatibile cu prezentul regulament, aceasta îi solicită coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire să evalueze în continuare chestiunea și să ia măsurile de investigare sau de asigurare a respectării normelor necesare pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament, precum și să o informeze cu privire la măsurile luate în termen de două luni de la data solicitării respective.

Articolul 46
Investigații comune și solicitări de intervenție a Comisiei

1. Coordonatorii serviciilor digitale pot participa la investigații comune, coordonate eventual cu sprijinul comitetului, care vizează aspectele reglementate de prezentul regulament în ceea ce îi privește pe furnizorii de servicii intermediare care desfășoară activități în mai multe state membre.

   Aceste investigații comune nu aduc atingere îndatoririlor și competențelor coordonatorilor serviciilor digitale participanți și nici cerințelor aplicabile îndeplinirii acestor îndatoriri și exercitării acestor competențe prevăzute în prezentul regulament. Coordonatorii serviciilor digitale participanți pun rezultatele investigațiilor comune la dispoziția celorlalți coordonatori ai serviciilor digitale, a Comisiei și a comitetului,

prin intermediul sistemului prevăzut la articolul 67 pentru îndeplinirea îndatoririlor care le revin în acest sens în temeiul prezentului regulament.

2. Dacă are motive să suspecteze că o platformă online foarte mare a încălcat prezentul regulament, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire poate solicita Comisiei să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării legislației necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament în conformitate cu secțiunea 3. Această solicitare trebuie să conțină toate informațiile enumerate la articolul 45 alineatul (2) și să precizeze motivele pentru care se solicită intervenția Comisiei.

SECȚIUNEA 2
COMITETUL EUROPEAN PENTRU SERVICII DIGITALE

Articolul 47
Comitetul european pentru servicii digitale

1. Se instituie un grup consultativ independent al coordonatorilor serviciilor digitale cu atribuții în materie de supraveghere a furnizorilor de servicii intermediare, denumit „Comitetul european pentru servicii digitale” („comitetul”).

2. Comitetul le furnizează consiliere coordonatorilor serviciilor digitale și Comisiei în conformitate cu prezentul regulament, în vederea îndeplinirii următoarelor obiective:

   (a) să contribuie la aplicarea consecventă a prezentului regulament și la cooperarea eficace dintre coordonatorii serviciilor digitale și Comisie în ceea ce privește aspectele reglementate de prezentul regulament;

   (b) să coordoneze și să contribuie la orientările și analizele Comisiei și ale coordonatorilor serviciilor digitale, precum și ale altor autorități competente referitoare la problemele susceptibile să apară pe piața internă în ceea ce privește aspectele reglementate de prezentul regulament;

   (c) să le acorde asistență coordonatorilor serviciilor digitale și Comisiei la supravegherea platformelor online foarte mari.

Articolul 48
Structura comitetului

1. Comitetul este format din coordonatorii serviciilor digitale, care sunt reprezentați de înalți funcționari. În cazul în care se prevede astfel în dreptul intern, la comitet participă, alături de coordonatorul serviciilor digitale, și alte autorități competente cărora li s-au încredințat responsabilități operaționale specifice în ceea ce privește aplicarea și asigurarea respectării prezentului regulament. La reuniuni pot fi invitate și alte autorități naționale în cazul în care chestiunile discutate le privesc.

2. Fiecare stat membru dispune de un vot. Comisia nu are drept de vot.

   La adoptarea deciziilor, comitetul hotărăște cu majoritate simplă.

3. Comitetul este prezidat de Comisie. Comisia convoacă reuniunile și stabilește ordinea de zi în conformitate cu sarcinile care revin comitetului în temeiul prezentului regulament și cu regulamentul său de procedură.

4. Comisia furnizează sprijin administrativ și analitic pentru activitățile desfășurate de comitet în temeiul prezentului regulament.

5. Comitetul poate invita experți și observatori să participe la reuniunile sale și poate coopera cu alte organe, oficii, agenții și grupuri consultative ale Uniunii, precum și cu experți externi, după caz. Comitetul pune la dispoziția publicului rezultatele acestei cooperări.

6. Comitetul își adoptă regulamentul de procedură după ce a obținut aprobarea Comisiei.

Articolul 49
Sarcinile comitetului

1. În cazul în care sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 47 alineatul (2), comitetul îndeplinește, în special, următoarele sarcini:

   (a) sprijină coordonarea investigațiilor comune;

   (b) sprijină autoritățile competente în vederea analizării rapoartelor și a rezultatelor auditurilor desfășurate cu privire la platformele online foarte mari, a căror transmitere este prevăzută de prezentul regulament;

   (c) emite avize și recomandări destinate coordonatorilor serviciilor digitale sau le furnizează consiliere în conformitate cu prezentul regulament;

   (d) recomandă Comisiei să ia măsurile menționate la articolul 51 și, la cererea acesteia, adoptă avize cu privire la proiectele de măsuri ale Comisiei referitoare la platformele online foarte mari, în conformitate cu prezentul regulament;

   (e) sprijină și promovează elaborarea și punerea în aplicare a standardelor, orientărilor, rapoartelor, modelelor și codurilor de conduită europene prevăzute în prezentul regulament, precum și identificarea problemelor susceptibile să apară, legate de aspectele reglementate de prezentul regulament.

2. Coordonatorii serviciilor digitale și alte autorități naționale competente care nu dau curs avizelor, solicitărilor sau recomandărilor adoptate de comitet care le sunt adresate prezintă motivele pentru care au ales să nu dea curs respectivelor acte în cadrul rapoartelor lor publicate în temeiul prezentului regulament sau al deciziilor lor relevante, după caz.

SECȚIUNEA 3
SUPRAVEGHERE, INVESTIGARE, ASIGURAREA RESPECTĂRII NORMELOR ȘI MONITORIZARE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PLATFORMELE ONLINE FOARTE MARI

Articolul 50
O supraveghere consolidată pentru platformele online foarte mari

1. Atunci când adoptă o decizie prin care constată că o platformă online foarte mare a încălcat una dintre dispozițiile capitolului III secțiunea 4, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire utilizează sistemul de supraveghere consolidată prevăzut la prezentul articol. Coordonatorul serviciilor digitale ține seama în cea mai mare măsură posibilă de orice aviz și recomandare emise de Comisie și de comitet în temeiul prezentului articol.

   Comisia, acționând din proprie inițiativă, sau comitetul, acționând din proprie inițiativă sau la cererea a cel puțin trei coordonatori ai serviciilor digitale din țări de destinație, poate, în cazul în care are motive să suspecteze că o platformă online foarte mare a încălcat una dintre dispozițiile respective, să îi recomande

coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire să investigheze încălcarea suspectată, pentru ca acest coordonator al serviciilor digitale să adopte o astfel de decizie într-un termen rezonabil.

2. Atunci când comunică decizia menționată la alineatul (1) primul paragraf platformei online foarte mari vizate, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire îi solicită acesteia să elaboreze și să comunice coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire, Comisiei și comitetului, în termen de o lună de la decizia respectivă, un plan de acțiune în care să precizeze modul în care platforma intenționează să pună capăt încălcării sau să o corecteze. Măsurile prevăzute în planul de acțiune pot include, după caz, participarea la un cod de conduită, astfel cum este prevăzut la articolul 35.

3. În termen de o lună de la primirea planului de acțiune, comitetul îi transmite coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire avizul său privind planul de acțiune. În termen de o lună de la primirea acestui aviz, respectivul coordonator al serviciilor digitale decide dacă planul de acțiune este adecvat pentru a pune capăt încălcării sau a o corecta.

   În cazul în care coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire are îndoieli cu privire la faptul că măsurile propuse pot pune capăt încălcării sau o pot corecta, acesta poate solicita platformei online foarte mari vizate să se supună unui audit suplimentar independent care să evalueze eficacitatea măsurilor respective în raport cu încetarea sau corectarea încălcării. În acest caz, platforma transmite raportul de audit coordonatorului serviciilor digitale în cauză, Comisiei și comitetului în termen de patru luni de la decizia menționată la primul paragraf. Atunci când solicită acest audit suplimentar, coordonatorul serviciilor digitale poate desemna o anumită organizație de audit, selectată pe baza criteriilor stabilite la articolul 28 alineatul (2), în vederea efectuării auditului, urmând ca cheltuielile aferente acestuia să fie suportate de platforma vizată.

4. Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire comunică Comisiei, comitetului și platformei online foarte mari opiniile sale cu privire la întrebarea dacă platforma online foarte mare a pus capăt încălcării sau a corectat-o și prezintă elementele pe care se întemeiază aceste opinii. Coordonatorul în cauză efectuează această comunicare în următoarele termene, după caz:

   (a) în termen de o lună de la primirea raportului de audit menționat la alineatul (3) al doilea paragraf, în cazul în care s-a efectuat un astfel de audit;

   (b) în termen de trei luni de la decizia privind planul de acțiune menționată la alineatul (3) primul paragraf, în cazul în care nu s-a efectuat un astfel de audit;

   (c) imediat după expirarea termenului prevăzut la alineatul (2), în cazul în care platforma respectivă nu a comunicat planul de acțiune la termenul prevăzut.

   În urma acestei comunicări, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire nu mai este abilitat să ia măsuri de investigare sau de asigurare a respectării normelor cu privire la comportamentul în cauză al platformei online foarte mari vizate, fără a aduce atingere articolului 66 sau oricăror alte măsuri pe care acest coordonator le poate lua la cererea Comisiei.

Articolul 51
Intervenția Comisiei și deschiderea procedurii

1. Comisia, acționând fie la recomandarea comitetului, fie din proprie inițiativă după consultarea acestuia, poate iniția proceduri în vederea eventualei adoptări a unor decizii în temeiul articolelor 58 și 59 cu privire la comportamentul în cauză al platformei online foarte mari care:

   (a) este suspectată că a încălcat oricare dintre dispozițiile prezentului regulament, iar coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire nu a luat nicio măsură de investigare sau de asigurare a respectării normelor în conformitate cu solicitarea Comisiei menționată la articolul 45 alineatul (7) la expirarea termenului stabilit în solicitarea respectivă;

   (b) este suspectată că a încălcat oricare dintre dispozițiile prezentului regulament, iar coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire nu a solicitat Comisiei să intervină în conformitate cu articolul 46 alineatul (2) la primirea solicitării respective;

   (c) s-a constatat că a încălcat una dintre dispozițiile capitolului III secțiunea 4 la expirarea termenului relevant pentru comunicare menționat la articolul 50 alineatul (4).

2. În cazul în care decide să inițieze proceduri în temeiul alineatului (1), Comisia transmite o notificare în acest sens tuturor coordonatorilor serviciilor digitale, comitetului și platformei online foarte mari vizate.

   În ceea ce privește alineatul (1) literele (a) și (b), în urma notificării respective, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire nu mai este abilitat să ia măsuri de investigare sau de asigurare a respectării normelor cu privire la comportamentul în cauză al platformei online foarte mari vizate, fără a aduce atingere articolului 66 sau oricăror alte măsuri pe care acest coordonator le poate lua la cererea Comisiei.

3. Coordonatorul serviciilor digitale menționat la articolul 45 alineatul (7), la articolul 46 alineatul (2) și la articolul 50 alineatul (1), după caz, transmite Comisiei, fără întârzieri nejustificate, după ce a fost informat:

   (a) orice informații pe care le-a schimbat în legătură cu încălcarea sau presupusa încălcare, după caz, cu comitetul și cu platforma online foarte mare vizată;

   (b) dosarul său referitor la încălcare sau la presupusa încălcare, după caz;

   (c) orice alte informații aflate în posesia sa care ar putea fi relevante pentru procedura inițiată de Comisie.

4. Comitetul și coordonatorii serviciilor digitale care au transmis solicitarea menționată la articolul 45 alineatul (1) transmit Comisiei, fără întârzieri nejustificate după ce au fost informați, orice informații aflate în posesia lor care ar putea fi relevante pentru procedurile inițiate de Comisie.

Articolul 52
Solicitări de informații

1. Pentru a-și îndeplini îndatoririle care i-au fost atribuite în temeiul prezentei secțiuni, Comisia poate solicita, printr-o simplă cerere sau printr-o decizie, platformelor online foarte mari vizate, precum și oricăror alte persoane care acționează în scopuri legate de activitatea lor comercială, economică, meșteșugărească sau liberală și pot

avea cunoștință în mod rezonabil de informații legate de presupusa încălcare sau, respectiv, de încălcare, inclusiv organizațiilor care efectuează auditurile menționate la articolul 28 și la articolul 50 alineatul (3), să furnizeze aceste informații într-un termen rezonabil.

2. Atunci când transmite o cerere simplă de informații unei platforme online foarte mari sau unei alte persoane menționate la articolul 52 alineatul (1), Comisia menționează temeiul juridic și scopul cererii, precizează care sunt informațiile solicitate și stabilește termenul în care informațiile trebuie furnizate, precum și sancțiunile prevăzute la articolul 59 pentru furnizarea de informații incorecte sau înșelătoare.

3. Atunci când solicită printr-o decizie platformei online foarte mari vizate sau unei alte persoane menționate la articolul 52 alineatul (1) să furnizeze informații, Comisia menționează temeiul juridic și scopul solicitării, precizează care sunt informațiile solicitate și stabilește termenul în care trebuie furnizate informațiile. Comisia indică, de asemenea, sancțiunile prevăzute la articolul 59 și indică sau aplică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 60. De asemenea, aceasta indică dreptul de a ataca decizia la Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

4. Proprietarii platformei online foarte mari vizate sau o altă persoană menționată la articolul 52 alineatul (1) ori reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice, întreprinderile sau societățile sau, în cazul în care acestea nu au personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte furnizează informațiile solicitate în numele platformei online foarte mari vizate sau al altei persoane menționate la articolul 52 alineatul (1). Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă au în continuare întreaga responsabilitate în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau înșelătoare.

5. La cererea Comisiei, coordonatorii serviciilor digitale și celelalte autorități competente îi furnizează acesteia toate informațiile necesare pentru ca aceasta să își poată îndeplini îndatoririle care i-au fost atribuite în conformitate cu prezenta secțiune.

Articolul 53

Competența de a desfășura interviuri și de a lua declarații

Pentru a-și îndeplini îndatoririle care i-au fost atribuite în temeiul prezentei secțiuni, Comisia poate să intervieveze orice persoană fizică sau juridică care consimte să fie intervievată în scopul obținerii de informații referitoare la obiectul unei investigații, în legătură cu presupusa încălcare sau cu încălcarea, după caz.

Articolul 54

Competența de a efectua inspecții la fața locului

1. Pentru a-și îndeplini îndatoririle care îi sunt atribuite în temeiul prezentei secțiuni, Comisia poate efectua inspecții la fața locului la sediul platformei online foarte mari vizate sau al altei persoane menționate la articolul 52 alineatul (1).

2. Inspecțiile la fața locului pot fi efectuate, de asemenea, cu asistența auditorilor sau a experților numiți de Comisie în temeiul articolului 57 alineatul (2).

3. În cursul inspecțiilor la fața locului, Comisia și auditorii sau experții desemnați de aceasta pot solicita platformei online foarte mari vizate sau altei persoane menționate

la articolul 52 alineatul (1) să ofere explicații cu privire la organizarea, funcționarea, sistemul informatic, algoritmii, tratarea datelor și desfășurarea activităților sale. Comisia și auditorii sau experții desemnați de aceasta pot adresa întrebări personalului-cheie al platformei online foarte mari vizate sau unei alte persoane menționate la articolul 52 alineatul (1).

4. Platforma online foarte mare vizată sau o altă persoană menționată la articolul 52 alineatul (1) are obligația de a se supune unei inspecții la fața locului dispuse printr-o decizie a Comisiei. Decizia indică obiectul și scopul vizitei, stabilește data la care începe și indică sancțiunile prevăzute la articolele 59 și 60, precum și dreptul de a ataca decizia la Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 55
Măsuri provizorii

1. În cadrul procedurilor care pot conduce la adoptarea unei decizii de neconformitate în temeiul articolului 58 alineatul (1), în caz de urgență cauzată de riscul unor prejudicii grave pentru destinatarii serviciului, Comisia poate dispune, printr-o decizie, măsuri provizorii împotriva platformei online foarte mari vizate, pe baza constatării *prima facie* a unei încălcări.

2. Decizia adoptată în temeiul alineatului (1) se aplică pe o durată determinată și poate fi reînnoită în măsura în care este necesar și adecvat.

Articolul 56
Angajamente

1. În cazul în care, în cursul procedurilor desfășurate în temeiul prezentei secțiuni, platforma online foarte mare vizată se angajează să asigure respectarea dispozițiilor relevante ale prezentului regulament, Comisia poate, printr-o decizie, să confere acestor angajamente caracter obligatoriu pentru platforma online foarte mare vizată și să declare că nu mai are motive să ia măsuri.

2. Comisia poate, la cerere sau din proprie inițiativă, să redeschidă procedura:

   (a) în cazul în care intervine o schimbare semnificativă privind oricare dintre faptele pe care s-a fundamentat decizia;

   (b) în cazul în care platforma online foarte mare vizată acționează în contradicție cu angajamentele asumate sau

   (c) în cazul în care decizia s-a întemeiat pe informații incomplete, incorecte sau înșelătoare furnizate de platforma online foarte mare vizată sau de o altă persoană menționată la articolul 52 alineatul (1).

3. În cazul în care consideră că angajamentele oferite de platforma online foarte mare vizată nu sunt de natură să asigure respectarea efectivă a dispozițiilor relevante din prezentul regulament, Comisia respinge angajamentele respective printr-o decizie motivată atunci când încheie procedurile.

Articolul 57
Acțiuni de monitorizare

1. În scopul îndeplinirii îndatoririlor care îi sunt atribuite în temeiul prezentei secțiuni, Comisia poate lua măsurile necesare pentru a monitoriza punerea în aplicare și

respectarea efectivă a prezentului regulament de către platforma online foarte mare vizată. De asemenea, Comisia poate dispune ca această platformă să ofere acces la bazele sale de date și la algoritmii săi, precum și explicații referitoare la aceștia.

2. Acțiunile prevăzute la alineatul (1) pot include numirea unor experți și auditori externi independenți care să acorde asistență Comisiei în ceea ce privește monitorizarea conformității cu dispozițiile relevante din prezentul regulament și să îi furnizeze acesteia expertiză sau cunoștințe specifice.

Articolul 58
Neconformitate

1. Comisia adoptă o decizie de neconformitate în cazul în care constată că platforma online foarte mare vizată nu respectă una sau mai multe dintre următoarele:

   (a) dispozițiile relevante din prezentul regulament;

   (b) măsurile provizorii dispuse în temeiul articolului 55;

   (c) angajamentele care au devenit obligatorii în temeiul articolului 56.

2. Înainte de adoptarea deciziei în temeiul alineatului (1), Comisia comunică constatările sale preliminare platformei online foarte mari vizate. În constatările preliminare, Comisia explică măsurile pe care intenționează să le ia sau pe care consideră că platforma online foarte mare vizată ar trebui să le ia pentru a da curs în mod eficace constatărilor preliminare.

3. În decizia adoptată în temeiul alineatului (1), Comisia dispune ca platforma online foarte mare vizată să ia măsurile necesare pentru a asigura respectarea deciziei adoptate în temeiul alineatului (1) într-un termen rezonabil și să furnizeze informații cu privire la măsurile pe care platforma intenționează să le ia pentru a se conforma deciziei.

4. Platforma online foarte mare vizată transmite Comisiei o descriere a măsurilor pe care le-a luat pentru a asigura respectarea deciziei adoptate în temeiul alineatului (1) de îndată ce aplică aceste măsuri.

5. În cazul în care constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), Comisia închide investigația printr-o decizie.

Articolul 59
Amenzi

1. În decizia adoptată în temeiul articolului 58, Comisia poate aplica unei platforme online foarte mari amenzi care nu depășesc 6 % din cifra de afaceri totală a acesteia pe exercițiul financiar precedent în cazul în care constată că această platformă, în mod intenționat sau din neglijență:

   (a) încalcă dispozițiile relevante din prezentul regulament;

   (b) nu respectă o decizie care dispune măsuri provizorii în temeiul articolului 55 sau

   (c) nu respectă un angajament devenit obligatoriu printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 56.

2. Comisia poate aplica, prin decizie, platformei online foarte mari vizate sau unei alte persoane menționate la articolul 52 alineatul (1) amenzi care nu depășesc 1 % din

cifra de afaceri totală a acesteia pe exercițiul financiar precedent, în cazul în care aceasta, în mod intenționat sau din neglijență:

(a) furnizează informații incorecte, incomplete sau înșelătoare ca răspuns la o cerere formulată în temeiul articolului 52 sau, în cazul în care informațiile sunt solicitate printr-o decizie, nu răspunde cererii în termenul stabilit;

(b) nu rectifică, în termenul stabilit de Comisie, informațiile incorecte, incomplete sau înșelătoare furnizate de către un membru al personalului sau nu furnizează ori refuză să furnizeze informații complete;

(c) refuză să se supună unei inspecții la fața locului dispuse în temeiul articolului 54.

3. Înainte de adoptarea deciziei în temeiul alineatului (2), Comisia comunică constatările sale preliminare platformei online foarte mari vizate sau unei alte persoane menționate la articolul 52 alineatul (1).

4. La stabilirea cuantumului amenzii, Comisia ține seama de gravitatea, durata, recurența încălcării și, în cazul amenzilor aplicate în temeiul alineatului (2), de întârzierea cauzată procedurii.

Articolul 60
Penalități cu titlu cominatoriu

1. Comisia poate aplica, prin decizie, platformei online foarte mari vizate sau unei alte persoane menționate la articolul 52 alineatul (1), după caz, penalități cu titlu cominatoriu care nu depășesc 5 % din cifra de afaceri zilnică medie din exercițiul financiar precedent pentru fiecare zi de întârziere, calculate de la data stabilită în decizie, pentru a le obliga:

(a) să furnizeze informații corecte și complete ca răspuns la o decizie prin care se solicită informații în temeiul articolului 52;

(b) să se supună unei inspecții la fața locului dispuse printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 54;

(c) să respecte o decizie care dispune măsuri provizorii în temeiul articolului 55 alineatul (1);

(d) să își respecte angajamentele devenite obligatorii printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 56 alineatul (1);

(e) să respecte decizia adoptată în temeiul articolului 58 alineatul (1).

2. În cazul în care platforma online foarte mare vizată sau o altă persoană menționată la articolul 52 alineatul (1) și-a îndeplinit obligația a cărei nerespectare era vizată de penalitățile cu titlu cominatoriu, Comisia poate stabili cuantumul definitiv al penalităților cu titlu cominatoriu la o valoare mai mică decât cea care ar rezulta în temeiul deciziei inițiale.

Articolul 61
Termenul de prescripție pentru impunerea penalităților

1. Competențele conferite Comisiei prin articolele 59 și 60 sunt supuse unui termen de prescripție de trei ani.

2. Prescripția curge din ziua în care se comite încălcarea. Cu toate acestea, în cazul unor încălcări continue sau repetate, prescripția începe să curgă din ziua încetării încălcării.

3. Orice acțiune întreprinsă de Comisie sau de coordonatorul serviciilor digitale al unui stat membru în scopul investigării unei încălcări sau al unor proceduri referitoare la o încălcare întrerupe cursul termenului de prescripție pentru aplicarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu. Printre acțiunile care întrerup termenul de prescripție se numără, în special, următoarele:

   (a) solicitările de informații din partea Comisiei sau a unui coordonator al serviciilor digitale;

   (b) o inspecție la fața locului;

   (c) inițierea unei proceduri de către Comisie în temeiul articolului 51 alineatul (2).

4. După fiecare întrerupere, termenul de prescripție începe să curgă din nou de la zero. Totuși, termenul de prescripție pentru aplicarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu expiră cel târziu în ziua în care o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție s-a scurs fără să se fi aplicat o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu de către Comisie. Această perioadă se prelungește cu perioada în care termenul de prescripție a fost suspendat în temeiul alineatului (5).

5. Termenul de prescripție pentru aplicarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu se suspendă pe durata în care decizia Comisiei face obiectul unor acțiuni pendinte la Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 62

Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor

1. Pentru competența Comisiei de a pune în aplicare deciziile luate în temeiul articolelor 59 și 60 se aplică un termen de prescripție de cinci ani.

2. Termenul de prescripție începe să curgă de la data la care decizia devine definitivă.

3. Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor este întrerupt:

   (a) prin notificarea unei decizii de modificare a cuantumului inițial al amenzii sau al penalităților cu titlu cominatoriu sau de refuzare a unei cereri de modificare;

   (b) prin orice act al Comisiei sau al unui stat membru care acționează la cererea Comisiei ce vizează executarea silită a amenzii sau a penalităților cu titlu cominatoriu.

4. După fiecare întrerupere, termenul de prescripție începe să curgă din nou de la zero.

5. Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor se suspendă pe perioada în care:

   (a) se acordă timp pentru efectuarea plății;

   (b) se suspendă executarea plății în temeiul unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 63
Dreptul de a fi ascultat și dreptul de acces la dosar

1. Înainte de a adopta o decizie în temeiul articolului 58 alineatul (1), al articolului 59 sau al articolului 60, Comisia acordă platformei online foarte mari vizate sau unei alte persoane menționate la articolul 52 alineatul (1) posibilitatea de a fi ascultată:

   (a) cu privire la constatările preliminare ale Comisiei, inclusiv cu privire la orice chestiune referitor la care Comisia a ridicat obiecții, precum și

   (b) cu privire la măsurile pe care Comisia ar putea intenționa să le adopte având în vedere constatările preliminare menționate la litera (a).

2. Platforma online foarte mare vizată sau o altă persoană menționată la articolul 52 alineatul (1) își poate prezenta observațiile cu privire la constatările preliminare ale Comisiei într-un termen rezonabil stabilit de Comisie în constatările sale preliminare, care nu poate fi mai mic de 14 zile.

3. Comisia își fundamentează deciziile numai pe obiecțiile cu privire la care părțile în cauză au putut prezenta observații.

4. Drepturile la apărare ale părților în cauză sunt pe deplin garantate în cadrul procedurilor. Acestea au dreptul de a avea acces la dosarul Comisiei în baza unui acord de divulgare negociată, sub rezerva interesului legitim al platformei online foarte mari vizate sau al unei alte persoane menționate la articolul 52 alineatul (1) de a-și proteja secretele profesionale. Dreptul de acces la dosar nu include accesul la informațiile confidențiale și la documentele interne ale Comisiei sau ale autorităților statelor membre. În special, dreptul de acces nu include accesul la corespondența dintre Comisie și aceste autorități. Nicio dispoziție a prezentului alineat nu împiedică Comisia să divulge și să utilizeze informațiile necesare pentru a dovedi o încălcare.

5. Informațiile strânse în temeiul articolelor 52, 53 și 54 se utilizează numai în scopul prezentului regulament.

6. Fără a aduce atingere schimbului și utilizării informațiilor menționate la articolul 51 alineatul (3) și la articolul 52 alineatul (5), Comisia, comitetul, autoritățile statelor membre și funcționarii, agenții și alte persoane care lucrează sub supravegherea acestora și orice altă persoană fizică sau juridică implicată, inclusiv auditorii și experții numiți în temeiul articolului 57 alineatul (2), nu divulgă informațiile obținute sau schimbate în temeiul prezentei secțiuni și care, prin natura lor, fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional.

Articolul 64
Publicarea deciziilor

1. Comisia publică deciziile pe care le adoptă în temeiul articolului 55 alineatul (1), al articolului 56 alineatul (1) și al articolelor 58, 59 și 60. Publicarea indică numele părților și conținutul principal al deciziei, inclusiv orice sancțiuni aplicate.

2. Publicarea ține seama de drepturile și interesele legitime ale platformei online foarte mari vizate, ale oricărei alte persoane menționate la articolul 52 alineatul (1) și ale oricăror părți terțe în ceea ce privește protejarea informațiilor confidențiale ale acestora.

Articolul 65

Cereri de restricționare a accesului și cooperarea cu instanțele naționale

1. În cazul în care s-au epuizat toate competențele conferite în temeiul prezentului articol menite să pună capăt încălcării prezentului regulament, iar încălcarea persistă și cauzează prejudicii grave care nu pot fi evitate prin exercitarea altor competențe disponibile în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, Comisia îi poate solicita coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire a platformei online foarte mare vizate să acționeze în temeiul articolului 41 alineatul (3).

   Înainte de a-i adresa această solicitare coordonatorului serviciilor digitale, Comisia invită părțile interesate să prezinte observații scrise într-un termen care nu poate fi mai mic de două săptămâni, descriind măsurile pe care intenționează să le solicite și precizând destinatarul sau destinatarii acestor măsuri.

2. Comisia, acționând din proprie inițiativă, poate prezenta observații scrise autorității judiciare competente menționate la articolul 41 alineatul (3) dacă acest demers este necesar pentru aplicarea coerentă a prezentului regulament. De asemenea, Comisia poate formula observații orale cu permisiunea autorității judiciare în cauză

   Exclusiv în scopul pregătirii observațiilor sale, Comisia poate solicita autorității judiciare competente să îi transmită sau să asigure transmiterea oricărui document necesar pentru evaluarea cazului.

Articolul 66

Acte de punere în aplicare legate de intervenția Comisiei

1. În ceea ce privește intervenția Comisiei reglementată de prezenta secțiune, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare privind modalitățile practice pentru:

   (a) procedurile desfășurate în temeiul articolelor 54 și 57;

   (b) audierile prevăzute la articolul 63;

   (c) divulgarea negociată a informațiilor prevăzută la articolul 63.

2. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 70. Înainte de adoptarea oricăror măsuri în temeiul alineatului (1), Comisia publică un proiect al acestora și invită toate părțile interesate să-și prezinte observațiile în termenul stabilit în proiect, care nu poate fi mai scurt de o lună.

SECȚIUNEA 4

DISPOZIȚII COMUNE PRIVIND ASIGURAREA RESPECTĂRII NORMELOR

Articolul 67

Sistemul de schimb de informații

1. Comisia instituie și menține un sistem fiabil și securizat de schimb de informații menit să sprijine comunicațiile dintre coordonatorii serviciilor digitale, Comisie și comitet.

2. Coordonatorii serviciilor digitale, Comisia și comitetul utilizează sistemul de schimb de informații pentru toate comunicările efectuate în temeiul prezentului regulament.

3. Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc modalitățile practice și operaționale de funcționare a sistemului de schimb de informații și de

interoperabilitate a acestuia cu alte sisteme relevante. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 70.

Articolul 68
Reprezentare

Fără a aduce atingere Directivei 2020/XX/UE a Parlamentului European și a Consiliului[52], destinatarii serviciilor intermediare au dreptul de a mandata un organism, o organizație sau o asociație să exercite drepturile menționate la articolele 17, 18 și 19 în numele lor, cu condiția ca organismul, organizația sau asociația să îndeplinească toate condițiile următoare:

(a) își desfășoară activitatea fără scop lucrativ;

(b) a fost constituit(ă) în mod corespunzător, în conformitate cu dreptul intern al unui stat membru;

(c) printre obiectivele statutare se numără un interes legitim de a asigura respectarea prezentului regulament.

SECȚIUNEA 5
ACTE DELEGATE

Articolul 69
Exercitarea delegării

1. Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute la prezentul articol.

2. Delegarea de competențe menționată la articolele 23, 25 și 31 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la [data adoptării preconizate a prezentului regulament].

3. Delegarea de competențe menționată la articolele 23, 25 și 31 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor precizate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

5. Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 23, 25 și 31 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

[52] [Trimitere]

Articolul 70
Comitetul

1. Comisia este asistată de Comitetul pentru servicii digitale. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

2. Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Capitolul V
Dispoziții finale

Articolul 71
Eliminarea anumitor dispoziții din Directiva 2000/31/CE

1. Articolele 12-15 din Directiva 2000/31/CE se elimină.

2. Trimiterile la articolele 12-15 din Directiva 2000/31/CE se interpretează ca trimiteri la articolele 3, 4, 5 și, respectiv, 7 din prezentul regulament.

Articolul 72
Modificări aduse Directivei 2020/XX/CE privind acțiunile de reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor

3. La anexa I se adaugă următorul text:

„(X) Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE.”

Articolul 73
Evaluare

1. Până la cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament și, ulterior, din cinci în cinci ani, Comisia realizează o evaluare a prezentului regulament și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European.

2. În scopul menționat la alineatul (1), statele membre și comitetul transmit informații la cererea Comisiei.

3. La efectuarea evaluărilor menționate la alineatul (1), Comisia ia în considerare pozițiile și constatările Parlamentului European, ale Consiliului, precum și ale altor organisme sau surse relevante.

4. În termen de cel mult trei ani de la data aplicării prezentului regulament, Comisia, după consultarea comitetului, efectuează o evaluare a funcționării comitetului și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European, ținând seama de primii ani de aplicare a regulamentului. Acest raport, care se bazează pe constatări și ține seama în cea mai mare măsură posibilă de avizul comitetului, este însoțit, după caz, de o propunere de modificare a prezentului regulament în ceea ce privește structura comitetului.

Articolul 74
Intrare în vigoare și aplicare

1. Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

2. Se aplică începând cu [data de - trei luni de la intrarea sa în vigoare].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,	*Pentru Consiliu,*
Președintele	*Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei

1.4. Motivele propunerii/inițiativei

1.6. Durata și impactul financiar

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli propusă (propuse)

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

3.2.2. Sinteza impactului estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3. Contribuțiile terților

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e) în structura ABM/ABB[53]

Domeniul de politică: Rețele de comunicare, conținut și tehnologie; Piața internă, industrie, antreprenoriat și IMM-uri

Impactul bugetar se explică prin noile atribuții încredințate Comisiei, inclusiv sarcinile de supraveghere directă și de sprijinire a comitetului.

Activitate: Conturarea viitorului digital al Europei

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei

☑ **o acțiune nouă**

☐ **o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare[54]**

☐ **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ **o fuziune sau o redirecționare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune**

1.4. Motivele propunerii/inițiativei

1.4.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Regulamentul ar trebui să fie direct aplicabil după [3 luni de la] adoptarea sa și, până la momentul respectiv, guvernanța asigurată de UE ar trebui să facă posibilă supravegherea transfrontalieră eficace a serviciilor digitale. De aceea, până la momentul respectiv, statele membre trebuie să desemneze autoritățile existente care vor exercita atribuțiile de coordonatori ai serviciilor digitale și/sau să înființeze autorități noi în acest scop. În același timp, ar trebui să se instituie un grup consultativ independent ad-hoc (comitetul), care să devină operațional pentru a-și putea planifica acțiunile și a începe să primească și să prelucreze informații de la coordonatorii serviciilor digitale și de la Comisie, cu scopul de a furniza consiliere, avize și recomandări pentru a asigura aplicarea coerentă a regulamentului. În plus, Comisia va fi împuternicită să exercite, în ultimă instanță, o supraveghere directă asupra anumitor platforme, în conformitate cu procedurile și criteriile stabilite într-un act delegat. În paralel, platforma europeană utilizată pentru schimbul de informații ar trebui să fie pe deplin operațională.

În faza inițială, de lansare, și până la prima revizuire pe termen scurt a regulamentului, Comisia ar trebui să asigure activitățile de sprijinire a comitetului,

[53] ABM: gestiune pe activități; ABB: întocmirea bugetului pe activități.

[54] Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

precum și infrastructura informatică și aplicațiile interne, eventual cu contribuția/implicarea personalului coordonatorilor naționali ai serviciilor digitale.

1.4.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii" este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

Motivele acțiunii la nivel european (*ex ante*): Pentru a asigura buna funcționare a pieței unice, intervenția permite, printre altele, supravegherea adecvată a serviciilor digitale și cooperarea dintre autorități la nivelul UE, sprijinind astfel încrederea, inovarea și creșterea în cadrul pieței unice. Acest lucru este necesar pentru a crea condiții optime pentru dezvoltarea unor servicii digitale transfrontaliere inovatoare în UE, care să depășească teritoriile naționale, și, în același timp, pentru a menține un mediu online sigur pentru toți cetățenii UE, obiective care pot fi îndeplinite numai la nivel european. Mai mult, în ceea ce privește în mod expres *platformele foarte mari*, având în vedere sfera și efectele paneuropeane ale reglementării și supravegherii acestor actori, este necesar și un nivel european consolidat de supraveghere, care să asigure coordonarea autorităților naționale de reglementare și să vină în completarea acțiunilor acestora.

Valoarea adăugată pe care se preconizează că o va avea intervenția Uniunii (*ex post*): Evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere consideră că valoarea adăugată adusă de intervenția Uniunii în ceea ce privește combaterea riscului de fragmentare juridică generat de abordările divergente în materie de reglementare și supraveghere (fără a se ține așadar seama de siguranța și încrederea sporite în serviciile digitale) ar consta într-o posibilă creștere a comerțului digital transfrontalier cu 1 până la 1,8 %, adică echivalentul unei creșteri a cifrei de afaceri generate la nivel transfrontalier cuprinsă între 8,6 miliarde EUR și 15,5 miliarde EUR.

În ceea ce privește valoarea adăugată rezultată în ceea ce privește asigurarea respectării normelor, inițiativa generează câștiguri importante de eficiență în materie de cooperare între statele membre și de mutualizare a unor resurse pentru acordarea de asistență tehnică la nivelul UE, pentru inspectarea și auditarea sistemelor de moderare a conținutului, a sistemelor de recomandare și a publicității online pe platformele online foarte mari. La rândul său, acest lucru conduce la o eficacitate sporită a măsurilor de asigurare a respectării normelor și de supraveghere, în timp ce sistemul actual se bazează în mare măsură pe capacitatea limitată de supraveghere a unui număr mic de state membre.

1.4.3. Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare

Directiva 2000/31/CE privind comerțul electronic oferă cadrul principal pentru funcționarea pieței unice și supravegherea serviciilor digitale și stabilește o structură de bază pentru un mecanism de cooperare generală între statele membre, care acoperă, în principiu, toate cerințele aplicabile serviciilor digitale. Evaluarea directivei a evidențiat deficiențe ale mai multor aspecte ale acestui mecanism de cooperare, inclusiv ale aspectelor procedurale importante, cum ar fi lipsa unor termene clare în care statele membre trebuie să formuleze un răspuns, la care se adaugă o lipsă generală de reacție la solicitările omologilor lor. Cu timpul, a apărut astfel o lipsă de încredere între statele membre în abordarea preocupărilor legate de furnizorii care oferă servicii digitale la nivel transfrontalier, în special în ceea ce privește platformele online. În schimb, statele membre au preferat să reglementeze în mod independent aceste chestiuni, în special prin impunerea unor norme diferite referitoare la obligațiile platformelor online și ale altor intermediari online în ceea ce privește furnizarea, de către utilizatorii lor, de conținut, produse sau servicii ilegale. Această fragmentare juridică are repercusiuni grave atât asupra capacității furnizorilor europeni de servicii de a se extinde pe piața unică, cât și asupra protecției și siguranței online a cetățenilor UE. Evaluarea directivei și evaluarea impactului au evidențiat necesitatea de a defini un set diferențiat de norme și cerințe la nivel european, inclusiv obligații specifice pentru platformele foarte mari, care ar necesita instrumente și mecanisme de supraveghere adecvate și coerente la nivel european. Din acest motiv, punerea în aplicare a obligațiilor specifice prevăzute în prezentul regulament ar necesita un mecanism specific de cooperare la nivelul UE, prevăzut cu o structură de guvernanță care să asigure coordonarea organismelor responsabile specifice la nivelul UE, precum și o supraveghere consolidată și flexibilă la nivelul UE a platformelor online foarte mari.

1.4.4. Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare

Actul legislativ privind serviciile digitale definește un nou cadru comun de cerințe aplicabile anumitor servicii ale societății informaționale (intermediari), care depășește cu mult cadrul de bază prevăzut de Directiva privind comerțul electronic. De aceea, prin prezenta propunere trebuie să se instituie o nouă funcție de reglementare și supraveghere la nivel național și european.

În ceea ce privește posibilele sinergii cu modelul actual de cooperare prevăzut de Directiva privind comerțul electronic, prezentul regulament ar putea genera sinergii în special la nivel național. Astfel, coordonatorului serviciilor digitale i s-ar putea atribui și sarcina de a gestiona notificările efectuate în temeiul articolului 3 din Directiva privind comerțul electronic, deși regulamentul nu prevede acest lucru.

1.5. Durata și impactul financiar

☐ **durată limitată**

– ☐ de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

– ☐ impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată

☑ **durată nelimitată**

– Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2023 până în 2026,

– urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.6. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)[55]

☑ **Gestiune directă** asigurată de Comisie

– ☑ prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

– ☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☐ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

– ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;

– ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

– ☐BEI și Fondului european de investiții;

– ☐ organismelor menționate la articolele 208 și 209 din Regulamentul financiar;

– ☐ organismelor de drept public;

– ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;

– ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;

– ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

– *Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.*

Observații

[55] Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente monitorizării și raportării.

Regulamentul va fi revizuit și evaluat periodic în termen de cinci ani de la intrarea sa în vigoare și, ulterior, din cinci în cinci ani. În plus, Comisia ar trebui să întreprindă mai multe acțiuni de monitorizare, eventual la recomandarea comitetului, pentru a evalua în mod continuu eficacitatea și eficiența măsurilor, în contextul aplicării acestora, inclusiv supravegherea și analiza problemelor susceptibile să apară.

Mai mult, Comisia ar trebui să efectueze în mod specific o evaluare pe termen scurt pentru a evalua performanța comitetului în raport cu obiectivele, mandatul și sarcinile sale. Evaluarea va aborda în special eventuala necesitate de a înființa o agenție autonomă, precum și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări. Comisia trebuie să prezinte Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind constatările evaluării.

2.2. Sistemul de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Regulamentul stabilește o nouă politică în ceea ce privește normele armonizate pentru furnizarea de servicii ale societății informaționale pe piața internă, asigurând în același timp siguranța și fiabilitatea serviciilor online și a drepturilor fundamentale online. Aceste noi norme necesită, de asemenea, un mecanism de asigurare a coerenței pentru aplicarea transfrontalieră a obligațiilor prevăzute de prezentul regulament, un nou grup consultativ care să coordoneze activitățile autorităților naționale și ale Comisiei, precum și competențe directe de execuție pentru Comisie și instituirea unui sistem de informații care să faciliteze fluxurile de informații dintre coordonatorii serviciilor digitale.

Este necesar să se aloce resurse adecvate serviciilor Comisiei pentru a le permite să facă față acestor noi sarcini. Se estimează că asigurarea respectării noului regulament va necesita 50 ENI în total (15 ENI pentru gestionarea noilor sarcini și decizii de supraveghere directă și 35 ENI pentru sprijinirea activităților comitetului legate de investigațiile Comisiei sau de investigațiile comune ale coordonatorilor serviciilor digitale).

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

Pentru a avea garanția că acest comitet își îndeplinește mandatul stabilit în prezentul regulament, președinția comitetului ar trebui să fie asigurată de Comisie, care va fi în măsură să pregătească ordinea de zi, urmând ca membrii să ia decizii în conformitate cu atribuțiile consacrate în prezentul regulament.

În plus, pentru ca membrii comitetului să aibă posibilitatea de a lua decizii în cunoștință de cauză pe baza elementelor factuale și a analizei de fond, se prevede ca acesta să fie susținut de structura administrativă a Comisiei.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

Creditele suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament vor intra sub incidența actualelor măsuri de prevenire a fraudei aplicabile Comisiei.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica din cadrul financiar multianual și noua (noile) linie (linii) bugetară (bugetare) de cheltuieli propusă (propuse)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Număr Rubrica 1	Dif./ Nedif.[56]	din partea țărilor AELS[57]	din partea țărilor candidate[58]	din partea țărilor terțe	în sensul articolului [21 alineatul (2) litera (b)] din Regulamentul financiar
1	**02 04 05 01** **Programul Europa digitală** - Implementarea, utilizarea optimă a capacităților digitale și interoperabilitatea **03 02 01 01** **Programul privind piața unică** - Funcționarea și dezvoltarea pieței interne a bunurilor și a serviciilor	Dif.	DA	NU	NU	NU
1	**03 01 01 01** **Cheltuieli de sprijin pentru „Programul privind piața unică (inclusiv IMM-urile)”**	Nedif.	DA	NU	NU	NU

[56] Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.
[57] AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.
[58] Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

Impactul bugetar al propunerii va fi acoperit în întregime de alocările prevăzute în CFM 2021-2027 în cadrul pachetelor financiare ale programului Europa digitală și ale Programului privind piața unică. Nu se prevăd cheltuieli în contextul actualului CFM.

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

Rubrica din cadrul financiar multianual	1	Rubrica 1

Credite operaționale			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	*După 2027*[59]	TOTAL 2023-2027	TOTAL GENERAL
02 04 05 01 Programul Europa digitală - Implementarea, utilizarea optimă a capacităților digitale și interoperabilitatea	Angajamente	(1)			4,526	6,076	9,802	9,802	9,802	*9,802*	40,008	49,810
	Plăți	(2)			2,525	4,526	5,075	8,800	9,000	*19,584*	30,226	49,810
03 02 01 01 Programul privind piața unică - Funcționarea și dezvoltarea pieței interne a bunurilor și serviciilor	Angajamente	(3)				2,600	5,400	5,400	5,400	*5,400*	18,800	24,200
	Plăți	(4)				2,600	5,400	5,400	5,400	*5,400*	18,800	24,200
03 01 01 01 Cheltuieli de sprijin pentru Programul privind piața unică	Angajamente = Plăți	(5)			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220		0,915	0,915
TOTAL credite pentru pachetul	Angajamente	(1)+(3)+(5)			4,551	8,906	15,422	15,422	15,422	*15,202*	59,723	74,925

[59] Toate cifrele din această coloană sunt orientative și sunt furnizate sub rezerva continuării programelor și a disponibilității creditelor

financiar al programului	Plăți	(2)+(4)+(5)			2,550	7,356	10,695	14,420	14,920	*24,984*	49,941	74,925

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***După 2027***[60]	**TOTAL (2023-2027)**
Resurse umane				0,750	3,750	6,295	6,295	6,295	*6,295*	**23,385**
Alte cheltuieli administrative				0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	*0,325*	**1,290**
TOTAL credite la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)			**0,890**	**4,000**	**6,570**	**6,595**	**6,620**	***6,620***	**24,675**

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***După 2027***	**TOTAL (2023-2027)**
TOTAL credite de la RUBRICILE din cadrul financiar multianual	Angajamente			5,441	12,906	21,992	22,017	22,042	***21,822***	**84,398**
	Plăți			3,440	11,356	17,265	21,015	21,540	***31,640***	**74,616**

60 Toate cifrele din această coloană sunt orientative și sunt furnizate sub rezerva continuării programelor și a disponibilității creditelor

3.2.2. Sinteza impactului estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ

– ☑ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Anul	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**TOTAL**
RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane			0,75	3,75	6,295	6,295	6,295	**23,385**
Alte cheltuieli administrative			0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	**1,290**
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual			**0,890**	**4,000**	**6,570**	**6,595**	**6,620**	**24,675**
În afara RUBRICII 7[61] din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli cu caracter administrativ			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**
TOTAL			0,915	4,230	6,790	6,815	6,840	25,590

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare[62].

[61] Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

[62] Întrucât inițiativa are caracter orizontal și intersectează diferite domenii de competență ale Comisiei, cum ar fi cele legate de piața internă, de serviciile digitale, de protecția consumatorilor și de protecția libertăților fundamentale online, se preconizează să se pună în comun resurse de la toate direcțiile generale ale Comisiei, sub rezerva acordului DG HR și a direcțiilor generale vizate, urmând să se desfășoare discuții în această direcție.

3.2.2.1. Necesarul de resurse umane estimat

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

– ☑ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

Anul		**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
•Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)								
La sediu și în reprezentanțele Comisiei				6	19	32	32	32
în delegații								
cercetare								
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI) - AC, AL, END, INT și JPD [63] Rubrica 7								
Finanțare în cadrul RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	- la sediu				11	18	18	18
	- în delegații							
Finanțare din pachetul financiar al programului [64]	- la sediu							
	- în delegații							
Cercetare								
Alte linii bugetare (a se preciza)								
TOTAL				**6**	**30**	**50**	**50**	**50**

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	Supravegherea punerii corecte în aplicare a obligațiilor stabilite de regulament pentru societățile private și statele membre Pregătesc și elaborează acte de punere în aplicare și acte delegate, în conformitate cu prezentul regulament Efectuarea de investigații, audituri și alte analize, inclusiv analiza datelor Gestionarea consultărilor publice și specifice Achiziționarea și gestionarea studiilor externe legate de analiza sistemelor algoritmice, de inteligență artificială și de gestionare a datelor Furnizarea de sprijin administrativ comitetului și organizarea de reuniuni, pregătirea avizelor și alte tipuri de sprijin pentru comitet
Personal extern	Efectuarea de investigații, audituri și alte analize Gestionarea consultărilor publice și specifice Furnizarea de sprijin administrativ comitetului și organizarea de reuniuni, pregătirea avizelor și alte tipuri de sprijin pentru comitet

63 AC= agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

64 Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.2.3. Contribuțiile terților

– ☑ nu prevede cofinanțare din partea terților

– ☐ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

– ☑ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

– ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

  – ☐ asupra resurselor proprii

  – ☐ asupra veniturilor diverse

vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli ☐

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Impactul propunerii/inițiativei[65]						
	2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
Articolul …..							

ANEXĂ
la FIȘA FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

Titlul propunerii/inițiativei

Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind o piață unică pentru serviciile digitale

(1) NUMĂRUL și COSTURILE aferente RESURSELOR UMANE CONSIDERATE NECESARE

(2) COSTURI aferente ALTOR CHELTUIELI ADMINISTRATIVE

(3) METODE de CALCUL UTILIZATE pentru ESTIMAREA COSTURILOR

(a) Resurse umane

(b) Alte cheltuieli administrative

[65] În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.

(1) Costurile aferente resurselor umane considerate necesare

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

☑ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual		**2021**		**2022**		**2023**		**2024**		**2025**		**2026**		**2027**		**TOTAL**	
		ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)																	
La sediu și în reprezentanțele Comisiei	AD					5	0,60	16	2,4	27	4,05	27	4,05	27	4,05		
	AST					1	0,15	3	0,45	5	0,75	5	0,75	5	0,75		
în delegațiile Uniunii	AD																
	AST																
• Personal extern [66]																	
Pachet global	AC							7	0,56	7	0,56	7	0,56	7	0,56		
	END							4	0,34	11	0,935	11	0,935	11	0,935		

[66] AC= agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

	INT																
Alte linii bugetare (*a se preciza*)																	
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual						6	0,75	30	3,75	50	6,295	50	6,295	50	6,295		

(2) Costuri aferente altor cheltuieli administrative

☐ Propunerea/inițiativa nu necesită utilizarea de credite administrative
☑ Propunerea/inițiativa necesită utilizarea de credite administrative, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**Total**
La sediu:								
Cheltuieli pentru delegații și reprezentare				0,05	0,075	0,1	0,125	**0,35**
Cheltuieli aferente conferințelor și reuniunilor			0,1	0,14	0,14	0,14	0,14	**0,66**
Costuri operaționale în raport cu realizările (a se vedea metodele de calcul)			0,04	0,06	0,06	0,06	0,06	**0,28**
Alte linii bugetare (*a se preciza, dacă este cazul*)								
În delegațiile Uniunii								
Cheltuieli pentru delegații, conferințe și reprezentare								
Perfecționare profesională								
Cheltuieli de achiziționare și de închiriere și cheltuieli aferente								
Echipamente, mobilier, materiale și servicii								
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual			0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	**1,290**

milioane EUR (cu trei zecimale)

În afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**Total**
Cheltuieli cu asistența tehnică și administrativă (nu includ cheltuielile cu personalul extern) din creditele operaționale (fostele linii „BA")								
- la sediu								
- în delegațiile Uniunii								
Alte cheltuieli de gestiune pentru cercetare								
Alte linii bugetare (*a se preciza, dacă este cazul*)								
Activități de comunicare/consultare			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**
Subtotal – în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual								

TOTAL **RUBRICA 7 și în afara RUBRICII 7** din cadrul financiar multianual			0,165	0,480	0,495	0,520	0,545	**2,205**

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

(3) Metodele de calcul utilizate pentru estimarea costurilor

(a) Resurse umane

Această parte stabilește metoda de calcul utilizată pentru estimarea resurselor umane considerate necesare [ipoteze referitoare la volumul de muncă, inclusiv cu privire la anumite posturi (profiluri profesionale din sistemul Sysper2), categoriile de personal și costurile medii aferente]

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual
N.B.: Costurile medii pentru fiecare categorie de personal de la sediul central sunt disponibile pe BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
• Funcționari și personal temporar Presupunând că adoptarea și aplicarea vor avea loc în cursul anului 2023, Comisia va trebui să redistribuie treptat, la nivel intern, resursele necesare pentru a asigura îndeplinirea noilor sale sarcini până la data aplicării regulamentului, inclusiv adoptarea actelor de punere în aplicare și a actelor delegate impuse de regulament. Comisia va trebui, de asemenea, să instituie un grup operativ însărcinat să supervizeze aplicarea regulamentului pentru platformele foarte mari și să sprijine activitățile comitetului. Organigrama va trebui să prevadă 15 ENI (13 AD + 2 AST) pentru a asigura îndeplinirea atribuțiilor suplimentare ale Comisiei legate de Actul legislativ privind serviciile digitale (soluționarea litigiilor, supravegherea directă, actele de punere în aplicare). În plus, în cadrul Comisiei va trebui să se redistribuie la nivel intern un total de 35 de ENI (14 AD/AT, 3 AST, 7 AC și 11 END) pentru a furniza sprijin comitetului, ținând seama că este posibil să fie nevoie să se asigure monitorizarea activă a unui număr de aproximativ 20-25 de platforme online foarte mari (inclusiv examinarea tuturor documentelor normative) și p implicare în mecanismul de asigurare a coerenței/mecanismul bilateral (dacă se ia ca referință Sistemul de informare al pieței interne, ar urma să se înregistreze aproximativ 10 notificări pe an în temeiul articolului 3 din DCE și nu este exclus ca noile obligații prevăzute de Actul legislativ privind serviciile digitale în ceea ce privește toate serviciile societății informaționale aflate în activitate în UE să aibă ca rezultat un număr similar, dacă nu și mai mare, de notificări). Întrucât inițiativa are caracter orizontal și intersectează diferite domenii de competență ale Comisiei, cum ar fi cele legate de piața internă, de serviciile digitale, de protecția consumatorilor și de protecția libertăților fundamentale online, se preconizează să se pună în comun resurse de la toate direcțiile generale ale Comisiei, sub rezerva acordului DG HR și a direcțiilor generale vizate, urmând să se desfășoare discuții în această direcție.
• Personal extern

În afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual
• Numai posturile finanțate din bugetul de cercetare
• Personal extern

(b) Alte cheltuieli administrative

A se prezenta în detaliu metoda de calcul utilizată pentru fiecare linie bugetară

și în special ipotezele pe care se bazează (de exemplu, numărul de reuniuni pe an, costurile medii etc.)

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual

Cheltuieli pentru delegații și reprezentare

- Pentru investigațiile la fața locului care vizează platformele online foarte mari: nu se prevăd inspecții de acest tip pentru primul an (2023), dar se estimează că aceste misiuni vor fi din ce în ce mai necesare după intrarea în vigoare: estimate la 15 în 2025, 20 în 2026 și 25 în 2027, pe măsură ce se vor intensifica activitățile de asigurare a respectării normelor. Costul mediu pe investigație este estimat la 0,005 milioane EUR, presupunând că la investigații participă cel mult 2 angajați la fața locului, iar durata unei investigații este de 5 zile

Cheltuieli aferente conferințelor și reuniunilor

- Reuniuni lunare ale comitetului sprijinite de Comisie, costul estimat fiind de 0,01 milioane EUR pe reuniune. Se prevede că în 2023 vor avea loc numai 8 reuniuni
- Alte reuniuni ale experților: estimări prudente conform cărora vor fi organizate până la 4 reuniuni ale experților pe an pentru colectarea de contribuții și consiliere cu privire la aspectele tehnice, juridice și societale din partea unor experți de renume

Costuri operaționale în raport cu realizările

- Pregătirea și transmiterea avizului comitetului: s-a estimat că ar fi necesar și fezabil să se emită un astfel de aviz după fiecare reuniune a comitetului. S-a estimat că un aviz din două ar presupune un sprijin tehnic ad-hoc de 0,1 milioane EUR.

În afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual (cheltuieli de sprijin și operaționale)

Cheltuieli de sprijin

- Comisia și comitetul vor trebui să desfășoare consultări ample cu privire la majoritatea rezultatelor principale preconizate. Costul mediu pe consultare este estimat la 0,005 milioane EUR, reprezentând consultări specifice și reuniuni fizice, presupunând că majoritatea consultărilor se vor desfășura online. Consultările se axează pe: cadrele de evaluare a riscurilor (2 în 2024 și, respectiv, 2025 și una în 2026), proiectele de orientări (2 pe an în perioada 2023-2025, număr care se preconizează că va crește la 3 pe an ulterior), consultările premergătoare adoptării actelor de punere în aplicare și a actelor delegate (3 în 2023 și 2 în 2024).
- Se estimează că va fi necesar un buget de sprijin pentru activitățile de comunicare continue, care va sprijini implicarea părților interesate în toate etapele consultărilor, de 0,2 milioane EUR pe an, începând din 2024.

Cheltuieli operaționale

Studii și consultări

În cadrul activităților sale de sprijin pentru comitet și pentru propriile sarcini directe de executare, Comisia va trebui să fie în măsură să efectueze o analiză aprofundată a sistemelor algoritmice, de gestionare a datelor și de inteligență artificială pe care se bazează serviciile platformelor foarte mari (aproximativ 20-25 în întreaga UE). În acest scop va fi necesar să se apeleze la o expertiză foarte specializată, prin studii ad-hoc și/sau consultanți care să colaboreze la analiză, în special:

- Solicitările de acces la date pentru evaluarea riscurilor: cheltuieli legate de prelucrarea datelor și de asistența tehnică externă, cu o estimare medie de 0,025 milioane EUR pe cerere. Se prevede că volumul de solicitări va crește și se va stabiliza la aproximativ 2 solicitări pe an pentru fiecare furnizor de servicii foarte mare supravegheat (pentru un număr estimat de 20 furnizori de servicii) – adică 40 de solicitări de acest tip pe an începând din 2026, 5 în 2023 și 20 în 2025
- Vor fi necesare cheltuieli cu studiile și experții în analiza datelor pentru stabilirea cadrului metodologic și a bazei de cunoștințe necesare pentru identificarea riscurilor și consolidarea capacităților autorităților publice de aplicare a legii de a proteja cetățenii și întreprinderile europene în cazul nerespectării regulamentului, precum și a standardelor și metodologiilor de corectare a acestor încălcări. Se consideră că studiile vor trebui să asigure în

mod regulat metodologii și cadre solide pentru auditarea unei serii întregi de sisteme algoritmice aflate în evoluție, pentru evaluarea riscurilor, precum și pentru analiza riscurilor celor mai semnificative, astfel cum rezultă din prezentarea generală a sectorului (care nu este strict legată de platforme individuale/acțiuni de asigurare a respectării legislației, ci implică și sisteme care au capacitatea de a modela piețe specifice și/sau diseminarea informațiilor în rândul utilizatorilor din Uniune). Estimările prevăd un regim de până la 22 de studii de evaluare a riscurilor, studii tehnice și de fezabilitate cu o complexitate care variază de la un nivel scăzut (50k) la nivelul de cadru (1 milion EUR). Angajamentele aferente acestor studii ar urma să fie plătite după finalizarea studiilor, plata urmând astfel să aibă loc, în general, în exercițiul financiar care urmează semnării contractului.

- În ceea ce privește inspecțiile tehnice individuale și auditurile din domeniul reglementărilor ale sistemelor algoritmice și de inteligență artificială ale furnizorilor foarte mari: se preconizează o complexitate ridicată (inspectarea a aproximativ 8 sisteme algoritmice) sau o complexitate medie (inspectarea a aproximativ 5 sisteme algoritmice). Costurile estimate se ridică la 0,5 milioane EUR pentru o complexitate ridicată și la 0,3 milioane EUR pentru un audit cu complexitate redusă, cu un cost mediu de 0,075 milioane EUR pentru inspecția unui sistem tehnic (astfel cum a fost estimat pentru auditurile tehnice externe în SMART 2018/0037) și cu resurse suplimentare necesare pentru analiza globală. Costurile acoperă recurgerea la cercetători științifici din domeniul datelor în calitate de contractanți externi și achiziționarea de sprijin extern. Se preconizează că în 2023 nu se va efectua nicio inspecție de acest tip, dar că în 2025 capacitatea și necesarul vor crește la 16 (3 inspecții de complexitate ridicată și 13 inspecții de complexitate medie). Inspecțiile ar urma să fie finalizate într-o perioadă mai scurtă de timp decât studiile și să fie plătite, în medie, în cursul aceluiași exercițiu ca cel al angajamentelor.

Sisteme de informare și de gestiune (IT)

- O componentă esențială care sprijină aplicarea regulamentului este o platformă digitală menită să faciliteze schimburile de informații între statele membre, comitet și Comisie, precum și să asigure funcționalitățile și interoperabilitatea cu alte funcții prevăzute în regulament. Costurile de dezvoltare sunt estimate la 4,5 milioane EUR pe o perioadă de 4 ani (2 milioane EUR în 2023 pentru înființare, 1 milion EUR în 2024 și 2025 pentru finalizarea dezvoltării și asigurarea interoperabilității și 0,03 milioane pentru actualizare și interoperabilitate). Costurile de mentenanță și asistență pentru utilizatori sunt estimate, de asemenea, la 0,001 milioane EUR în primii doi ani, bugetul urmând să se stabilizeze relativ la 0,002 milioane EUR pe an. Se estimează că plățile pentru actualizări și evoluții ulterioare vor fi vărsate în cursul exercițiului financiar ulterior implementării/furnizării platformei.

Având în vedere cele de mai sus, cheltuielile operaționale din afara rubricii 7 ar fi relevante pentru următoarele programe ale Comisiei

- **Programul Europa digitală**: în ceea ce privește activitățile legate de studii generale și analiza datelor menite să consolideze capacitatea autorităților publice de aplicare a legii de a analiza, a identifica și a aborda riscurile legate de disfuncționalitățile sistemice ale platformelor foarte mari într-un cadru comun la scara întregii Uniuni, precum și de a transmite solicitări de acces la date și de a gestiona aceste solicitări și a crea platforma informatică necesară pentru schimbul de informații care va permite schimbul de informații între autoritățile competente și Comisie și interoperabilitatea bazelor de date și a funcționalităților prevăzute în regulament, cu următoarele cheltuieli preconizate (mil. EUR)

2023	2024	2025	2026	2027
4,526	6,076	9,802	9,802	9,802

- **Programul privind piața unică**: în ceea ce privește activitățile de execuție specifice care urmează să fie desfășurate cu privire la platformele foarte mari, cum ar fi inspecțiile tehnice și auditurile individuale, precum și consultarea publică aferentă]

2023	2024	2025	2026	2027
0,025	2,830	5,620	5,620	5,620

Apendice: imagine de ansamblu detaliată asupra cheltuielilor operaționale și administrative

Apendice: imagine de ansamblu detaliată asupra cheltuielilor operaționale și din domeniul resurselor umane

				2023			**2024**			**2025**			**2026**			**2027**	**Total**
		cantitate	cost pe unitate	total	cantitate	cost pe unitate	total	cantitate	cost pe unitate	total	cantitate	cost pe unitate	total	cantitate	cost pe unitate	total	
Cheltuieli pentru delegații și reprezentare	Cheltuieli pentru delegații și reprezentare (pentru inspecții)			0	10	0,005	0,05	15	0,005	0,075	20	0,005	0,1	25	0,005	0,125	
	SUBTOTAL			**0**			**0,05**			**0,075**			**0,1**			**0,125**	**0,35**
Cheltuieli aferente conferințelor și reuniunilor	Reuniuni ale comitetului	8	0,01	0,08	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	
	Alte reuniuni ale experților	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	
	SUBTOTAL			**0,1**			**0,14**			**0,14**			**0,14**			**0,14**	**0,66**
Costuri operaționale în raport cu realizările	Avize	8	0,005	0,04	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	
	SUBTOTAL			**0,04**			**0,06**			**0,06**			**0,06**			**0,06**	**0,28**
Studii și consultări	Studii-cadru de evaluare a riscurilor	1	1	1	2	1	2	3	1	3	3	1	3	3	1	3	

	Studii tehnice și cadre de audit algoritmic	3	0,3	0,9	6	0,3	1,8	12	0,3	3,6	12	0,3	3,6	12	0,3	3,6	
	Studii de fezabilitate pentru standarde tehnice	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	
	Solicitări de acces la date și prelucrarea datelor pentru evaluările riscurilor	5	0,025	0,125	15	0,025	0,375	20	0,025	0,5	40	0,025	1	40	0,025	1	
	Studiu anual privind riscurile semnificative	1	0,4	0,4	2	0,4	0,8	4	0,4	1,6	4	0,4	1,6	4	0,4	1,6	
	Inspecții și audituri tehnice (complexitate ridicată)		0,5	0	1	0,5	0,5	3	0,5	1,5	3	0,5	1,5	3	0,5	1,5	
	Inspecții și audituri tehnice (complexitate medie)		0,3	0	7	0,3	2,1	13	0,3	3,9	13	0,3	3,9	13	0,3	3,9	
	Consultări privind orientările	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	3	0,005	0,015	3	0,005	0,015	
	Consultări privind cadrele de evaluare a riscurilor		0,005	0	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	1	0,005	0,005	1	0,005	0,005	
	Consultări privind actele de punere în aplicare și delegate	3	0,005	0,015	2	0,005	0,01		0,005	0		0,005	0		0,005	0	
	Comunicare și sprijin pentru implicarea părților interesate		0,2	0	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	
	SUBTOTAL			**2,55**			**7,905**			**14,42**			**14,92**			**14,92**	**54,715**

Sisteme de gestiune și informare	Dezvoltarea de platforme digitale de schimb de informații	1	2	2		1	1		1	1		0,5	0,5		0,5	0,5	
	Întreținere		0,001	0,001		0,001	0,001		0,002	0,002		0,002	0,002		0,002	0,002	
	SUBTOTAL			**2,001**			**1,001**			**1,002**			**0,502**			**0,502**	**5,008**
SUBTOTAL cheltuieli				**4,691**			**9,156**			**15,697**			**15,722**			**15,747**	**61,013**
Buget pentru resursele umane				0,750			3,750			6,295			6,295			6,295	**23,385**
TOTAL GENERAL				**5,441**			**12,906**			**21,992**			**22,017**			**22,042**	**84,398**

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.